

Liabona

**Hoe de Heiland
gelovige vrouwen
tot zegen is, p. 32**

**Waarom en hoe we
godsdienstvrijheid
verdedigen, p. 16**

**De juiste manier om antwoord
op een vraag te krijgen, p. 38**

*'Jezus zei tegen hen:
Vanwege uw ongelof,
want voorwaar, Ik zeg
u: Als u een geloof
had als een mosterd-
zaad, u zou tegen
deze berg zeggen:
Verplaats u van hier
naar daar! En hij
zou gaan, en
niets zou voor u
onmogelijk zijn.'*

Mattheüs 17:20

Dit soort mosterdzaadjes dat in een peul groeit, komt in Israël voor. De spijker (3 cm lang) is neergelegd om de schaal aan te geven.

BOODSCHAPPEN

- 4 Boodschap van het Eerste Presidium: In zijn tedere armen**
President Dieter F. Uchtdorf
- 7 Huisbezoekboodschap: De eigenschappen van Jezus Christus: lankmoedig en geduldig**

HOOFDARTIKELEN

- 16 Als getuige van God optreden**
Ouderling Dallin H. Oaks
In een wereld die onze fundamentele geloofsbeginnselen betwist, moeten we ons verenigen om het recht op vrijheid van godsdienst te verdedigen.
- 24 Satans opstand**
Mark A. Mathews
Door Satans opstand in het voorsterfelijke leven te begrijpen, zien we de rol van regels, normen en wetten in het plan van onze hemelse Vader duidelijker.
- 28 Houd je aan de ijzeren roede vast**
Ouderling Ulisses Soares
Hoe kunnen we de ijzeren roede grijpen en niet loslaten, zelfs niet in de misten van duisternis?
- 32 Jezus' respect voor vrouwen**
Robert en Marie Lund
We leren Christus beter kennen uit zijn omgang met deze vier vrouwen.

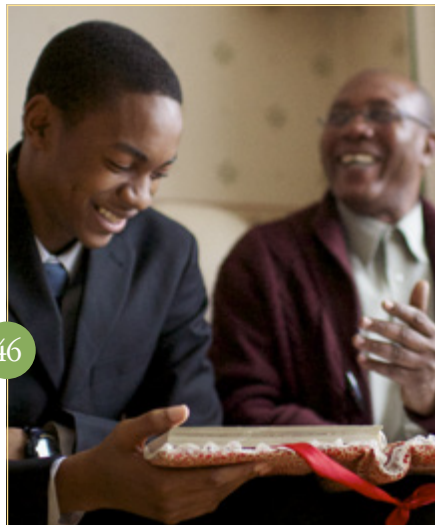
- 38 Als er twijfels en vragen rijzen**
Adam Kotter
Vragen over het evangelie stellen, is niet het probleem. Wat we met die vragen doen, is waar het om gaat.

RUBRIEKEN

- 8 Notities oktoberconferentie 2014**
- 10 Ons gezin, ons thuis: Over moeilijke onderwerpen praten**
Sheree Lyn Clarke
- 13 Bespiegelingen: Opa, Vader**
Aaron L. West
- 14 Wij spreken over Christus: Elke beproeving kan ons geloof versterken**
Giorgia Murgia
- 42 Onder heiligen der laatste dagen**
- 80 Tot we elkaar weerzien: Op de rots gebouwd**
Ouderling Orson F. Whitney

OP DE OMSLAG

Vooromslag: *Rabboeni*, Michael Malm. Binnenzijde vooromslag: foto David Stoker. Binnenkant achteromslag: foto-illustratie Cody Bell.

46

46 Lessen van onze ouders

Werken, bidden en op Vader in de hemel vertrouwen — enkele lessen die jongvolwassenen van hun ouders geleerd hebben.

50 Een nieuwe bestemming

*Amancaay Kotecka-Miño
Dankzij mijn getuigenis begrijp ik nu dat ik niet alleen ben, ongeacht wat het leven in petto heeft.*

Kijk eens of je de Liahona kunt vinden die we in deze uitgave hebben verstoep. Hint: ben je op zondagochtend goed uitgerust?

52 Kracht die de onze te boven gaat

*Ouderling David A. Bednar
De instaatstellende kracht van de verzoening van Jezus Christus helpt wie beter willen worden en trouwer willen dienen.*

56 Oordeel niet wie er klaar voor is

*Randall L. Ridd
Je weet nooit wie klaar is om het evangelie te aanvaarden.*

58 De moed om het evangelie uit te dragen

Drie manieren waarop we onze angst voor het uitdragen van het evangelie kunnen overwinnen.

60 Vergeet niet dat het hun keuze is

Succes in het evangelie uitdragen, hangt af van wat jij doet — niet van wat anderen doen.

62 Uitnodigen en vervolg geven

Elf manieren waarop je jouw vrienden de kans kunt geven om tot Christus te komen.

77

66 Geheimen verklappen

*David Dickson
Sommige geheimen zijn te belangrijk om te bewaren.*

68 Wanneer moet ik het aan iemand vertellen?

*Jan Pinborough
Hoe weet ik of ik een geheim moet bewaren of verklappen?*

69 Bijzondere getuige: Waarom behoren we naar de algemene conferentie te luisteren?

Ouderling Robert D. Hales

70 Ons voorbereiden op Pasen

Gebruik deze activiteit in de week vóór Pasen als voorbereiding op het vieren van de opstanding van Christus.

72 Direct begrip

*Richard M. Romney
Lees hoe Magnolia haar nieuwe vriendin Mia zich in het jeugdwerk thuis liet voelen.*

74 Tijd voor de Schriften: Het verhaal van de wijze man en de dwaze man

Jean Bingham

76 Kleurplaat**77** Schriften onder de sterren

Bonnie L. Oscarson

78 Voor jonge kinderen: Slapen op zaterdag, glimlachen op zondag

Miche Barbosa

52

Tijdschrift van De Kerk van Jezus Christus van
de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring,
Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Boyd K. Packer,
L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard,
Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar,
Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Verantwoordelijk redacteur: Craig A. Cardon

Adviseurs: Mervyn B. Arnold, Christoffel Golden, Larry R. Lawrence,
James B. Martino, Joseph W. Sitati

Hoofdredacteur: David T. Warner

Directeur bedrijfsvoering: Vincent A. Vaughn

Directeur kerkelijke tijdschriften: Allan R. Loyborg

Zakelijk manager: Garff Cannon

Hoofdredacteur: R. Val Johnson

Assistent-hoofdredacteur: Ryan Carr

Publiciteitsassistent: Lisa C. López

Redactieteam: Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards,
Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garret H. Garff, LaRene Porter Gaunt,
Mindy Anne Leavitt, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekirk,
Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul
VanDenBerghe, Marissa Widdison

Leidend artdirector: J. Scott Knudsen

Artdirector: Tadd R. Peterson

Grafisch team: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie M. Bentley,
C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines, Colleen Hinckley, Eric P.
Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Brad
Teare, K. Nicole Walkenhorst

Coördinator intellectuele eigendom:

Collette Nebeker Aune

Productiemanager: Jane Ann Peters

Productieteam: Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett,
Katie Duncan, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson,
Gayle Tate Rafferty

Drukvoorbereiding: Jeff L. Martin

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Stephen R. Christiansen

Vertaling: Jos Peeters

Kerkelijk Vertaalbureau

Diestseweg 40/4, B-2440 Geel

E-mail: peetersjm@gmail.com

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann

Grovestins 64

NL-7608 HN Almelo

Telefoon: 0546 865984

Uw kopij graag per e-mail naar LiahonaNL@gmail.com

Distributie:

Corporation of the Presiding Bishop of
The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Jaarabonnement:

Neem voor bestelling van abonnementen of adreswijziging contact
op met Customer Service op 00800 2950 2950 (gratis) of 0049 6172
492833 (of 34).

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online: store.lds.org

Prijs jaarabonnement: 7,50 EURO

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen online naar liahona.lds.org,
of per brief aan: *Liahona*, Rm. 2420, 50 East North Temple Street,
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; of per e-mail naar:
liahona@ldschurch.org.

De *Liahona* (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas'
of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees,
Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans,
Cebuano, Chinees, Chinees (vereenvoudigd), Deens, Duits, Engels,
Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans,
Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees,
Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees,
Roemeens, Russisch, Samoans, Sloveens, Spaans, Swahili, Tagalog,
Tahitiaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees en Zweeds.
(Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever: © 2015 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten
voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de *Liahona* mag gereproduceerd
worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of
thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de
bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht
kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East North
Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail:
cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

March 2015 Vol. 115 No. 3. LIAHONA (USPS 311) Dutch
(ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ
of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150.
USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus
applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty
days' notice required for change of address. Include address label
from a recent issue; old and new address *must* be included. Send
USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at
address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card
orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone.
(Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to
Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Ideeën voor de gezinsavond

*In deze uitgave staan artikelen en activiteiten die u voor de gezinsavond kunt gebruiken.
Hieronder staan twee ideeën.*

'Als er twijfels en vragen rijzen',
pagina 38: na het lezen van het artikel
kunt u als gezin bespreken wat het verschil
tussen vragen en twijfels is. Lees enkele
verhalen van mensen in de Schriften
die vragen hadden en er iets aan deden
(bijvoorbeeld 1 Nephi 11; Ether 2:19–3:16;
Geschiedenis van Joseph Smith 1:10–19; of
de verwijzingen bij noot 1 in het artikel).

U kunt enkele gezinsleden vragen met
welke vragen ze zitten. Gebruik vervolgens
de Schriften, lds.org/topics, of persoonlijke
ervaringen om antwoorden te vinden. Als u
thuis een sfeer van openheid en eerlijkheid
schept, zullen de gezinsleden hun mond
opendoen als ze met vragen zitten.

'Ons voorbereiden op Pasen',
pagina 70: vóór aanvang van de gezins-
avond kunt u enkele alledaagse moei-
lijkheden op papierstrookjes schrijven.
Bijvoorbeeld 'Je begint kwaad te worden
als je broer je niet met zijn speelgoed laat
spelen' of 'Je merkt dat papa droevig is als
hij 's avonds thuiskomt'. Vraag uw kinde-
ren om de beurt een strookje te nemen,
het voor te lezen en dan te vertellen hoe ze
in die situatie het voorbeeld van de Heiland
kunnen volgen. Leg de paasactiviteit in het
artikel uit en nodig uw kinderen uit om de
uitdaging aan te nemen om zeven dagen
lang meer over Jezus Christus te weten te
komen en zijn voorbeeld te volgen.

IN UW TAAL

De *Liahona* en ander kerkmateriaal staan in vele talen op languages.lds.org.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

De nummers verwijzen naar de eerste pagina van het artikel.

Algemene conferentie,
45, 69

Bekering, 50

Bekering, 28, 50

Beproevingen, 14, 42

Boek van Mormon, 16, 77

Dienen, 44, 72

Erfgoed, 13

Familie, 10, 14, 46

Gebed, 16, 42

Geduld, 7

Geheimen, 66, 68

Gehoorzaamheid, 16, 24,
28, 38, 45

Geloof, 14, 32, 38

Genade, 52

Getuigenis, 38, 50, 74, 77

Herstelling, 80

Jezus Christus, 4, 7, 32,
52, 70, 74

Keuzevrijheid, 24, 60

Liefde, 44

Openbaring, 38, 69, 80

Ouderschap, 10, 46

Pasen, 32, 70

Profeten, 45, 80

Sabbat, 78

Schriftstudie, 43, 77, 74

Troost, 4, 14

Verzoening, 4, 52, 70

Vriendschap, 66, 72

Vrijheid, 16

Vrouwen, 32

Zendingswerk, 50, 52, 56,
58, 60, 62

**President
Dieter F. Uchtdorf**

Tweede raadgever in
het Eerste Presidium

IN zijn tedere armen

Zoals velen word ik vaak door prachtige kunst en muziek geïnspireerd. Dat was het geval toen ik voor een meesterlijk schilderij getiteld *De zienstrijd in de hof* van de Deense kunstenaar Frans Schwarz stond.¹

Dit prachtige, ontroerende schilderij beeldt de knielende Heiland in de hof van Getsemane af. Terwijl Hij bidt, staat er een engel naast Hem die Hem in diens tedere armen sluit en troost, hemelse hulp en steun biedt.

Hoe meer ik over dit schilderij nadenk, hoe meer mijn hart en verstand van onbeschrijfelijke tederheid en dankbaarheid vervuld worden. Ik kan me, in geringe mate, indenken hoe het geweest moet zijn om bij de Heiland te zijn toen Hij zijn grote, alles overstijgende levenswerk aanging door de zonden van de wereld op Zich te nemen. Ik verwonder me over de oneindige liefde en het oneindige medeleven dat de Vader voor zijn kinderen heeft. Ik ben ontzettend dankbaar voor wat de zondeloze Zoon voor de mensheid en voor mij gedaan heeft.

Het offer van de Zoon van God

Elk jaar gedenken en overpeinzen we in deze tijd het offer dat Jezus Christus voor de mensheid gebracht heeft.

Wat de Heiland van Getsemane tot Golgota voor ons gedaan heeft, gaat mijn begrip te boven. Hij nam de last van onze zonden op Zich en voldeed een eeuwig en bindende losprijs, niet alleen voor Adams overtreding, maar ook voor de zonden en overtredingen van de miljarden mensen die ooit geleefd hebben. Dat eeuwige, heilige offer deed ‘God, de grootste van allen, van pijn [...] sidderen en uit iedere porie bloeden, en naar lichaam en geest [...] lijden’ (LV 19:18).

Hij heeft voor mij geleden.

Hij heeft voor u geleden.

Dankbaarheid overspoelt mijn ziel als ik over de kostbare betekenis van dat offer nadenk. Het stemt me nederig te weten dat allen die dit geschenk aannemen en hun hart tot Hem neigen, hoe donker hun smet of zwaar hun lasten ook zijn, vergiffenis krijgen en van hun zonden gereinigd worden.

We kunnen opnieuw vlekkeloos en rein gemaakt worden. We kunnen door het eeuwige offer van onze dierbare Heiland verlost worden.

Wie zal ons troosten?

Hoewel niemand van ons ooit het lijden van onze Heer hoeft door te maken, zullen we allemaal onze eigen

Hij zal meer dan een engel voor ons zijn.
 Hij zal ons troost, genezing, hoop en vergiffenis brengen.
 Want Hij is onze Verlosser.
 Onze Bevrijder.
 Onze barmhartige Heiland en gezegende God. ■

NOOT

1. Op de begrafenis van Frans Schwarz zei de priester: 'Zijn kunst was goddelijk en was loffelijker dan menige preek.' (Emmie Buchanan-Whitlock, 'History of Artists' Lives Gives Greater Context for Exhibit', *Deseret News*, 29 september 2013, deseretnews.com.)

donkere en moeilijke uren hebben — tijden waarin ons verdriet en leed meer lijkt dan we kunnen verdragen. Er zullen tijden zijn waarin we genadeloos door de last en de wroeging van onze zonden worden terneergedrukt.

Maar we kunnen ons dan tot de Heer wenden, want Hij begrijpt hoe we ons voelen. Hij die in de hof en aan het kruis zo onbaatzuchtig voor ons leed, onthoudt ons zijn

vertrouwing niet. Hij sterkt ons, moedigt ons aan en zegent ons. Hij sluit ons in zijn tedere armen.

LESGEVEN MET DEZE BOODSCHAP

Stel u, vóór u lesgeeft, open voor de leiding van de Geest om de specifieke behoeften van het gezin te begrijpen. Getuig van de Heiland en zijn zoenoffer terwijl u delen van de boodschap van President Uchtdorf aanhaalt. U kunt de gezinsleden vragen wat zijn verzoening voor hen betekent en hoe ze de vertroosting van de Heer in hun 'donkere en moeilijke uren' gevoeld hebben.

Overwinning door Jezus Christus

Anoniem

Ik had een probleem met te veel eten. Doordat ik me regelmatig volpropte, voelde ik me schuldig, gefrustreerd en teleurgesteld. Ik voelde me zo zwak als ik mijn probleem probeerde te overwinnen.

Ik negeerde een hele tijd dat de verzoening van de Heiland ons niet alleen redt, maar ons ook verlost en

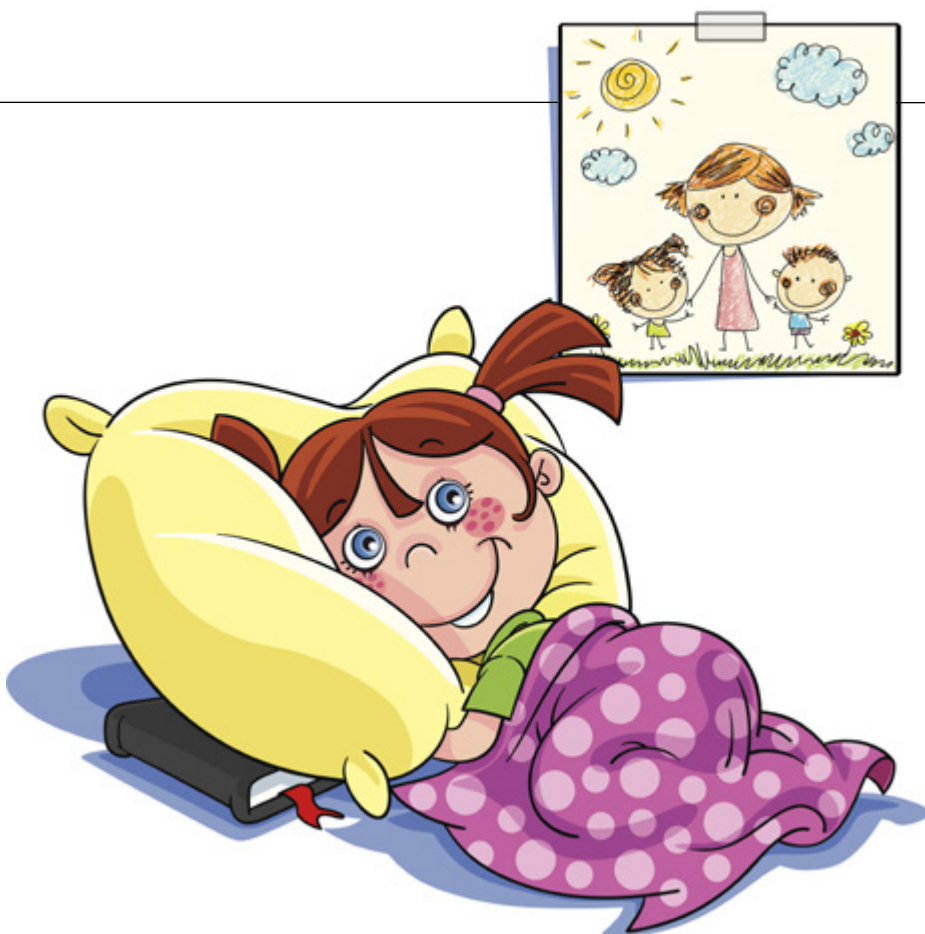
vervolmaakt, en dat dit zelfs op mijn overduidelijke, onvolmaakte eetgewoonte van toepassing was.

Ik besloot mijn leven in de handen van mijn Heiland te leggen. Ik bad. Ik gaf mijn zwakheid en mijn behoefte aan genade oprecht toe, en vroeg mijn hemelse Vader vervolgens om me de volgende dag met zijn goddelijke hulp te zegenen. Die avond voelde ik de geruststelling van een liefdevolle Vader die het onmetelijke verlangen had om zijn zoon te helpen en de onbetwistbare macht om zijn wil te vervullen.

Sindsdien heeft eten niet meer dezelfde onweerstaanbare macht over mij. Ik weet dat ik dit probleem dankzij Jezus Christus overwonnen heb. Net als Paulus leer ik dat 'alle dingen mij mogelijk [zijn] door Christus, Die mij kracht geeft' (Filippenzen 4:13). En ik probeer om deze les van Paulus nooit te vergeten: 'God zij dank, Die ons de overwinning geeft door onze Heere Jezus Christus' (1 Korinthe 15:57).

De Heiland zal je troosten

Vraag een familielid of vriend om je te vertellen over een voorval toen hij of zij zich door de Heiland getroost voelde. Wanneer heb je zelf de troost van de Heiland gevoeld? Je kunt een tekening van die ervaring maken en boven je bed hangen om je eraan te herinneren dat de Heiland je altijd wil troosten.

Bestudeer dit materiaal onder gebed om te weten te komen wat u moet bespreken. Hoe zal meer begrip van het leven en de taken van de Heiland ons geloof in Hem vergroten en zal het hen over wie u waakt en bij wie u op huisbezoek gaat tot zegen zijn? Ga voor meer informatie naar reliefsociety.lds.org.

De eigenschappen van Jezus Christus: lankmoedig en geduldig

Deze boodschap maakt deel uit van een reeks huisbezoekboodschappen over eigenschappen van de Heiland.

W e zien geduld vaak als een passieve eigenschap, maar president Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, heeft gezegd: ‘Geduld is geen passieve overgave, noch is het een gebrek aan actie ten gevolge van angst. Geduld betekent dat je actief wacht en volhardt. Het betekent dat je met iets bezig blijft [...] zelfs als de verlangens van ons hart niet meteen uitkomen. Geduld is meer dan alleen volharden, het is goed volharden!’

In het voorsterfelijk leven maakte onze hemelse Vader een plan voor ons, zijn geestkinderen, en we juichten omdat we naar de aarde mochten gaan (zie Job 38:7). Als we tijdens ons aardse leven onze wil met de zijne in overeenstemming brengen, maakt Hij ons ‘tot een werktuig in [zijn] handen [...] tot behoud van vele zielen’ (Alma 17:11).

Ter overweging

Lees het verhaal in Lukas 8. Hoe werd het jarenlange geduld van deze vrouw en vervolgens haar geloof in Jezus Christus beloond?

President Uchtdorf heeft verder gezegd: ‘Geduld betekent dat we aanvaarden wat niet te veranderen is, en het met moed, edelmoedigheid en geloof tegemoet treden. Het betekent dat we “gewillig [zijn ons] te onderwerpen aan alles wat de Heer goeddunkt [ons] op te leggen, ja, zoals een kind zich aan zijn vader onderwerpt” [Mosiah 3:19]. Uiteindelijk betekent geduld dat we elk uur van elke dag “onwrikbaar en standvastig, en onveranderlijk in het onderhouden van de geboden des Heren” zijn [1 Nephi 2:10], zelfs als dat moeilijk is.’¹

Aanvullende teksten

Psalmen 40:1; Galaten 5:22–23;
2 Petrus 1:6; Alma 17:11

NOOT

1. Dieter F. Uchtdorf, ‘Ga voort in geduld’, *Liahona*, mei 2010, pp. 57, 59.

Geloof, gezin, hulp

Uit de Schriften

In de Schriften staat dat we in ons aardse leven ‘geduldig in benauwingen’ moeten zijn, ‘want [we zullen] er vele hebben’. God geeft ons vervolgens deze vertroostende belofte: ‘Verdraag ze, want zie, Ik ben met u, ja, tot aan het einde van uw dagen’ (LV 24:8).

Het volgende verhaal in de Bijbel is een voorbeeld van geduld en geloof.

‘En een vrouw die al twaalf jaar bloedvloeiingen had [...] raakte de zoom van [Christus’] bovenkleed aan; en onmiddellijk hield het vloeien van haar bloed op.

‘En Jezus zei: Iemand heeft Mij aangeraakt, want Ik heb gemerkt dat er kracht van Mij uitgegaan is.

‘Toen de vrouw zag dat zij niet onopgemerkt was, kwam zij bevend naar Hem toe, en nadat zij voor Hem neergevallen was, vertelde zij voor heel het volk om welke reden zij Hem aangeraakt had en dat zij onmiddellijk genezen was.

‘Hij zei tegen haar: Heb goede moed, dochter, uw geloof heeft u behouden; ga heen in vrede’ (Lukas 8:43–48).

Net als zij kunnen wij zegeningen, vertroosting en zelfs genezing ontvangen als we Jezus Christus de hand reiken. Zijn verzoening kan ons genezen.

NOTITIES OKTOBERCONFERENTIE 2014

‘Wat Ik, de Heer, heb gesproken, heb Ik gesproken, [...] hetzij door mijn eigen stem, hetzij door de stem van mijn dienstknechten, dat is hetzelfde’ (LV 1:38).

U kunt deze pagina's (en de conferentienotities in toekomstige uitgaven) gebruiken om de leringen te onderzoeken en toe te passen die de levende profeten, apostelen en andere kerkleiders in de algemene oktoberconferentie 2014 hebben besproken.

LEERSTELLIGE ACCENTEN

Voor de armen en behoeftigen zorgen

‘Een journalist vroeg Moeder Teresa uit Calcutta eens kritisch naar de hopeloze taak om de behoeftigen in die stad te redden. Hij zei dat ze statistisch gezien absoluut geen resultaat boekte. Deze kleine, opmerkelijke vrouw reageerde onmiddellijk dat haar werk bestond uit liefde, niet uit statistieken. [Ze zei] dat ze het gebod om God en haar naaste lief te hebben kon nakomen door degenen *binnen* haar bereik bij te staan met de middelen die haar ter beschikking stonden. [...] De journalist stelde ontnuchterd vast dat christelijk dienstbetoon blijkbaar *geen* statistische bezigheid is. [...]

‘Dus hoe doen wij “wat wij kunnen doen”?’

‘[Ik breng] een persoonlijke blijk van hulde aan president Thomas Spencer Monson. [...] Het beeld van hem dat ik tot aan mijn dood het meest zal koesteren, is zijn terugvlucht vanuit het toenmalige Oost-Duitsland dat economisch in puin lag. Hij had sloffen aan omdat hij niet alleen zijn tweede kostuum en extra overhemden had weggegeven, maar zelfs de schoenen aan zijn voeten.’

Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Zijn wij niet allen bedelaars?’, *Liahona*, november 2014, pp. 40, 41, 42.

PROFETISCHE BELOFTE

Hemelse zegeningen

‘[In moeilijke tijden] vragen we ons misschien af: Moeten we echt *alle*

geboden van God gehoorzamen?’

‘Mijn antwoord op die vraag is eenvoudig:

‘Ik denk dat God iets weet wat wij niet weten — zaken die ons begrip te boven gaan. Onze Vader in de hemel is een eeuwig wezen wiens ervaring, wijsheid en intelligentie oneindig veel groter zijn dan die van ons. [Zie Jesaja 55:9.] [...]

‘Een deel van ons probleem is volgens mij dat wij ons voorstellen dat God al zijn zegeningen in een grote wolk in de hemel heeft opgesloten en weigert er iets van weg te geven tenzij we aan een aantal strenge paternalistische voorwaarden voldoen. Maar zo zitten de geboden helemaal niet in elkaar. In werkelijkheid stort onze hemelse Vader constant zegeningen over ons uit. Het zijn onze angst, twijfel en zonde die, als een opgezette paraplu, zegeningen bij ons vandaan houden.

‘Zijn geboden zijn de liefdevolle instructies en de goddelijke hulp om de paraplu in te klappen, zodat we de regenbui van zegeningen kunnen ontvangen.’

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, ‘Het evangelie met vreugde naleven’, *Liahona*, november 2014, pp. 121–122.

Vul de ontbrekende woorden in

1. 'Door foute keuzes, klein of groot, die niet stroken met het herstelde evangelie te _____, verliezen we de zegeningen en bescherming die we nodig hebben en raken we vaak verstrikt in zonde of dwalen we af. (Quentin L. Cook, 'Verstandig kiezen', p. 48.)
2. 'Naar wereldse maatstaven kan het volgen van de profeet

- impopulair, politiek incorrect en sociaal onacceptabel zijn. Maar de profeet volgen is altijd _____.' (Carol F. McConkie, 'Leven naar de woorden van de profeten', p. 78.)
3. 'Het verlagen van de normen van de Heer tot het niveau van het ongepaste gedrag van de samenleving is _____.' (Lynn G.

Robbins, 'Welke kant kijkt u op?', p. 10.)

4. Hoewel de wereld alle absolute _____ in toenemende mate minacht en afwijst, blijven ze onverminderd van kracht. Op een dag in de toekomst zal "elke knie" zich buigen en "elke tong belijden dat Jezus Christus de Here is" (Filippenzen 2:10-11).' (David A. Bednar, 'Kom en zie', p. 110.)

Een gereedschapskist voor thuis

'Bedenk [...] hoe u elk hulpmiddel gebruikt. Vraag de Heer vervolgens hoe u er beter gebruik van kunt

maken.' — Ouderling Richard G. Scott, 'Geloofsoefening — uw eerste prioriteit', p. 93.

1. Gebed
2. Schriftstudie
3. Gezinsavond
4. Tempelbezoek

U kunt de toespraken van de algemene conferentie lezen, bekijken of beluisteren op conference.lds.org.

OVER MOEILIJKE ONDERWERPEN PRATEN

Sheree Lyn Clarke

Klinisch psycholoog, LDS Family Services

Als uw kinderen met moeilijkheden te maken krijgen, is het belangrijk om op zo'n manier met hen te praten dat uw band met hen hechter wordt.

Als ouder weet u dat moeilijkheden en beproevingen belangrijk zijn voor de groei van uw kinderen. Maar het blijft moeilijk om te zien dat ze het er te kwaad mee hebben. Die problemen kunnen u echter de gelegenheid bieden om een sterke band met uw kinderen op te bouwen door thuis een liefdevolle sfeer schept. President Gordon B. Hinckley (1910–2008) heeft ouders aangespoord om zo'n sfeer te scheppen: 'Ik smeed u — en ik wou dat ik dit beter kon verwoorden — om de kinderen te redden. Te veel kinderen leven met pijn en angst, in eenzaamheid en wanhoop. Kinderen kunnen niet buiten zonlicht. Zij moeten gelukkig zijn. Ze hebben liefde en verzorging nodig.'¹

Er zijn veel moeilijke zaken die uw kinderen kunnen tegenkomen: pesterijen, grof taalgebruik, spieken op school, homoseksuele gevoelens, eetstoornissen, depressiviteit en zelfmoordneigingen, om er enkele te noemen. Als een mormoonse ouder weet u dat u 'de heilige plicht [hebt] om [uw] kinderen in liefde en rechtchapenheid op te voeden'², maar hoe

doet u dat als uw kinderen met moeilijkheden in hun eigen leven of dat van hun vrienden te maken krijgen? Hier volgen enkele richtlijnen:

Stel vragen die een gesprek op gang brengen. U kunt bijvoorbeeld vragen: 'Er lijkt je iets dwars te zitten. Wil je erover praten?' Die vraag bevestigt niet alleen dat u gemerkt hebt dat uw kind iets dwarszit, het geeft het kind ook de gelegenheid om er zo veel (of zo weinig) over te vertellen als hij of zij wil.

Als uw kind iets over het probleem gezegd heeft, kunt u antwoorden: 'Bedankt dat je me dit vertelt en mij in vertrouwen neemt. Ik kan me indenken dat het moeilijk moet zijn. Hoe kan ik je helpen?'

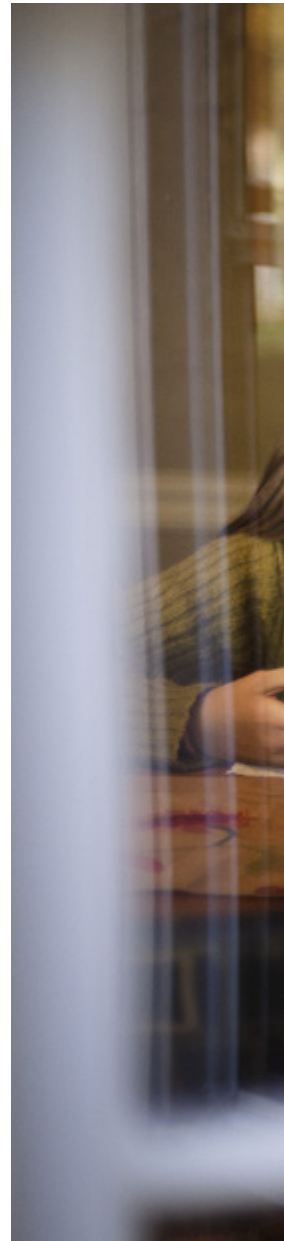
Dat soort liefdevolle antwoorden biedt meestal gelegenheid om er verder over te praten. Het is belangrijk dat uw kinderen weten dat u oprecht bent. Een knuffel of een liefdevolle blik kan ook blijk geven van oprechte bezorgdheid.

Luister aandachtig om ze te begrijpen. Ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf

Apostelen heeft het volgende gezegd: 'Het is tijd om te luisteren als iemand behoefte heeft aan een luisterend oor. Kinderen praten van nature graag over hun ervaringen. [...] Kunnen we als zij hun lijden trachten te verwoorden en een schokkende ervaring vertellen openlijk luisteren zonder zelf in shock te raken?'

Kunnen we luisteren zonder hen te onderbreken en zonder snel te oordelen waardoor verdere communicatie onmogelijk wordt? De communicatie blijft mogelijk als we hen geruststellen dat we in hen geloven en hun gevoelens begrijpen. Volwassenen mogen niet doen alsof iets niet gebeurd is omdat ze dat zouden willen.'³

Toon respect. De Schriften geven ons voortreffelijke raad over het scheppen van een sfeer van liefde en respect. Let in Leer en Verbonden

121:41–42 op deze woorden: *overreding* (niet dwang), *lankmoedigheid* (niet onmiddellijke, gedwongen gehoorzaamheid of ongeduld), *mildheid* (niet luide, agressieve, intense communicatie), *zachtmoedigheid* (niet hoogmoedige of dominante reacties), *vriendelijkheid* (niet wrede manipulatie) en *ongeveinsde liefde* (oprechte uitingen van liefde). Naarmate we meer bekeerd worden, laat 'de manier waarop wij anderen behandelen [...] zich steeds meer

kenmerken door geduld, vriendelijkheid, tedere aanvaarding, en het verlangen om een positieve rol in hun leven te spelen.⁷⁴

Uit geen kritiek. Mormoonse ouders trachten hun leven naar het voorbeeld van de Heiland te vormen. Hij ging vol liefde, medeleven en oprechte bezorgdheid met anderen om. Zelfs als mensen ernstige zonden begaan hadden, riep Hij hen tot bekeering in plaats van hen te veroordelen (zie Johannes 8:3–11). Bekritiseer

uw kinderen niet. Kritiek kan leiden tot een laag zelfbeeld en een gebrek aan vertrouwen. Probeer in plaats daarvan het goede in ieder kind te beklemtonen.

Word niet boos. 'Wie zijn geest beheerst, is beter dan wie een stad inneemt' (Spreuken 16:32), en 'de geest van twisten [is] van de duivel, die de vader van twisten is, en hij hitst het hart der mensen op om in toorn te twisten' (3 Nephi 11:29). Woede verdrijft de Geest en kan een broze

band tussen ouder en kind breken. President Hinckley heeft in een conferentietoespraak gezegd: 'Ik verzoek u [...] uw woede in bedwang te houden, uw boosheid met een glimlach te verdrijven; te spreken met woorden van liefde en vrede, waardering en respect. Als u dat doet, zal uw leven geen spijt kennen. Uw huwelijk en gezinsbanden zullen intact blijven. U zult veel gelukkiger zijn.'⁵

Versterk de band. Al deze suggesties zijn nuttig, maar als die u mochten ontglippen als u een moeilijk gesprek met uw kind hebt, stel uzelf dan de vraag: 'Hoe kan ik deze situatie aangrijpen om mijn band met dit kind te verbeteren?' Luister vervolgens naar de inspiratie die u ontvangt en geef er gehoor aan.

Blijf het proberen. Het ouderschap kan erg moeilijk zijn, maar u kunt succesvol zijn als u het blijft

proberen. President Howard W. Hunter (1907–1995) heeft deze troostende woorden gesproken: 'Een succesvolle ouder is iemand die heeft liefgehad, iemand die offers heeft gebracht, iemand die een kind heeft verzorgd, onderwezen en in zijn behoeften heeft voorzien. Als u dat allemaal gedaan hebt, en uw kind nog steeds opstandig of weerspanning is, kan het heel goed zijn dat u desondanks toch een succesvolle ouder bent.'⁶ ■

De auteur woont in Zuid-Afrika.

NOTEN

1. Gordon B. Hinckley, 'Save the Children', *Ensign*, november 1994, p. 54.
2. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, november 2010, p. 129.
3. Russell M. Nelson, 'Listen to Learn', *Ensign*, mei 1991, p. 22.
4. Marvin J. Ashton, 'De tong kan een scherp zwaard zijn', *De Ster*, juli 1992, p. 17.
5. Gordon B. Hinckley, 'Niet snel boos worden', *Liahona*, november 2007, p. 66.
6. Howard W. Hunter, 'Parents' Concern for Children', *Ensign*, november 1983, p. 65.

MET TIENERS PRATEN

Met tieners praten is op zich al moeilijk, maar het kan nóg moeilijker zijn met tieners die hun eigen identiteit proberen te ontdekken — zonder de hulp van hun ouders. Tieners gaan met enorme academische, emotionele en sociale druk om. Hun overtuigingen en waarden worden soms door hun vrienden en leeftijdgenoten in twijfel getrokken. De band met hun ouders kan in deze ontwikkelingsfase broos worden, en het is niet ongewoon dat een tiener zich uiteindelijk verward, eenzaam, ongerust, onzeker, hulpeloos, geïsoleerd en zelfs depressief voelt.

Ouders die zich van deze ontwikkelingsfase bewust zijn en er begrip voor hebben, kunnen hun tieners beter helpen, vooral omdat die hun ouders juist in deze fase echt nodig hebben.

OPA, VADER

Aaron L. West

Kerkelijke publicatiediensten

Beeld je drieduizend zendelingen in een grote zaal in. Tweeduizend negenhonderdnegenennegentig van hen staan enthousiast met elkaar te praten en kijken allemaal naar dezelfde plek in de zaal. Sommigen staan op hun tenen. Anderen springen op om over hen heen te kunnen kijken. Nog anderen staan op hun stoel. Eén zendeling blijft echter zitten met de ellebogen op de knieën, de handen in elkaar en het hoofd gebogen.

Misschien is het niet helemaal zo gebeurd, maar zo herinner ik het me. Zo voelde ik me. Ik was die ene zendeling.

U denkt misschien dat ik eenzaam of verdrietig was. Maar het was eigenlijk een van de gelukkigste momenten van mijn leven — een moment dat ik sindsdien graag herbeleef.

Ik bereidde me in het opleidingscentrum voor zendelingen in Provo (Utah, VS) voor op een voltijdzending in het zendingsgebied Quito (Equador). President Gordon B. Hinckley (1910–2008), die toen eerste raadgever in het Eerste Presidium was,

kwam de zendelingen in het opleidingscentrum toespreken.

Na de bijeenkomst begon het rumoer. Ik merkte dat de mensen zich niet naar de uitgang begaven en dus vroeg ik een andere zendeling wat er aan de hand was.

De kleinzoon van president Hinckley is hier in het opleidingscentrum en president Hinckley omhelst hem nu!', zei hij.

Waarna de zendeling op zijn stoel ging staan om het beter te kunnen zien. Even later riep hij: 'Wauw! Zou het niet super zijn om president Hinckley als opa te hebben?'

Ik had president Hinckley lief, respecteerde hem en was die dag door zijn boodschap opgebouwd. Maar op dat ogenblik kreeg ik een gedachte die mij ertoe bracht op mijn stoel te blijven zitten in plaats van erop te gaan staan. Te midden van al dat vrolijke enthousiasme zat ik daar rustig en dacht: ik ben er zeker van dat het super zou zijn om president Hinckley als opa te hebben. Maar ik zou mijn opa Felt of opa West niet voor hem willen inruilen. Ik hief mijn hoofd op en voelde een warme dankbaarheid toen ik over mijn erfgoed en mijn familie nadacht.

Toen kreeg ik nog een gedachte die krachtiger was dan de eerste: bovendien ben ik een zoon van God. Ik wist dat ik als kleinzoon van een tandarts en een fabriekschef even belangrijk als een kleinzoon van de profeet was. Waarom? We hadden beiden dezelfde Vader in de hemel.

De andere 2999 zendelingen begaven zich uiteindelijk naar de uitgang van die grote zaal. Ik ging met hen mee en was meer voorbereid om de Heer te dienen dan een paar minuten eerder. ■

ELKE BEPROEVING KAN ONS GELOOF VERGROTEN

Giorgia Murgia

Toen ik als zevenjarige vernam dat mijn vader verongelukt was, bad ik om een wonder.

Toen ik een kind was, vond ik het erg leuk om op mijn vader te wachten tot hij na zijn werk thuis kwam. Ik keek dan door het raam, zag hem aankomen lopen en telde zijn stappen tot aan het huis. Ik keek uit naar het plezier dat hij bracht. Ik had nooit gedacht dat ik het zonder dat gevoel zou moeten stellen.

Toen ik zeven jaar was, kwam op zekere dag in plaats van mijn vader een man met een somber gezicht ons aan de deur vertellen dat mijn vader bij een ongeluk om het leven was gekomen.

Ik was die dag erg stil. Ik keek naar mijn vierjarige broertje en mijn moeder, zo jong en alleen, en ik

hulde niet. Ik geloofde het niet, ging voor het raam staan en staarde naar de straat. Ik voelde een ondraagbare druk op mijn schouders, een last die me niet toestand op een normale manier adem te halen, een druk die me neerslachtig maakte.

Kort na de dood van mijn vader ging ik toen het ging schemeren alleen naar mijn kamer en bad ik, zoals het me geleerd was, tot mijn hemelse Vader. Ik smeekte Hem om me mijn dierbare vader terug te laten zien, zodat ik hem kon omhelzen. In mijn hart wist ik zeker dat mijn hemelse Vader dat wonder kon verrichten.

Ik kreeg mijn vader die dag niet te zien en kon hem niet omhelzen, maar ik kreeg zoveel meer. Het was alsof ik de handen van de Heiland op mijn schouders voelde rusten. Ik kon zijn aanwezigheid bijna voelen toen Hij de last verwijderde die me terneerdrukte.

Ruim twintig jaar later voel ik die verlichting nog steeds. Ik heb me vanwege het verlies van mijn vader soms verdrietig maar nooit leeg gevoeld.

DE HEILAND KAN ONS GENEZEN EN STERKEN

'Vanwege zijn oneindige en eeuwige offer (zie Alma 34:14) heeft [de Heiland] een volmaakt invoelingsvermogen en kan Hij zijn arm van barmhartigheid naar ons uitstrekken. Hij kan zijn hand uitstrekken, ons aanraken, te hulp komen, genezen en sterken zodat we meer kunnen zijn dan we ooit zelf kunnen bewerkstelligen.

Hij kan ons helpen om datgene te doen wat we nooit op eigen kracht kunnen doen. [...]

'Door onze unieke lasten leren we vertrouwen op de verdiensten, barmhartigheid en genade van de heilige Messias (zie 2 Nephi 2:8). Ik getuig en beloof dat de Heiland ons zal helpen onze lasten met gemak te dragen (zie Mosiah 24:15).'

Ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Hun lasten met gemak dragen', *Liahona*, mei 2014, p. 90.

Ruim twintig jaar later voel ik die verlichting van de Heiland nog steeds. De Geest heeft me vaak getroost, geholpen en me de weg getoond.

Ik kijk terug en zie dat de Geest me vaak getroost en geholpen heeft, en me heeft getoond hoe ik in het lieflijke voetspoor van de Heiland kan wandelen. Dankzij die eerste beproeving voel ik zijn aanwezigheid in mijn leven, waardoor ik de alledaagse zorgen met een eeuwig perspectief bekijk. Ik weet dat we dankzij het evangelie de onzichtbare streling van de hand van de Heiland kunnen voelen.

Ik ben voor tijd en eeuwigheid met mijn man getrouwd en we hebben nu drie meisjes die van ons thuis een hemel op aarde maken. Als ik ze zie, verheug ik me in de gemoedsrust en kennis dat elk verdriet, elke beproeving en elk probleem in hun leven hun meer geloof, nieuwe

geloofsbevestigingen en prachtige wonderen zal brengen. Ik verheug me in de zekerheid dat als zij iets nodig hebben wat mijn man en ik

hun niet kunnen geven, ze net als ik beschermd, getroost en gered zullen worden. ■

De auteur woont op Sardinië (Italië).

VAN BEPROEVINGEN LEREN

Het is belangrijk in moeilijke tijden om kracht en hulp te bidden, maar ook te bidden dat we van onze beproevingen mogen leren. We kunnen bidden om 'ogen om te zien [en] oren om te horen' (Deuteronomium 29:4), waarmee we de tedere barmhartigheden en genade van de Heer in ons leven gewaarworden (zie Ether 6:12).

Overweeg om enkele lessen die u geleerd hebt en enkele bewijzen van de liefde van uw hemelse Vader die u in moeilijke tijden gevoeld hebt in uw dagboek te noteren.

ALS getuige VAN GOD OPTREDEN

Als 'het zout van de aarde' moeten wij, heilige der laatste dagen, onze smaak behouden door ons geloof na te leven en als getuige van God stelling te nemen.

We leven in een wereld waarin velen het bestaan van God of het belang van zijn geboden loochenen. Ik hoop dat je door mijn woorden doeltreffender zult zijn in je plicht om van God te getuigen en naar waarheid en deugd te handelen.

I.

Ik begin met de eerste drie geloofsartikelen:

'Wij geloven in God, de eeuwige Vader, en in zijn Zoon, Jezus Christus, en in de Heilige Geest.

'Wij geloven dat de mens zal worden gestraft voor zijn eigen zonden en niet voor Adams overtreding.

'Wij geloven dat door de verzoening van Christus de gehele mensheid kan worden gered door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het evangelie' (Geloofsartikelen 1:1–3).

Een groot profeet uit het Boek van Mormon heeft diezelfde waarheden onderwezen:

'Geloof in God; geloof dat Hij bestaat, en dat Hij alle dingen heeft geschapen, zowel in de hemel als op aarde; geloof dat Hij alle wijsheid en alle macht bezit, zowel in de hemel als op aarde; geloof dat de mens niet alle dingen doorgrondt die de Heer kan doorgronden.

'En voorts, geloof dat gij u moet bekeren van uw zonden, en ze moet verzaken, en u voor het aangezicht van God moet verootmoedigen; en vraagt Hem in alle oprechtheid van hart u te willen vergeven' (Mosiah 4:9–10).

In deze tijd ontkennen of twijfelen velen aan het bestaan van God en houden vol dat alle gedragsregels door de mens zijn opgesteld en naar eigen goeddunken kunnen worden aanvaard of verworpen.

**Ouderling
Dallin H. Oaks**
van het Quorum
der Twaalf
Apostelen

Waarom heb ik het over zulke fundamentele waarheden zoals het bestaan van God en het bestaan van de absolute waarden van goed en kwaad die ons gedrag bepalen? Soms zijn de meest essentiële zaken die we voor het voetlicht kunnen brengen, zaken die we als vanzelfsprekend beschouwen. We verzuimen soms eenvoudige fundamentele waarheden te berde te brengen, omdat we veronderstellen dat iedereen ze begrijpt, maar dat is niet zo. We moeten nadruk leggen op de fundamentele waarheden waarop ons geloof gevestigd is. Dat komt in de kern neer op het bestaan van God en de eeuwige werkelijkheid van de waarheden en het goed en kwaad, die door zijn leringen en zijn geboden zijn bepaald.

II.

De loochening van God en de afzwakking van zijn rol in het menselijk bestaan, die hun oorsprong in de renaissance hebben, zijn in deze tijd alomtegenwoordig. De verheerlijking van de menselijke rede heeft goede en slechte gevolgen gehad. De wetenschap heeft ons ontelbare verbeteringen gebracht, maar het verwerpen van goddelijk gezag als de ultieme basis van goed en kwaad door wie God door wetenschap vervangen hebben, doet vele gelovigen zich afvragen: 'Waarom [telt] de willekeur van de briljante liberale filosofen [of zelfs de willekeur van een Amerikaans hooggerechtshof] bij morele beslissingen zwaarder dan de wil van God?'¹

Wie de goddelijke invloed in hun leven door de menselijke rede vervangen hebben, hebben zichzelf verzwakt en daarmee afbreuk aan de samenleving gedaan.

Ik ben dankbaar dat er twee manieren zijn om kennis te krijgen, namelijk de wetenschappelijke methode en de geestelijke methode, die begint met geloof in God en steunt op de Schriften, geïnspireerd onderwijs en persoonlijke openbaring. Er bestaat uiteindelijk geen conflict tussen de kennis die we door deze verschillende methodes krijgen omdat God, onze almachtige eeuwige Vader, alle waarheid kent en ons oproept om beide methodes te gebruiken.

De profetieën over de laatste dagen voorzeggden een grote tegenstand tegen geïnspireerde waarheid en daden. Sommige van deze profetieën gaan over de antichrist en andere over de grote en gruwelijke kerk.

Antichrist

De apostel Johannes gebruikt de term antichrist voor iemand 'die de Vader en de Zoon loochent' (1 Johannes 2:22). Vandaag de dag worden mensen die het bestaan van God loochenen atheïst genoemd. Sommigen van hen bespotten het geloof van wie in iets geloven dat niet bewezen kan worden, terwijl ze zelf op militante wijze het bestaan van God loochenen, hoewel ze dat niet kunnen weerleggen.

We zijn op zulke loocheningen van God voorbereid door het verhaal van Korihor in het Boek van Mormon. Op een manier die aan de meest atheïstische publicaties van deze tijd doet denken, zei Korihor, die tot tweemaal toe 'antichrist' genoemd werd (Alma 30:6, 12):

'Gij kunt niet iets weten wat gij niet ziet; daarom kunt gij niet weten dat er een Christus zal zijn.

'Gij kijkt vooruit en zegt dat gij vergeving van uw zonden ziet. Maar zie, dat is de uitwerking van een uitzinnige geest; en die verwarring van uw geest vloeit voort uit de overleveringen van uw vaders, die u voeren tot een geloof in dingen die niet waar zijn' (Alma 30:15–16).

Korihor zei ook 'dat er geen verzoening voor de zonden van de mens kon worden gedaan.' Hetgeen hij over de gevolgen van zijn verwerping van zonde en een Heiland zei, lijkt erg veel op wat velen in deze tijd geloven, namelijk 'dat het ieder mens in dit leven verging naargelang de beheersing van het schepsel; dat het daarom ieder mens wel ging naargelang zijn vaardigheid, en dat ieder mens overwon naargelang zijn capaciteit; en *dat wat een mens ook deed, het geen misdaad was*' (Alma 30:17; cursivering toegevoegd).

Moreel relativisme

Vandaag de dag noemen we Korihors filosofie moreel relativisme. Twee mensen hebben die filosofie als volgt omschreven: 'In het geval van morele kwesties zijn er geen algemene objectieve goede of foute antwoorden, geen gepaste of ongepaste oordelen, en geen redelijke of rationele manieren waarop men altijd, overal en voor iedereen een moreel onderscheid kan maken.'²

Dat is de opvatting die in veel populaire media heeft postgevat en die velen die met sociale druk te maken krijgen erop na houden. 'Vergeet die oude regels. Doe wat je

'Het humanisme verheft de mens tot god, het opperwezen, en het ontwikkelde menselijke verstand wordt de arbiter van alles wat waar, goed en mooi is.'

goed lijkt. Afgezien van wat de landswetten en de publieke afkeuring opleggen aan wie worden betrappt, wordt er geen rekenschap geëist.' Achter die ideeën schuilt de veronderstelling dat God niet bestaat of dat zijn geboden nu niet op ons van toepassing zijn als Hij wel zou bestaan.

Seculier humanisme

De verwerping van een onbewijsbare God en de loochening van goed en kwaad hebben zeer veel invloed in de wereld van het hoger onderwijs. Het seculier humanisme, een moderne vorm van het humanisme, waarschijnlijk zo genoemd omdat ze nauw verbonden is met het secularisme, wordt al dan niet opzettelijk met het onderwijs op veel universitaire instellingen verweven.

Voor gelovigen is het ongewenste element in de verschillende humanistische filosofieën dat ze het bestaan van God

verwerpen en dat ze de absolute morele waarden, die hun oorsprong in zijn geboden hebben, terzijde schuiven. Het Humanist Manifesto uit 1973 verwierp 'traditionele morele regels' en 'traditionele dogmatische of autoritaire godsdiensten die openbaring, God, rituelen of overtuiging boven menselijke noden en ervaring plaatsen'. Er stond ook in: 'We kunnen geen goddelijk doel [...] voor het mensenras ontdekken. [...] De mens is verantwoordelijk voor wat hij is of wordt. Geen god zal hem redden; hij moet zichzelf redden.'³

Uiteraard hebben aanhangers van het humanisme, ook wel humanisten genoemd, veel positieve bijdragen geleverd. Ze hebben bijvoorbeeld de democratie, mensenrechten, onderwijs en materiële welvaart gesteund. Zolang die ontwikkelingen gelovigen niet uitsluiten, hebben we alleen bezwaar tegen

Nephi werd verteld dat er maar 'twee kerken' zijn — 'de kerk van het Lam Gods [en] de kerk van de duivel'.

hun verwerping van goddelijk gezag en goddelijke waarden.

Chauncey Riddle, voormalig hoogleraar filosofie aan de BYU, heeft geschreven: 'Het humanisme verheft de mens tot god, het opperwezen, en het ontwikkelde menselijke verstand wordt de arbiter van alles wat waar, goed en mooi is.' Hij herinnert ons er ook aan dat het humanisme 'vandaag de dag in de media goed vertegenwoordigd is, omdat de meeste schrijvers, uitgevers, geleerden en mediafiguren die overtuiging aanhangen.'⁴

Velen die het bestaan van God ontkennen of betwijfelen, distantiëren zich waarschijnlijk van de filosofie van het moreel relativisme. Ze vinden dat ze zich wel degelijk door een x-aantal externe normen van goed en kwaad laten leiden, hoe moeilijk het ook is om absolute normen die niet op geloof in God gebaseerd zijn, te verklaren. Seculiere humanisten, die de 'traditionele religieuze moraal' formeel verwerpen en op 'wetenschappelijk bewijs'⁵ vertrouwen, lijken de profetie in het Boek van Mormon over mensen 'die zonder God in de wereld leven' (Mosiah 27:31) te vervullen.

De grote en gruwelijke kerk en andere 'kerken'

Profetieën in het Boek van Mormon beschrijven de 'grote en gruwelijke kerk der gehele aarde [...], waarvan de duivel de grondlegger is' (1 Nephi 14:17). Die 'kerk' zou 'heerschappij over de gehele aarde, onder alle natiën, geslachten, talen en volken' (1 Nephi 14:11) hebben. Ze wordt 'boven alle andere kerken zeer gruwelijk' genoemd en zou 'voor de lof der wereld' 'de heiligen Gods [...] in gevangenschap [voeren]' (1 Nephi 13:5, 9).

Aangezien geen enkele religieuze gezindte — al dan niet christelijk — ooit 'heerschappij' over alle naties der aarde heeft gehad of het potentieel heeft om alle heiligen Gods in 'gevangenschap' te voeren, moet deze grote en gruwelijke kerk wel iets zijn dat veel doordringender en wijdverspreider is dan een enkele 'kerk' of zoals we die term tegenwoordig begrijpen. Het moet elke filosofie en organisatie zijn die zich tegen geloof in God keert. En de 'gevangenschap' waarin deze 'kerk' de heiligen wil voeren, zal geen lichamelijke opsluiting zijn, maar een gevangenschap van verkeerde ideeën.

Nephi ontving de openbaring dat er slechts 'twee kerken' waren: 'de kerk van het Lam Gods [en] de kerk van de duivel' (1 Nephi 14:10; zie ook 13:4–6). Die beschrijving geeft het contrast aan tussen wie in God geloven en Hem naar hun beste kunnen dienen, en wie het bestaan van God verwerpen (zie 1 Nephi 14:10).

Andere leringen in het Boek van Mormon gebruiken het woord *kerk* ook om er geloof of ongeloof in God mee aan te geven. In de laatste hoofdstukken van 2 Nephi staat de profetie dat de andere volken in de laatste dagen 'vele kerken' zullen bouwen die 'de macht en de wonderen Gods [geringschatten] en [...] zichzelf hun eigen wijsheid en hun eigen geleerdheid om gewin [prediken]' (2 Nephi 26:20). Ze vermelden 'kerken die worden opgebouwd, maar niet tot de Heer' (2 Nephi 28:3), die 'met hun geleerdheid leren' en 'de macht Gods [verloochenen]' (2 Nephi 28:4, 5). 'Zij zeggen tot het volk: Luistert naar ons en hoort ons voorschrift aan; want zie, er is heden geen God' (2 Nephi 28:5).

Toen de Heiland onder de Nephieten diende, waarschuwde de Hij voor een kerk die 'niet op mijn evangelie is gebouwd, maar op de werken van mensen is gebouwd, of op de werken van de duivel' (3 Nephi 27:11; zie ook de leringen over het 'grote en ruime gebouw' in 1 Nephi 8:26–33; 11:35; en 12:18). Die waarschuwingen zijn niet tot religieuze instellingen beperkt. In onze huidige situatie gelden ze ook voor een grote hoeveelheid aan seculiere filosofieën en activiteiten.

III.

Veel mensen die in God geloven, en in het goed en kwaad dat op grond van zijn geboden bestaat, worden geminacht en bespot vanwege wereldse leerstellingen en verwerping van God in veel organisaties, inclusief onderwijsinstellingen en de media. Dergelijke voorzegde moeilijkheden zijn het lot van de slinkende aantallen gelovigen, die net als wij in God en, op grond van zijn geboden, in goed en kwaad geloven. Dit is slechts een herhaling van wat er zich ten tijde van de Heiland afspeelde.

Zelfs al '[worden wij] in alles verdrukt, [wij zijn] niet vertwijfeld' (2 Korinthe 4:8). We weten dat er 'tegenstelling in alle dingen' (2 Nephi 2:11) moet zijn om geestelijk te groeien. We weten ook dat 'de Heer het goed [acht] zijn

volk te kastijden; ja, Hij beproeft hun geduld en hun geloof' (Mosiah 23:21). Maar de Schriften leren ons ook dat Hij hen verlost die op Hem vertrouwen (zie 1 Samuel 17:37, 45–46; Psalmen 34:22; Spreuken 3:5–6; Alma 36:27; 38:5).

Ik geef nu drie suggesties van dingen die we als antwoord op de huidige situatie kunnen doen. Ik begin met de makkelijkste. Ze hebben alle drie met de geweldige lering uit het Boek van Mormon te maken dat we 'te allen tijde en in alle dingen en op alle plaatsen waar [we ons] ook [mogen] bevinden, als getuige van God [behoren] op te treden, zelfs tot de dood' (Mosiah 18:9).

De naam en invloed van God eren

Er wordt ons geleerd 'om in Christus te geloven en Hem niet te verloochenen' (2 Nephi 25:29); bij iedere gedachte op Christus te vertrouwen, niet te twifelen en te vrezen (zie LV 6:36); en om over Christus te spreken, ons in Christus te verheugen, en Christus te prediken (zie 2 Nephi 25:26). We kunnen dit onder meer in onze persoonlijke gebeden en in onze persoonlijke omgang doen.

In onze persoonlijke en gezinsgebeden moeten we God vragen dat wij, en onze naasten en leiders, God als onze Schepper zullen erkennen, alsmede het goed en kwaad dat door zijn geboden wordt gestipuleerd. Dat moeten we doen voor het welzijn van al zijn kinderen.

We moeten ons kanten tegen de huidige tendens om zelfs in privégesprekken niets over godsdienst te zeggen. De afgelopen jaren zijn religieuze symbolen en eerbiedswaarden op kerst- en rouwkaarten bijna volledig verdwenen. We dienen bij onze keuze van dergelijke kaarten niet wereldse boven geestelijke uitingen te verkiezen om een wens over te brengen. Als gelovige is het onze plicht om de naam en invloed van God en Christus in onze gesprekken, ons leven en onze cultuur te bewaren.

Gods zegeningen openlijk erkennen

Steun de openlijke erkenning van Gods zegeningen. Hiermee gaan we de afname van openbare geloofsuitingen en verwijzingen naar God en zijn zegeningen tegen. Leg bijvoorbeeld eens het woordgebruik in de huidige openbare documenten van overheidsvertegenwoordigers in de Verenigde Staten naast vergelijkbare documenten en woorden van leiders in de beginperiode van Amerika. U zult zien dat men verwijzingen naar God en de invloed

van godsdienst op de oprichting en instandhouding van de Amerikaanse staat opzettelijk weglaat.

Wat kunnen we daaraan doen? We kunnen allereerst het goede voorbeeld geven door de zegeningen van de Heer in ons leven en ons land in ons onderwijs thuis en in de kerk te erkennen. Om dit 'in wijsheid en ordelijkheid' (Mosiah 4:27) te doen, mogen we niet voorbijgaan aan de bijdragen waarmee burgers van joodse, islamitische en andere niet-christelijke overtuigingen, en atheïsten, onze naties tot zegen zijn. Maar we moeten de waarheid vertellen en zeggen dat bijvoorbeeld de Verenigde Staten grotendeels door christenen gesticht werden die de beginselen van hun geloof in de grondwet, wetten en cultuur van het land tot uitdrukking gebracht hebben.⁶

Broeder Clayton Christensen, hoogleraar aan de Harvard Business School en voormalig gebiedszeventiger, zegt in een recente verhandeling dat godsdienst de basis voor zowel democratie als voorspoed is. Hij herinnert ons eraan dat democratie en kapitalisme beide afhankelijk zijn van groot-schalige gehoorzaamheid aan het niet-afdwingbare en dat de vervulling van deze voorwaarde afhangt van het feit of godsdiensten grondbeginselen zoals 'de gelijkheid van mensen, het belang van respect voor elkaars eigendommen, en persoonlijke eerlijkheid en integriteit' onderwijzen. Het secularisme mag dan wel de ambitie hebben om geloof in God en godsdienst te vervangen, het heeft noch de macht, noch het programma om te voorzien in wat broeder Christensen 'de onmisbare basis van uitgebreide gehoorzaamheid aan het niet-afdwingbare' noemt.⁷

U sterk maken voor godsdienstvrijheid

Maak u sterk voor godsdienstvrijheid. Dat is moeilijker omdat het de samenwerking tussen gelovigen van diverse godsdiensten vergt. Waar godsdienstvrijheid grondwettelijk bepaald is, dienen we druk op overheidsfunctionarissen uit te oefenen om die rechten te eerbiedigen. Ik zal hier slechts twee voorbeelden benadrukken die momenteel spelen.

Het eerste gaat over bidden in het openbaar. Iemand bidt als hij God aanroept, ongeacht zijn godsidee of de manier waarop hij God aanroept. Ongeacht de inhoud van het gebed, dat zal verschillen naargelang het geloof van de persoon die bidt, is een gebed dat namens een groep in het openbaar wordt uitgesproken een belangrijke bevestiging en

symbolische uiting van die groep van haar afhankelijkheid van en eerbied voor God. Dat symbolische karakter geldt ook voor gebeden aan het begin van wetgevende bijeenkomsten of raadsvergaderingen, en voor eedafnemingen aan het begin van een getuigenverhoor of voor installaties in een openbaar ambt. Wat het godsidee van de persoon die bidt ook is, welke religieuze richting hij ook aanhangt en welke gebedstaal hij ook gebruikt, ik hoop dat we in de openbare ruimte het gebed als symbool van ons geloof in God blijven gebruiken, maar wel op een verstandige en tolerante manier. Daar moeten we ons sterk voor maken. Dat is het waard.

Ten tweede, dienen we stelling te nemen tegen overheidsfunctionarissen en beleidsmakers die beweren dat de vrije uitoefening van godsdienst zich beperkt tot 'vrijheid van eredienst'. In de Verenigde Staten bijvoorbeeld waarborgt de 'vrije uitoefening' het recht om ook buiten onze privéruimtes, zoals kerken, synagogen, en moskeeën, naar ons geloof te handelen. In de uitoefening daarvan zijn we alleen onderworpen aan de gevestigde overheidsinstanties die instaan voor de bescherming van de volksgezondheid, de veiligheid en het algemeen welzijn. De vrije uitoefening staat gelovige burgers zeker toe om naar hun geloof te handelen in openbare politieke debatten, bij verkiezingen of als wetgevers.

Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft in een krachtige toespraak tot een nationaal publiek van christelijke leiders gezegd dat wij als heiligen der laatste dagen de krachten graag bundelen 'om de vrijheid van godsdienst te waarborgen, die ons het recht geeft om ons uit te spreken over [en actie te voeren voor] maatschappelijke kwesties die het christelijk geweten raken.'⁸

We moeten onze steun geven aan allianties van religieuze leiders en gelovigen die zich verenigen om de traditionele cultuur van geloof in God en de erkenning van zijn zegeningen te beschermen.

IV.

Tot slot wil ik alle gelovigen eraan herinneren dat we de heilige, religieuze plicht hebben om als getuige van God op te treden. We moeten ons geloof bevestigen, ons verenigen om ons recht op de vrije uitoefening van godsdienst te waarborgen, en de belangrijke rol van godsdienst in het stichten, bewaren en gedijen van naties in ere houden.

We moeten onze steun geven aan de allianties van religieuze leiders en gelovigen, die zich verenigen om de traditionele cultuur van geloof in God en de erkenning van zijn zegeningen te beschermen.

Ik herinner jullie, medechristenen, aan de ernstige lering van de apostel Johannes:

‘Elke geest die niet belijdt dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, is niet uit God; maar dat is de geest van de antichrist, waarvan u gehoord hebt dat hij komt, en die nu al in de wereld is’ (1 Johannes 4:3).

Uit het onderwijs van de Heiland over het zout dat zijn smaak verliest, blijkt duidelijk wat de gevolgen zijn als we niet als getuige van God optreden. Als het met andere bestanddelen vermengd wordt — net zoals wij door de waarden van de wereld kunnen verzwakken — verliest het zijn unieke invloed op de samenstelling van het geheel. De Heiland heeft gezegd: ‘Het deugt nergens meer voor dan om weggegooid te worden en door de mensen vertrapt te worden’ (Mattheüs 5:13).

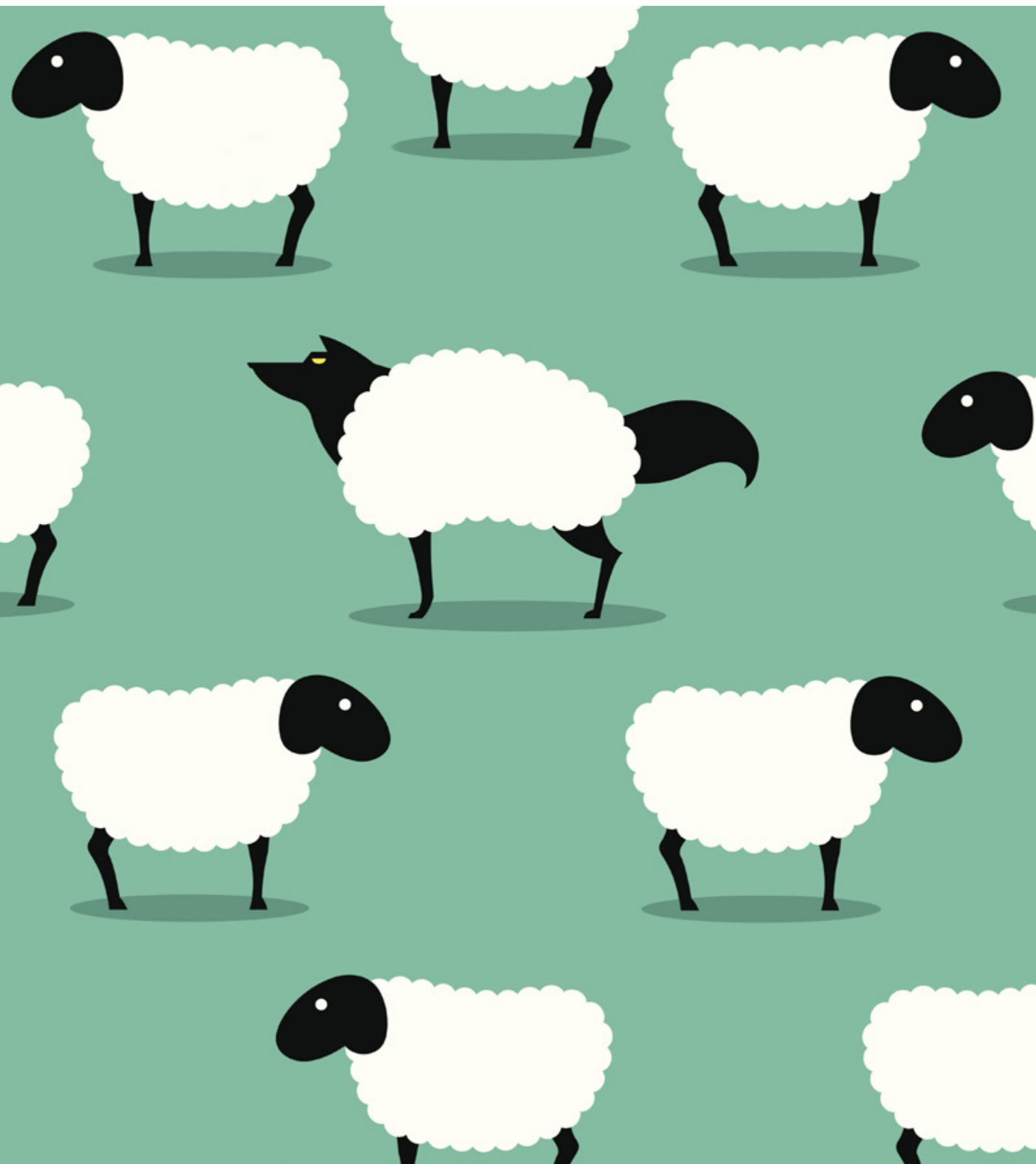
Als ‘het zout van de aarde’ (Mattheüs 5:13) moeten we als heilige der laatste dagen onze smaak behouden door ons geloof na te leven en als getuige van God stelling te nemen.

Als we dat doen, voegen we ons bij wie de ultieme overwinning van waarheid en deugd behalen, wanneer ‘elke knie zich [zal] buigen, en elke tong [God en de Heer Jezus Christus] zal belijden’ (Romeinen 14:11), die wij aanbidden en die wij dienen. ■

Naar de toespraak ‘Witnesses of God’, gehouden op 25 februari 2014 tijdens een devotionaal aan de Brigham Young University–Idaho. Zie www2.byui.edu/DevotionalsandSpeeches voor de volledige tekst in het Engels.

NOTEN

1. Stephen L. Carter, *The Culture of Disbelief: How American Law and Politics Trivialize Religious Devotion* (1993), p. 226; zie hoofdstuk 11.
2. Francis J. Beckwith en Gregory Koukl, *Relativism: Feet Firmly Planted in Mid-Air* (1998), pp. 12–13.
3. In Paul Kurtz, ed., *Humanist Manifestos I and II* (1973), pp. 14, 15–16.
4. Chauncey Riddle, *Think Independently: How to Think in This World but Not Think with It* (2009), pp. 120, 121.
5. In Kurtz, *Humanist Manifestos I and II*, p. 16.
6. Zie John A. Howard, *Christianity: Lifeblood of America’s Free Society, 1620–1945* (2008), p. 51.
7. Clayton Christensen, ‘Religion Is the Foundation of Democracy and Prosperity,’ zie mormonperspectives.com/2011/02/08/religion-is-the-foundation-of-democracy-and-prosperity.
8. Zie Jeffrey R. Holland, ‘Samen de zaak van Christus dienen’, *Liahona*, augustus 2012, p. 26.

Satans opstand

Wat is de ware aard van Satans voorstel in de voorsterfelijke raadsvergadering?

Mark A. Mathews

Seminaries en instituten

Toen ik een jonge man was, begon ik bij sommige leden van de kerk een merkwaardige neiging te bemerken. Telkens als er zich een situatie voordeed, waarin regels golden en ongehoorzaamheid gevolgen had (zoals kerkelijke of ouderlijke discipline, het handhaven van zendingsregels of gedragsnormen in scholen van de kerk), zeiden ze vaak: 'Maar is dat niet hoe Satan het zou aanpakken? Dwingen ze mensen zo niet om rechtschapen te zijn?'

Die reactie verbaasde me aanvankelijk. Hoe kon iemand denken dat de gebruiken die de Heer en zijn kerk goedkeurden onderdeel van 'Satans plan' waren? Ik ben sindsdien gaan inzien dat zulke misvattingen over Satans opstand en de oorlog in de hemel veel voorkomen, net zoals overhaaste beschuldigingen van wat in deze tijd op dat plan lijkt. Helaas kunnen die leerstellige misvattingen schadelijke gevolgen hebben.

Die misvattingen kunnen er bijvoorbeeld toe leiden dat ouders denken dat ze hun kinderen niet mogen aansporen om naar de kerk te gaan. Ze kunnen ertoe leiden dat leden van de kerk de legalisatie van ernstige morele zonden steunen. En die misvattingen kunnen er ironisch genoeg zelfs toe leiden dat sommige leden denken dat het sluiten en naleven van verbonden en de belofte om gehoorzaam te zijn op de een of andere manier in strijd met Gods plan is, terwijl die gehoorzaamheid aan de verbonden juist centraal in Gods ware heilsplan staat.

In de Schriften

Sommige ideeën over Satans voorstel in het voorsterfelijk bestaan lijken meer uit traditie dan uit werkelijke openbaring over dat onderwerp te komen. Het is daarom belangrijk

om de Schriften ter hand te nemen en te lezen wat de Heer eigenlijk over deze belangrijke kwestie geopenbaard heeft. De belangrijkste Schriftuurlijke bron van Satans voorstel vinden we in de eerste verzen van het vierde hoofdstuk van Mozes:

'En Ik, de Here God, sprak tot Mozes, zeggende: Die Satan, wie gij bevolen hebt in de naam van mijn Eniggeborene, is dezelfde die was vanaf het begin; en hij kwam voor mijn aangezicht, zeggende: Zie, hier ben ik, zend mij, ik zal uw zoon zijn en ik zal het gehele mensdom verlossen, zodat niet één ziel verloren zal gaan, en voorzeker zal ik het doen; daarom, geef mij uw eer.

'Maar zie, mijn geliefde Zoon, die mijn Geliefde en Uitverkorene is geweest vanaf het begin, zeide tot Mij: Vader, uw wil geschiede en de heerlijkheid zij de uwe voor eeuwig!

'Welnu, omdat Satan tegen Mij opstond en trachtte de keuzevrijheid van de mens te vernietigen, die Ik, de Here God, hem had gegeven, en ook omdat Ik hem mijn eigen macht moest geven, liet Ik hem door de macht van mijn Eniggeborene neerwerpen;

'en hij werd Satan, ja, namelijk de duivel, de vader van alle leugen, om de mensen te misleiden en te verblinden en om hen gevankelijk weg te voeren naar zijn wil, ja, allen die weigerden naar mijn stem te luisteren' (Mozes 4:1-4).

De vader van alle leugen

Deze verzen maken duidelijk dat onze hemelse Vader niet — zoals sommigen beweren — om vrijwilligers vroeg om verschillende heilsplannen te presenteren. Het was het plan van onze hemelse Vader en Hij stelde het aan zijn geestkinderen voor die in de raadsvergadering in de hemel

bijeen waren. Jezus Christus, die vanaf het begin uitverkoren was om de Heiland in dat plan te zijn, stelde nederig voor om het plan van onze hemelse Vader te steunen en zei: 'Vader, uw wil [i.e. uw plan] geschiede.' Tegen die achtergrond deed Satan het ongewenste en arrogante voorstel om het plan van onze hemelse Vader te veranderen zodat iedereen gered zou worden (zie Mozes 4:1). Voor we het hebben over de manier waarop hij dat beweerde te willen bereiken, is het belangrijk om op te merken dat Satan in deze verzen de 'vader van alle leugen' genoemd wordt (Mozes 4:4). Op een

andere plek wordt hij 'een leugenaar [...] vanaf het begin' genoemd (LV 93:25). Het zou belachelijk naïef van ons zijn om te denken dat Satan de waarheid sprak toen hij dat overdreven voorstel van allesomvattend heil deed.

Als we Satans persoonlijkheid en geschiedenis kennen, komt het meer met de waarheid overeen om hem te zien als de allereerste oplichter die ons een product wilde verkopen waarvan hij wist dat hij het niet kon leveren. Hij beweerde dat hij iedereen kon redden als we hem zouden volgen in plaats van het plan dat onze hemelse Vader voor ons heil bedacht had en dat door Jezus Christus gesteund werd.

Wat Satan voorstelde was een leugen. Het had nooit gewerkt. Het was geen haalbaar alternatief voor het volmaakte plan van onze hemelse Vader, maar een valstrik om mensen ertoe te brengen om Satan te volgen. Het was uiteindelijk een plan van verdoemenis, geen plan van zaligheid.

Keuzevrijheid vernietigen

In deze verzen staat echter niet *hoe* Satan deze leugen wilde uitvoeren. Er staat alleen in de Schriften dat het 'de keuzevrijheid van de mens [zou] vernietigen' (Mozes 4:3). President J. Reuben Clark (1871–1961), eerste raadgever in het Eerste Presidium, heeft twee mogelijkheden gegeven voor wat Satan met zijn voorstel wilde bewerkstelligen

en ons eraan herinnerd dat geen van beiden had kunnen werken. Hij heeft gezegd: 'Uit de Schriften maak ik op dat Satans plan ofwel het dwingen van [...] de mens, ofwel het redden van de mens in zijn zonde inhield. Ik vraag me af of menselijke intelligentie gedwongen kan worden. De mens kan alleszins niet in zijn zonde gered worden.' (in Conference Report, oktober 1949, p. 193; geciteerd in *Doctrines of the Gospel Student Manual* [2010], p. 15.)

Hoewel geen van beide mogelijkheden had gewerkt, zien we vandaag de dag elementen van beide in Satans inspanningen en tactiek. Dwang en geweld worden nu bijvoorbeeld door tirannen gebruikt die op heerschappij over naties uit zijn en door politieke activisten die godsdienstvrijheid willen beperken en de gemeenschap willen dwingen om zondig gedrag te aanvaarden. De Heer heeft het 'in enige mate van onrechtvaardigheid zeggenschap of heerschappij of dwang op de ziel der mensenkinderen [uitoefenen]' (LV 121:37) in het bijzonder veroordeeld.

Maar de Heer heeft ook uitgelegd dat macht en invloed gebruikt kunnen worden om rechtschapenheid door liefdevolle overreding, rechtschapen berisping en gepaste gevolgen aan te moedigen (zie LV 121:41–43). Die belangrijke verduidelijking toont aan dat het uitvoeren van correcte kerkelijke en ouderlijke discipline, het handhaven van regels en normen in zendingsgebieden en scholen van de kerk, en het bepalen van rechtvaardige wetten in de samenleving alle door de Heer goedgekeurd zijn en geen deel van 'Satans plan' uitmaken. Keuzevrijheid eerbiedigen is niet hetzelfde als anarchie in de armen sluiten.

De tweede mogelijkheid voor Satans voorstel om iedereen te redden, wordt in de Bible Dictionary beschreven: 'Lucifer en zijn volgelingen wilden dat iedereen die het sterfelijke leven onderging automatisch gered zou worden, ongeacht voorkeur, keuzevrijheid of vrijwillige toewijding' ('War in Heaven'). Met andere woorden, Satan stelde voor ons allemaal te redden, ongeacht wat we deden. Dat zou de keuzevrijheid nutteloos maken en dus vernietigen. Als

er geen gevolgen aan onze keuzes verbonden waren en iedereen dezelfde beloning kreeg, zouden onze keuzes geen belang hebben en onze keuzevrijheid vernietigd worden.

Die interpretatie van Satans voorstel om ons te redden, zien we ook in veel van zijn huidige inspanningen en strategieën. Satan belooft mensen voortdurend dat ze in zonde kunnen leven en toch gered worden of dat ze geluk in goddeloosheid kunnen vinden. Die verleidelijke boodschap van makkelijk heil en een zondige levensstijl is nu heel populair, zoals Satans voorstel dat in de hemel was, toen 'velen hem [navolgden]' en er oorlog uitbrak (Abraham 3:28).

Dankzij deze voorbeelden zien we dat Satans benadering sinds het voorsterfelijke leven weinig veranderd is. Satan blijft liegen door mensen te beloven dat ze als ze hem volgen, gered zullen worden, gelukkig zullen zijn en andere dingen die ze graag willen horen. Hij blijft ook dwang gebruiken door zijn goddeloze visie en gebruiken aan anderen op te dringen. En dus 'gaat de strijd verder in de sterfelijkheid [...] dezelfde kwesties leveren strijd en hetzelfde heil staat op het spel' (Bible Dictionary, 'War in Heaven').

Een plan dat tot opstand leidt

Misschien de eenvoudigste manier om Satans plan te omschrijven, is ons niet te baseren op speculatieve theorieën over wat zijn voorstel inhield, maar op waar het plan hem en zijn volgelingen feitelijk toe aanzette, namelijk in opstand komen. In de Schriften staat meermaals dat Satan openlijk in opstand tegen God kwam. De Heer heeft bijvoorbeeld gezegd: 'Satan [stond] tegen Mij [op]' (Mozes 4:3); 'een engel Gods die gezag bezat in de tegenwoordigheid van God, [stond op] tegen de eniggeboren Zoon' (LV 76:25); en 'hij was tegen Mij opgestaan, zeggende: Geef mij uw eer, hetgeen mijn macht is' (LV 29:36).

Uit deze verzen is het duidelijk dat Satans voorstel geen onschuldige suggestie was om Gods plan aan te passen. Het was een opstand, een oproer, een poging tot muiterij om God te ontronen en de hemel over te nemen. Satans volgelingen verklaarden God de oorlog en maakten zichzelf vijanden van God. Hun keuzevrijheid werd vernietigd omdat ze weigerden 'vrijheid en eeuwig leven te kiezen

door de grote Middelaar' en in de plaats daarvan 'gevangenschap en dood [kozen], naar de gevangenschap en macht van de duivel; want hij streeft ernaar dat alle mensen ongelukkig zullen zijn, net als hijzelf' (2 Nephi 2:27). Als gevolg daarvan 'keerde hij een derde deel van de heerscharen des hemels van [God] af wegens hun keuzevrijheid' (LV 29:36).

Met andere woorden, Satans plan kan het beste als een rebels plan van ongehoorzaamheid aan God worden gezien. God daarentegen vatte zijn plan met deze woorden samen: 'En wij zullen hen hiermee beproeven om te zien of zij alles zullen doen wat de Heer, hun God, hun ook zal gebieden' (Abraham 3:25). Bovendien 'geloven [wij] dat door de verzoening van Christus de gehele mensheid kan worden gered door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het evangelie' (Geloofsartikelen 1:3). Gods plan is dus een plan dat gehoorzaamheid en rechtchapenheid omvat, terwijl Satans plan ongehoorzaamheid en opstand insluit.

Het plan herkennen

Als we het verschil tussen Gods plan en Satans doelen begrijpen, kunnen we beter bepalen wie *in werkelijkheid* Satan wel of niet volgen. Daarmee voorkomen we dat we de mensen die rechtchapenheid aanmoedigen en gehoorzaamheid bepleiten ervan beschuldigen dat ze Satans plan volgen, terwijl ze in wezen Gods plan volgen. Het zal ook de werkelijke volgelingen van Satan in deze tijd aan het licht brengen.

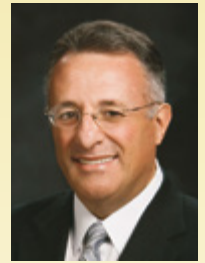
Mensen die in opstand tegen God en zijn profeten komen, Gods plan willen aanpassen, de normen van rechtchapenheid willen verlagen, anderen willen dwingen om onzedelijk gedrag te aanvaarden, en anderen willen misleiden zodat ze geloven dat goddeloosheid geluk is en dat we heil in zonde vinden, steunen allen verschillende elementen van de opstandige strategie van Satan.

Mogen we het ware plan van onze hemelse Vader volgen, een plan voor ons heil 'door de verzoening van Christus' en 'door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het evangelie' (Geloofsartikelen 1:3). ■

De auteur woont in Utah (VS).

Om op dit artikel of een ander artikel in de Liahona te reageren, stuurt u een e-mail naar liahona@ldschurch.org.

**Ouderling
Ulisses Soares**
van het Presidium
der Zeventig

HOUD JE AAN DE IJZEREN ROEDE VAST

Als we geloof oefenen en de geboden van de Heer ijverig gehoorzamen, is het makkelijker om het goede te kiezen.

Toen een goed lid van de kerk dat ik ken aan de universiteit studeerde, werd hij op een zaterdagavond op een feestje uitgenodigd bij een klasgenoot thuis. De docenten van mijn vriend waren ook uitgenodigd, vooral diegenen die op vriendelijke voet met de studenten stonden. Het feestje leek leuk en veilig.

Maar toen mijn vriend er arriveerde, besepte hij al snel dat de sfeer niet was wat hij ervan verwacht had. De studenten dronken, rookten, gebruikten drugs en deden in elke hoek van het huis vreselijke dingen. Hij maakte zich zorgen en besloot weg te gaan, maar het feestje was ver van zijn huis. Hij was met zijn vrienden meegereden en had dus geen vervoer om thuis te komen.

Op dat ogenblik bad hij de Heer in stilte om hulp. Hij dacht na over de situatie en voelde dat hij naar buiten moest gaan. Hij gaf gehoor aan dat gevoel en bleef buiten tot het feestje was afgelopen.

Op weg naar huis praatten zijn vrienden over de vreselijke dingen die tijdens het feestje plaatsgevonden hadden. Mijn vriend voelde

zich niet op zijn gemak. Hij had het er moeilijk mee.

Toen hij de dag erop in de kerk aan het avondmaal deelnam, voelde hij zich rustig en vredig. Hij wist hij dat hij de juiste beslissing genomen had. Hij besepte wat het inhield om de ijzeren roede vast te pakken en niet los te laten, zelfs niet in de misten van duisternis. Hij begreep wat Nephi zijn broers leerde: 'Wie ook naar het woord Gods luisterden en zich eraan vasthielden, zouden nimmer verloren gaan; evenmin konden de verzoeken en brandende pijlen van de tegenstander hen overweldigen en verblinden om hen weg te voeren naar de ondergang' (1 Nephi 15:24).

Denk je eens in wat er gebeurd zou zijn als die jonge man uit schaamte niet sterk genoeg was om zich aan de ijzeren roede vast te houden. Dankzij deze en andere beslissingen huwde hij in de tempel met een jonge dame, stichtte hij een rechtschapen gezin en ging het hem voor de wind. Vandaag de dag dient hij trouw in de kerk en probeert hij een goed voorbeeld voor zijn kinderen te zijn.

De natuurlijke mens

Het is niet makkelijk om dagelijks met verleiding te worden geconfronteerd. We worden allemaal aan een maatschappij blootgesteld die het evangelie van Jezus Christus niet goed gezind is. We leven in een wereld die op het morele vlak achteruitgaat. De media en technologie nodigen ons uit om destructieve en levensverwoestende bezigheden na te jagen, die lijnrecht tegenover ons geloof en de waarden van het evangelie van Jezus Christus staan. Vrienden die onze waarden niet hebben, of die wel dezelfde waarden hebben, maar zwak in hun geloof staan, oefenen druk op ons uit en willen ons zo tot hun bedenkelijke niveau verlagen. Bovendien krijgen we met de natuurlijke mens te maken die in ieder van ons zit.

Volgens de Gids bij de Schriften is de natuurlijke mens 'iemand die zich liever laat leiden door de hartstochten, begeerten, lusten en zinnen van het vlees dan door de influisteringen van de Heilige Geest. Zo iemand kan wél materiële maar geen geestelijke zaken begrijpen. [...] Iedereen die de natuurlijke mens wil afleggen, moet worden wedergeboren door de verzoening van Jezus Christus.'¹

President Thomas S. Monson citeert vaak een eenvoudige spreuk waarmee we verleidingen kunnen weerstaan en in de juiste richting blijven gaan: 'Je kunt niet goed zitten als je fout doet, en je kunt niet fout zitten als je goed doet.'²

Als we geloof oefenen en de geboden van de Heer ijverig gehoorzamen, is het makkelijker om het goede te kiezen.

Het licht van Christus

De profeet Mormon leerde zijn volk het volgende:

'Welnu, ik toon u de wijze van oordelen; want alles wat uitnodigt om goed te doen en overreedt om in Christus

Mijn vriend voelde dat hij het feestje moest verlaten en buiten moest wachten tot het was afgelopen. Hij besepte wat het inhield om de ijzeren roede vast te pakken en niet los te laten, zelfs niet in de misten van duisternis.

te geloven, wordt door de macht en gave van Christus uitgezonden; daarom kunt gij met volmaakte kennis weten dat het van God is.

'Maar alles wat de mens overreedt om kwaad te doen en niet in Christus te geloven en Hem te verloochenen en God niet te dienen, daarvan kunt gij met volmaakte kennis weten dat het van de duivel is; want op die wijze gaat de duivel te werk, want hij overreedt geen enkel mens om goed te doen, neen, niet één, en zijn engelen evenmin; en evenmin zij die zich aan hem onderwerpen' (Moroni 7:16–17).

Onze hemelse Vader heeft ons het licht van Christus gegeven, 'goddelijke energie, kracht of invloed die via Christus van God uitgaat en alles leven en licht schenkt.'³ Het helpt iemand tussen goed en kwaad kiezen. Met dit geschenk en de invloed van de Heilige Geest kunnen we bepalen of een keuze ons dichterbij de Heer of bij vijandelijk gebied brengt. Als ons gedrag goed is, worden we door God geïnspireerd. Als ons gedrag slecht is, worden we door de tegenstander beïnvloed.

Mijn vriend aan de universiteit gebruikte deze twee gaven. Met het licht van Christus bepaalde hij wat het goede was en de Heilige Geest leidde hem om de juiste beslissing te nemen. Beide gaven zijn beschikbaar voor wie zich aan de ijzeren roede vasthouden.

De gave van bekering

Laten we stellen dat we om de een of andere reden misleid of verward zijn door verleiding en zonde begaan. Wat moeten we dan doen? Als we verleid worden en zonde begaan, moeten we ons met God verzoenen. Om de taal van de Schriften te gebruiken: we moeten ons bekeren.

Ouderling Neil L. Andersen van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd:

‘Als wij zondigen, wenden wij ons van God af. Als wij ons bekeren, wenden wij ons weer tot God.

‘De uitnodiging tot bekering klinkt zelden als een terechtwijzing, maar vaak als een liefdevolle oproep tot een ommekeer om zich weer tot God te wenden [zie Helaman 7:17]. Een liefdevolle Vader en zijn eniggeboren Zoon wenken ons om meer te zijn dan we zijn, op een hoger plan te leven, te veranderen en de vreugde van het onderhouden van de geboden te ervaren. Als discipelen van Christus verheugen wij ons in de zegen van bekering en de vreugde van vergeving. Zij worden een deel van ons en bepalen mee onze gedachten en gevoelens.’⁴

Bekering is een geweldig geschenk voor allen die het verlangen hebben om tot God terug te keren en Hem toe te staan hun leven te vormen.

We zijn met het zaadje van goddelijkheid in onze geest geboren omdat we Gods kinderen zijn. Dat zaadje moet groeien. Het groeit als we onze keuzevrijheid ten goede gebruiken, als we de juiste beslissingen nemen, en als we ons door het licht van Christus en de Heilige Geest in onze beslissingen laten leiden. Dat proces vergt tijd, maar het is mogelijk om onze geest en ons leven dag na dag te vormen.

De Heer ziet onze toewijding en volharding en geeft ons wat we zelf niet kunnen bereiken. Hij vormt ons omdat Hij ziet dat we proberen om onze onvolmaaktheden en menselijke zwakheden te overwinnen.

In dat verband wordt bekering onderdeel van ons dagelijks leven. Het is erg belangrijk om wekelijks van het avondmaal te nemen — om ootmoedig en nederig voor de Heer te komen, onze afhankelijkheid van Hem te erkennen, Hem te vragen om vergeving en hernieuwing, en te beloven Hem altijd indachtig te zijn.

Soms lijkt het erop dat we bij onze dagelijkse inspanningen om zoals Christus te worden, steeds weer met dezelfde moeilijkheden te kampen hebben. Het is alsof we een rijk beboste berg beklimmen. We zien onze vorderingen soms pas als we hogerop vanaf de bergkam omlaag kijken. Laat je daardoor niet ontmoedigen. Als je naar bekering streeft en eraan werkt, ben je met het bekeringsproces bezig.

Ouderling D. Todd Christofferson van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: ‘Met slechte gewoontes of verslavingen breken, houdt meestal in dat we er vandaag aan werken, en morgen weer, en de dag daarna, misschien wel vele dagen, zelfs maanden en jaren, totdat we de overwinning hebben behaald.’⁵

Als we ons verbeteren, krijgen we beter zicht op het leven en ervaren we de Heilige Geest sterker. Ik moedig de oprechte boetvaardige die maar geen verlichting lijkt te vinden aan om de geboden te blijven onderhouden. Ik beloof u dat verlichting zal komen op de tijd van de Heer. Genezen kost tijd.

Laten we een eeuwig perspectief behouden door de natuurlijke mens te overwinnen, met het licht van Christus te oordelen, naar de leiding van de Heilige Geest te streven, ons te bekeren als we tekortschieten, en onze hemelse Vader toe te staan ons leven te veranderen overeenkomstig zijn plan voor ons. ■

Naar de toespraak ‘Becoming a Work of Art’ op 5 november 2013 in een devotionaal aan de Brigham Young University gehouden. De volledige Engelse tekst staat op speeches.byu.edu.

NOTEN

1. Gids bij de Schriften, ‘Natuurlijke mens’; scriptures.lds.org.
2. President Thomas S. Monson, ‘In Harm’s Way’, *Ensign*, mei 1998, p. 48.
3. Gids bij de Schriften, ‘Licht, licht van Christus’; scriptures.lds.org.
4. Neil L. Andersen, ‘Bekeer u opdat Ik u moge genezen’, *Liahona*, november 2009, p. 40.
5. D. Todd Christofferson, ‘Gods hand in onze dagelijkse zegeningen erkennen’, *Liahona*, januari 2012, p. 29.

EEN BELOFTE AAN ALLEN

‘De Heiland bracht de verzoening teweeg, waarmee een weg is bereid waardoor wij rein kunnen worden. [...] Wie zich bekeren en hun zonden verzaaken, zullen merken dat zijn barmhartige arm nog steeds is uitgestrekt. [...] Het doel van zijn offer is ons van de gevolgen van de zonde bevrijden, zodat al onze schuld uitgewist wordt en we hoop mogen voelen.’

President Boyd K. Packer, president van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘De reden voor onze hoop’, *Liahona*, november 2014, p. 6, 7.

JEZUS' RESPECT VOOR Vrouwen

Robert en Marie Lund

In een tijd waarin vrouwen in het algemeen als minderwaardig beschouwd werden, laat het evangelie van Johannes zien dat Jezus Christus vrouwen met mededogen en respect behandelde en dat, zoals ouderling James E. Talmage (1862–1933) van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft geschreven, 'Jezus Christus [...] 's werelds grootste voorvechter van vrouwen en het vrouw-zijn is.'¹

Dit artikel behandelt de volgende vrouwen in het evangelie van Johannes: (1) Maria, de moeder van Jezus (zie Johannes 2:1–11; 19:25–27); (2) de Samaritaanse vrouw bij de bron (zie Johannes 4:4–30, 39–42); (3) de overspelige vrouw (zie Johannes 8:1–11); en (4) Maria Magdalena (zie Johannes 20:1–18). Hoewel de ervaringen van deze vrouwen erg uiteenliepen, benadrukt Johannes dat de Heiland begrip voor hun diverse omstandigheden had, en vertelt hij welke zegeningen de vrouwen dankzij hun geloof in Jezus Christus ontvingen.

Door de interactie van Christus met vrouwen in het evangelie van Johannes te bestuderen, begrijpen we onze potentiële band met Hem beter.

Het geloof van Maria vóór het eerste wonder in het openbaar

Johannes schrijft al vroeg in zijn evangelie over Maria. Zijn verslag van het eerste wonder van Jezus Christus in het openbaar, op de bruiloft in Kana, bevat een eerbetoon aan het geloof van Maria.

Maria had waarschijnlijk een bepaalde verantwoordelijke positie op de bruiloft.² Toen de gasten meer wijn wilden, 'zei de moeder van Jezus tegen Hem: Zij hebben geen wijn meer' (Johannes 2:3). Uit deze passage kunnen we afleiden dat Maria een wonder verwachtte toen ze Jezus Christus om hulp vroeg.³

'Jezus zei tegen haar: Vrouw, wat heb Ik met u te doen? Mijn uur is nog niet gekomen' (Johannes 2:4). In de geïnspireerde versie van Joseph Smith van dit vers vraagt de Heiland wat Maria van Hem verlangt en belooft Hij het te doen.⁴ De aanspreking *vrouw* kan de hedendaagse lezer hard en oneerbiedig in de oren klinken, maar in dit geval bedoelde de Heiland waarschijnlijk de tegenovergestelde betekenis.⁵ Een zekere geleerde heeft het volgende gezegd: "Vrouw", of beter, "dame", is in het Grieks een uiting van respect waarmee men zelfs koninginnen aanspreekt.⁶ Hij zei dus eigenlijk tegen zijn moeder: 'Edele dame, wat u Mij ook in geloof vraagt, zal Ik u geven.' Het relaas laat zien dat de Heiland geïnteresseerd was in de dagelijkse lasten die vrouwen doormaakten. Jezus Christus eerde zijn moeder door aan te bieden haar met haar lasten en taken te helpen.

In het verslag staat dat Maria vervolgens in geloof haar dienaars opdroeg om Jezus Christus te gehoorzamen: 'Wat Hij ook tegen u zal zeggen, doe het' (Johannes 2:5). De water-vaten werden gevuld en als antwoord op Maria's verzoek om voor de gasten op de bruiloft te helpen zorgen, veranderde de Heiland het water in wijn. Wat een mooie les leren we van Maria: wend u in nood tot Jezus Christus en heb vertrouwen in Hem die almachtig is. Net als Maria kunnen de vrouwen van de kerk ook in deze tijd zich in geloof op Jezus Christus verlaten als ze zich door hun taken overweldigd voelen.

Dit korte verhaal leert ons niet alleen iets over de kracht van Maria's geloof, maar bevestigt door dit eerste openbare wonder ook de ware identiteit van Jezus Christus als de Zoon van God. De volgende vrouw die Johannes aan de lezer introduceert, is de Samaritaanse vrouw.

Wat een mooie les leren we van Maria: wend u in nood tot Jezus Christus en heb vertrouwen in Hem die almachtig is.

Dankzij haar geloof ontving de Samaritaanse vrouw een bevestiging van de Geest en verlangde ze te getuigen dat Jezus de Christus, de beloofde Messias, was.

Jezus Christus toonde een vrouw uit Samaria respect

Het relaas in Johannes 4 legt getuigenis af van het respect van Jezus Christus voor alle vrouwen, ongeacht hun nationaliteit of religieuze achtergrond. Sommige Joden beschouwden de Samaritanen als ‘meer onrein dan een niet-Jood of welke nationaliteit ook’⁷ en vermeden elk contact met hen. Jezus Christus legde niet alleen de gewoonten van die tijd naast Zich neer, maar bracht deze vrouw ook bijzondere eer, zoals ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft aangegeven: ‘De eerste keer dat de Heer zich kenbaar maakte als de Christus, was aan een Samaritaanse vrouw bij de bron van Jakob.’⁸

Jezus Christus had op het heetst van de dag gereisd en hield halt om te rusten en water te krijgen. De Heiland begon het gesprek met de Samaritaanse vrouw bij de bron door om water te vragen. Tijdens het gesprek ontving ze geleidelijk aan een getuigenis van zijn goddelijkheid. Johannes zegt dat ze Jezus eerst ‘een Jood’ noemde, dan ‘Mijnheer’, vervolgens ‘een profeet’ en uiteindelijk ‘de Christus’ (zie Johannes 4:9–29). Haar woordkeuze die geleidelijk aan in respect toenam, geeft aan dat ze geloof in Jezus Christus ontwikkelde en bekeerd werd.

De Heiland vertelde haar dat Hij ‘levend water’ (Johannes 4:10) had en dat wie ervan drinken nooit meer dorst krijgen. De vrouw was in de war en stelde meer vragen. Jezus Christus openbaarde vervolgens het verleden van de Samaritaanse vrouw en haar huidige zondige relatie. Hoewel ze misschien in verlegenheid gebracht was, voelde ze wellicht ook dat Jezus Christus met respect sprak, want ze reageerde wijselijk: ‘Mijnheer, ik zie dat U een profeet bent’ (Johannes 4:19). Haar zonden waren reeds bekend, ze had niets meer te verbergen en oefende geloof in Jezus Christus zoals Hij haar geleerd had. Een van zijn antwoorden kan een sleutel tot heil zijn: ‘Vrouw [of edele dame], geloof Mij’ (Johannes 4:21).

Dankzij haar geloof ontving de Samaritaanse vrouw een bevestiging van de Geest en verlangde ze te getuigen dat Jezus de Christus, de beloofde Messias, was. Ze liet haar waterkruik (een symbool van haar aardse bezit) achter, ging naar de stad en verkondigde: ‘Kom, zie Iemand Die mij alles gezegd heeft wat ik gedaan heb; zou Hij niet de Christus zijn?’ (Johannes 4:29). De Samaritaanse vrouw

werd een werktuig in de handen van God. Haar geloof en zendingsijver verzachtten het hart van anderen zodat zij Jezus Christus aanvaardden.

Met deze ervaring toont Johannes aan dat de Heiland Zich bewust van vrouwen is en dat Hij hun leven in detail kent. Bovendien respecteert Hij alle vrouwen, ongeacht hun achtergrond. Vrouwen die niet voelen dat ze een persoonlijke band met Christus hebben of zich een verstoting in hun eigen gemeenschap voelen, zien in dit verhaal dat Jezus Christus de strijd van iedere vrouw kent en dat Hij hen aanvaardt en kan opbouwen. Het evangelie van Johannes benadrukt dat punt door het mededogen van Christus voor de overspelige vrouw te beschrijven.

Jezus Christus toonde mededogen voor de overspelige vrouw

In Johannes 8 zien we het contrast tussen het meedogenloze optreden van de Farizeeën en het tedere respect en mededogen van de Heiland ten opzichte van de vrouw. De Heiland 'bukte en schreef met de vinger in de aarde' (Johannes 8:6). Misschien deed Hij dat om de Farizeeën de kans te geven hun hardvochtigheid jegens de vrouw in te zien en te herzien. 'In de aarde schrijven was een bekende symbolische handeling in de oudheid, waarmee men aangaf dat men de kwestie niet wilde aanpakken.'⁹

Maar de schriftgeleerden en Farizeeën bleven Jezus Christus lastigvallen en de vrouw in verlegenheid brengen. Uit medeleven voor de vrouw, 'richtte [Jezus] Zich op en zei tegen hen: Wie van u zonder zonde is, laat die als eerste de steen op haar werpen. En opnieuw bukte Hij en schreef in de aarde' (Johannes 8:7-8). De aanklagers waren ontmaskerd en veroordeeld door zichzelf, waarop ze een voor een in schaamte afdropen. De overspelige vrouw bleef alleen met Jezus achter.

Het siert de vrouw dat ze bij Jezus Christus bleef in plaats van te vluchten. Ze zal zich waarschijnlijk opgebouwd en gesterkt gevoeld hebben door het respect waarmee Jezus haar behandelde. Hij vroeg: 'Vrouw [of edele dame], waar zijn die aanklagers van u? Heeft niemand u veroordeeld? En zij zei: Niemand, Heere. En Jezus zei tegen haar: Dan veroordeel Ik u ook niet; ga heen en zondig niet meer' (Johannes 8:10-11).¹⁰

Het siert de vrouw in Johannes 8 dat ze bij Jezus Christus bleef in plaats van te vluchten. Ze zal zich waarschijnlijk opgebouwd en gesterkt gevoeld hebben door het respect waarmee Jezus haar behandelde.

Maria Magdalena was uitverkoren om de herrezen Heiland als eerste te zien en kreeg vervolgens de opdracht van Hem te getuigen. De Heer rekent ook in deze tijd op vrouwen om van Hem te getuigen.

Opnieuw getuigt het evangelie van Johannes dat Jezus Christus vrouwen met mededogen en respect behandelde, ongeacht hun zonden. Aangezien we allen zonden begaan, kunnen we hoop putten uit het voorbeeld van deze vrouw die geloof in Jezus Christus oefende. Net zoals de Heiland inlevingsvermogen voor deze vrouw in een moeilijke en benarde situatie had, troostte Hij Maria Magdalena toen Hij haar in tranen bij de graftombe vond.

Maria Magdalena was een uitverkoren getuige van de herrezen Christus

Johannes is de enige evangelist die de eerste persoon die de herrezen Heer zag, benoemt. Dit toont aan dat trouwe en bekwame vrouwen grote geestelijke manifestaties kunnen ontvangen. Johannes schrijft: 'Op de eerste dag van de week ging Maria Magdalena vroeg, toen het nog donker was, naar het graf, en zij zag dat de steen van het graf afgenomen was' (Johannes 20:1). Toen Maria zag dat de steen verwijderd was, rende ze weg om hulp te zoeken en de apostelen in te lichten dat het lichaam van Jezus verdwenen was. Ze vond Petrus en Johannes, die naar het graf renden en er alleen doeken in zagen liggen. De twee apostelen gingen vervolgens weg, waarbij ze Maria alleen bij de graftombe achterlieten.

Maria hilde in de hof bij de tombe. De gedachte dat ze niet wist wat er met het lichaam van de Heer gebeurd was, kan haar te veel zijn geworden. Hoewel de Heiland aan haar verscheen en met haar sprak, herkende ze Hem aanvankelijk niet. Maar toen '[zei] Jezus tegen haar: Maria!' (Johannes 20:16). Iets zorgde ervoor dat ze wist dat Hij haar Heiland was. 'Ze herkende Hem onmiddellijk. Haar tranenstroom werd een zee van vreugde. Hij is het; Hij is herrezen; Hij leeft.'¹¹ Nadat ze de herrezen Heer gezien had, werd Maria gevraagd tot de apostelen te getuigen dat Hij leefde.

Hoewel de discipelen aanvankelijk sceptisch waren (zie Lukas 24:11), moet Maria's getuigenis een invloed op hen gehad hebben. Later waren de discipelen bijeen om de gebeurtenissen van die dag te bespreken, waarbij ze waarschijnlijk ook over het getuigenis van Maria nadachten, toen Jezus 'in hun midden [stond] en tegen hen [zei]: Vrede zij u!' (Johannes 20:19).

Die gebeurtenis benadrukt dat Jezus Christus vrouwen hoogacht omdat Maria Magdalena uitverkoren was om de herrezen Heiland als eerste te zien en vervolgens de opdracht kreeg van Hem te getuigen. De Heer rekent ook in deze tijd op vrouwen om van Hem te getuigen. Ouderling M. Russell Ballard heeft gezegd: 'Onze bedeling heeft ook heldinnen. Talloze vrouwen van elk continent en van allerlei komaf hebben belangrijke bijdragen geleverd aan de zaak van Christus. [...] Mijn vraag aan u is: Bent u één van die vrouwen? En u, mannen die het priesterschap dragen, geeft u ook gehoor aan die oproep?'¹²

Wij kunnen hun voorbeeld volgen

Door geloof in Jezus Christus kunnen wij het voorbeeld van deze vrouwen in het evangelie van Johannes volgen. We kunnen erop vertrouwen dat de Heiland onze dagelijkse moeilijkheden begrijpt en onze lasten helpt dragen. We kunnen geloven dat Jezus Christus ons ondanks onze overtredingen zal opbouwen. Bovendien kunnen we weten dat Christus ons in ons diepste verdriet en lijden kan troosten. ■

De auteurs wonen in Utah (VS).

NOTEN

1. James E. Talmage, *Jesus the Christ*, derde uitgave (1916), p. 475.
2. Zie Bruce R. McConkie, *Doctrinal New Testament Commentary*, 3 delen (1965–1973), deel 1, p. 135.
3. Zie James E. Talmage, *Jesus the Christ*, p. 145.
4. Zie Joseph Smith Translation, John 2:4.
5. Zie James E. Talmage, *Jesus the Christ*, pp. 144–145.
6. In J. R. Dummelow, ed., *A Commentary on the Holy Bible* (1909), p. 778.
7. James E. Talmage, *Jesus the Christ*, p. 172.
8. M. Russell Ballard, 'Rechtschappen vrouwen', *Liahona*, december 2002, p. 34.
9. In Dummelow, ed., *Commentary*, pp. 788–789.
10. De Bijbelvertaling van Joseph Smith voegt daaraan toe dat de vrouw vanaf dat ogenblik God verheerlijkte en in Hem geloofde (zie Joseph Smith Translation, John 8:11).
11. Bruce R. McConkie, *The Mortal Messiah*, 4 delen (1979–1981), deel 4, p. 263.
12. M. Russell Ballard, *Liahona*, december 2002, pp. 38–39.

ALS ER... twijfels EN vragen RIJZEN

Vragen stellen is een cruciaal onderdeel van onze eeuwige vooruitgang, en als we op de manier van de Heer naar antwoorden zoeken, komen we dichterbij tot onze hemelse Vader.

Adam Kotter

Voor al door het internet is het voor leden van de kerk niet ongewoon om ideeën tegen te komen die hun geloofsovertuiging op de proef stellen. Sommige leden vinden de opgeworpen vragen verontrustend en vragen zich af of het wel geoorloofd is om hun geloof aan de tand te voelen.

Het is belangrijk om te begrijpen dat het goed is om vragen te hebben. Vragen stellen is zelfs essentieel voor onze geestelijke vooruitgang. Oprechte vragen en twijfels zijn echter twee verschillende zaken.

Vragen of twijfels

Wat is dan het verschil tussen een vraag hebben en twijfels hebben? Vragen die vanuit een oprecht verlangen gesteld worden om iemands begrip en geloof te bevorderen, dienen aangemoedigd te worden. Veel oude en hedendaagse openbaringen zijn het gevolg van een oprechte vraag.¹ Het gebod om te zoeken en te vragen om te vinden, wordt in de Schriften veelvuldig herhaald. Oprechte vragen worden gesteld met de 'eerlijke bedoeling' (Moroni 10:4) om de wil van de Heer beter te begrijpen en te gehoorzamen.

De oprechte vragensteller blijft gehoorzaam terwijl hij op zoek naar een antwoord gaat. Daarentegen heb ik gezien dat mensen met twijfels hun toewijding aan de geboden en hun verbonden vaak opschorten terwijl ze op antwoord wachten. De houding van een twijfelaar wordt meestal gekenmerkt

door geen of beperkte gehoorzaamheid tot zijn twijfel is weggenomen.

Er staat niets in de Schriften of leringen van de profeten dat twijfelen aanmoedigt. De Schriften staan zelfs bol van het tegenovergestelde. We vinden er de opdracht: 'Twijfel niet, vrees niet' (LV 6:36). En in Mormon 9:27 staat de aanmoediging: 'Twijfelt niet, doch weest gelovig.'

Een van de problemen van twijfel is de intentie om pas te gehoorzamen als de onzekerheid voor de twijfelaar voldoende is weggenomen. Dat was de houding van Korihor toen hij zei: 'Indien gij mij een teken wilt tonen, [...] dan zal ik overtuigd zijn van de waarheid' (Alma 30:43).

De macht van twijfel is dusdanig dat het geloof, hoop en zelfs een gezin kan verwoesten, maar zij vermindert op het moment dat iemand oprecht zegt: 'Ik zal doen wat de Heer geboden heeft, of mijn vragen nu vroeg of laat beantwoord worden, want ik heb een verbond gesloten om dat te doen. Het verschil tussen een kordaat 'Ik zal de geboden onderhouden omdat...' en een twijfelend 'Ik zal de geboden onderhouden als...' is van eeuwig belang.

Het patroon van de Heer voor het ontvangen van antwoorden

Als netwerkbeheerder moet ik strikte richtlijnen volgen als ik wil dat mijn computernetwerken met andere netwerken kunnen communiceren. Soms lijken die regels

vervelend, maar als alle netwerkbeheerders dezelfde richtlijnen volgen, kunnen we samen iets krachtigers maken dan in ons eentje.

En als we de bron van alle kennis vragen om een antwoord op een geestelijke vraag, moeten we zijn regels volgen om het antwoord te krijgen. Dat proces vergt dat we op zijn minst het verlangen hebben om de waarheid te begrijpen en bereid te zijn Gods wil te volgen (zie Alma 32:27). Anders lopen we het risico dat we onszelf antwoorden aanpraten die we willen geloven in plaats van echte antwoorden van God te ontvangen.

Het is alleszins normaal om bezorgd te zijn of zich onbehaaglijk te voelen als men met een nieuw idee geconfronteerd wordt, vooral als dat idee een sterke overtuiging betwist. Het is belangrijk dat we die onbehaaglijkheid niet tussen ons en onze verbonden laten komen terwijl we naar een antwoord zoeken. Ik weet uit eigen ervaring dat we God de rug niet kunnen toekeren en vervolgens verwachten dat Hij onze vragen op onze voorwaarden zal beantwoorden. Het vergt geloof om de geboden te blijven onderhouden terwijl onze twijfel wordt weggenomen. Het kan verleidelijk zijn om niet of beperkt gehoorzaam te zijn tot onze vraag op overtuigende wijze is beantwoord, maar zo werkt God niet.

In de praktijk moeten we ons eerst afvragen: Ben ik bereid om te doen wat er van mij verlangd wordt om een antwoord van de Heer te krijgen, of wil ik het alleen op mijn manier doen? De Heiland onderwees in dit patroon toen Hij zei: 'Als iemand de wil heeft om Zijn wil te doen, zal hij van dit onderricht weten of het uit God is, of dat Ik vanuit Mijzelf spreek' (Johannes 7:17).

Dus de eerste stap om antwoord op een vraag te krijgen, is 'standvastig en onveranderlijk in het onderhouden van de geboden Gods' zijn (Alma 1:25). Ouderling Neil L. Andersen van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gevraagd:

'Hoe blijft u "standvastig en onveranderlijk" in een beproeving? U richt zich op de zaken waarmee u uw geloof heeft opgebouwd — u oefent geloof in Christus, u bidt, u overdenkt de Schriften, u bekeert zich, u houdt zich aan de geboden en u dient anderen.

'Als uw geloof wordt beproefd — wat u ook doet, keer u niet af van de kerk! Afstand nemen van het koninkrijk Gods ten tijde van een geloofsbeproeving is hetzelfde als

Afstand nemen van het koninkrijk Gods ten tijde van een geloofsbeproeving is hetzelfde als de veiligheid van een schuilkelder te verlaten terwijl er een wervelstorm aan komt.

de veiligheid van een schuilkelder te verlaten terwijl er een wervelstorm aan komt.²

Ouderling Andersen heeft ook gezegd dat geloof een beslissing is.³ De Heer zal u niet begrip of gehoorzaamheid afdwingen. U moet zelf voor geloof kiezen! Die keuze schendt uw intellectuele eerlijkheid niet; ze is het bewijs van een eeuwig en goddelijk respect voor uw keuzevrijheid.

Vragen bevorderen begrip

Sommigen denken onterecht dat oprechte vragen over de geschiedenis of leerstellingen van de kerk erop duiden dat iemand zich niet aan de normen van de kerk houdt. Iemand die vragen stelt, maakt zich niet schuldig aan een ernstige zonde. Vragen stellen is een onderdeel van het leven en noodzakelijk voor onze vooruitgang en onze kennis. Het belangrijkste gegeven is niet of we vragen stellen, maar of we de geboden onderhouden terwijl we het openbaringsproces in gang zetten dat tot antwoorden leidt.

Wees u ervan bewust dat Satan onze twijfel kan uitvergroten en ons ertoe kan brengen onze zonden te rechtvaardigen. Als we zondigen, geeft de Heilige Geest ons onaangename gevoelens. Dan kunnen we ervoor kiezen om ons te bekeren of die indrukken te verwerpen. Als er twijfel rijst, kan het nuttig zijn om uzelf eerlijk af te vragen of er iets is wat u doet of verlangt dat in strijd met het evangelie is. Als u daarop 'ja' antwoordt, roept u de hulp van uw bisschop in. Dat kan een groot verschil maken! Uw zonde

goedpraten omdat u twijfelt, is nooit een goede vervanging van bekering.

Sommigen struikelen ook over uitspraken van kerkleiders die onjuist blijken te zijn — niet wat leerstellige zaken betreft, maar hun eigen mening. President Joseph Fielding Smith (1876–1972) schreef in de eerste uitgave van zijn boek *Answers to Gospel Questions* bijvoorbeeld: ‘Ik denk niet dat de mens ooit zal worden toegestaan om een voermiddel te maken, waarmee hij in de ruimte kan reizen en de maan of een afgelegen planeet kan bezoeken.’⁴

Na de maanlandingen met het ruimteveer Apollo en na het overlijden van president David O. McKay werd Joseph Fielding Smith president van de kerk. In een persconferentie vroeg een journalist hem naar die uitspraak. President Smith antwoordde: ‘Tja, ik had het mis, dat blijkt wel.’⁵

Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: ‘We verbruiken kostbare emotionele en geestelijke energie als we ons verliezen in [...] een voorval uit de kerkgeschiedenis dat min of meer bewijst dat stervelingen nooit helemaal zullen kunnen voldoen aan wat God van hen vergt.’⁶

Op een opbouwende manier zoeken

Er zijn hele boekdelen geschreven over en ontelbare uren gewijd aan het onderzoeken van het verhaal van de herstelling. Dat leidt vaak tot meer kennis, maar het kan ook tot onaangename vragen leiden, vooral als we de motieven van de mensen in die tijd niet begrijpen. Het is ook makkelijk om de kluts kwijt te raken bij het zoeken naar geschiedkundige feiten die we misschien niet

begrijpen of ons ontgaan, maar het is altijd mogelijk om echte en relevante informatie te krijgen van Hem die alles begrijpt.

Dit is misschien de allerbelangrijkste sleutel: *als we onze verbonden getrouw nakomen en volgens het licht leven dat we hebben, zegent de Heer ons en geeft Hij ons inspiratie*. Ik heb die tedere barmhartigheden gevoeld; het zijn heel persoonlijke, rechtstreekse ervaringen tussen ons en onze hemelse Vader. Ze zijn licht en kennis. Het lezen en bestuderen van andermans ervaringen heeft nooit dezelfde kracht als een persoonlijke ervaring die we dankzij de barmhartigheid en liefde van onze Vader krijgen.

We zullen op vragen blijven stuiten als we dagelijks de Schriften en ander evangeliemateriaal bestuderen. Als de Heer ons iets wil leren, doet Hij dat vaak door ons over een vraag te laten nadenken. We krijgen antwoorden door onze verbonden na te leven, anderen te dienen en te studeren. Dat is de weg die tot persoonlijke ervaringen leidt waardoor we uiteindelijk antwoord op al onze vragen krijgen. ■

De auteur woont in Georgia (VS).

Op lds.org/topics staan antwoorden op veel vragen over het evangelie.

NOTEN

1. Zie bijvoorbeeld Genesis 25:21–23; Exodus 3:11–22; Mosiah 26; Alma 40; 3 Nephi 27; Leer en Verbonden 76; 77; 138.
2. Neil L. Andersen, ‘De beproeving van uw geloof’, *Liahona*, november 2012, p. 40.
3. Zie Neil L. Andersen, ‘Je weet genoeg’, *Liahona*, november 2008, p. 14.
4. Joseph Fielding Smith, *Answers to Gospel Questions* (1958), 5 delen, deel 2, p. 191.
5. Persoonlijke herinnering van David Farnsworth; de persconferentie vond op 23 januari 1970 plaats, een half jaar na de maanlanding.
6. Jeffrey R. Holland, ‘De arbeiders in de wijngaard’, *Liahona*, mei 2012, p. 32.

LEERSTELLIGE ZEKERHEDEN

‘Ik [kan] met sommige menselijke onvolmaaktheden leven, zelfs in profeten van God — dat is te verwachten als je met sterfelijke mensen te maken hebt. Ik kan leven met wat beweringen dat er weten-

schappelijke tegenstrijdigheden te vinden zijn in het Boek van Mormon; mettertijd zullen die opgelost worden. En ik kan leven met wat schijnbaar afwijkende historische feiten; het zijn maar onbeduidende details op het totale vlak van de waarheid. Maar ik kan niet leven zonder de leerstellige

waarheden en verordeningen die Joseph Smith heeft hersteld, ik kan niet leven zonder het priesterschap van God om mijn gezin te zegenen, en ik kan niet leven zonder te weten dat mijn vrouw en kinderen voor eeuwig aan me zijn verzegeld. Dat is de keus waar we voor staan: enkele onbeantwoorde vragen aan de ene kant, en tal van leerstellige zekerheden en de kracht van God aan de andere kant.’

Tad R. Callister, algemeen zondagschoolpresident, ‘Wat is de blauwdruk van Christus’ kerk?’ (CES-haardvuurvond, 12 januari 2014); cesdevotionals.lds.org.

JE MOET BIDDEN

Op 12 januari 2010 toonde mijn hemelse Vader me zijn macht toen een betonnen gebouw van vier verdiepingen, als gevolg van de verschrikkelijke aardbeving die Haïti verwoestte, rondom en op me instortte.

Terwijl ik onder het puin lag te roepen, hoorde ik een zachte stem: 'Jimmy, waarom bid je niet in plaats van te roepen?'

Maar ik moest wel roepen omdat ik bang was dat ik nog maar een paar minuten te leven had. De stem klonk als een goede vriend die me erg graag wilde helpen en zei opnieuw: 'Jimmy, je moet bidden.'

De pijn in mijn benen werd ondraaglijk en ik had in de duisternis

om me heen haast geen zuurstof meer. Ik hoorde de stem nogmaals: 'Jimmy, je moet bidden.'

Op dat ogenblik hield ik op met tegenstribbelen. Met een zwakke stem zei ik: 'Hemelse Vader, U kent mijn kracht en U weet hoelang ik deze pijn kan verdragen. Ik vraag U om deze pijn alstublieft weg te nemen. In de naam van Jezus Christus. Amen.'

Meteen na dit eenvoudige gebed viel ik in slaap. Ik kan me niet meer herinneren wat er daarna gebeurde, maar toen ik uit een diepe slaap ontwaakte, was de pijn verdwenen. Kort daarna vonden de reddingswerkers me toen ze in het puin van het

kantoorgebouw naar overlevenden zochten.

Ik hoorde achteraf dat ik de enige overlevende was van de vijf werknemers die op die verdieping van het gebouw in Port-au-Prince werkten. Vanwege mijn verwondingen verloor ik een been en moest ik een aantal maanden in het ziekenhuis blijven. Maar ik weet dat de Heilige Geest me influisterde te bidden en dat mijn hemelse Vader dat gebed verhoorde.

Ik getuig dat onze hemelse Vader onze gebeden op zijn manier en volgens zijn wil verhoort, ongeacht wie we zijn of wanneer we bidden. ■ Jimmy Saint Louis (Haïti)

HETGEEN IK LEERDE, VERANDERDE MIJN HART

Na de dood van onze achttienjarige zoon, Jaxon, begon ik diep over de kwaliteit en richting van mijn leven na te denken. Ik had een kind in de eeuwigheid en koesterde een diep verlangen om zo te leven dat we op een dag als gezin weer samen konden zijn. Ik wilde ook de Schriften beter begrijpen zodat ik er leiding uit kon putten.

Ik weet niet meer wanneer ik belangstelling voor het hart kreeg, maar het werd gevoed door de hoop dat ik onze zoon terug zou zien. Bij het lezen van het Boek van Mormon merkte ik dat het hart vaak de toestand van een persoon of volk symboliseerde.

Telkens als het hart werd vermeld, of het nu hard of zacht was, tekende ik een klein rood hartje in de kantlijn. Ik begon patronen te ontdekken. Als het hart van het volk verzacht was, hadden ze de kracht om met tegenspoed om te gaan, hadden ze meer liefde voor hun naasten, en waren ze vriendelijker en zachtaardiger. Ik kwam erachter dat we met bekering ons hart verzachten doordat we een beroep op de Heiland en zijn zoenoffer doen.

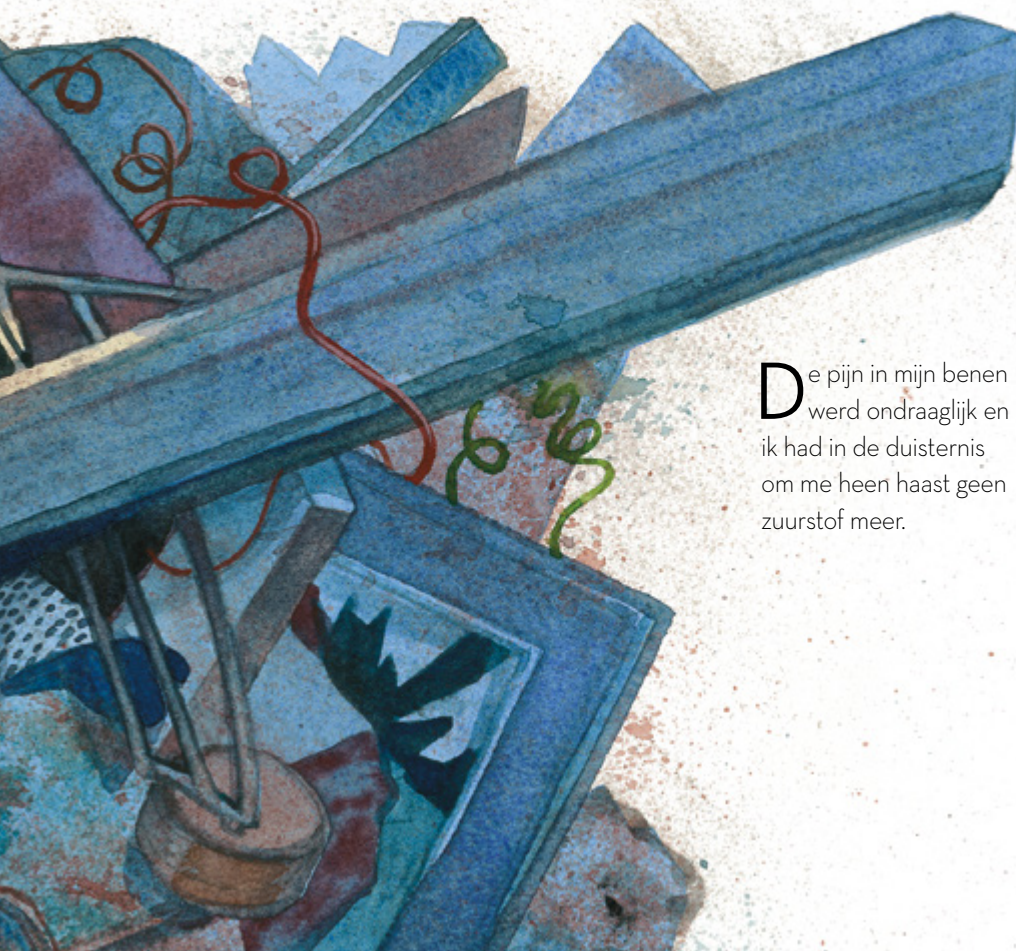
Ik genoot van de mooie reis door het Boek van Mormon. Hetgeen ik leerde, veranderde mijn hart, wat op zijn beurt mijn leven veranderde. Ik gebruik het ook in mijn werk bij het

begeleiden van koppels met huwelijksproblemen. Ik begrijp nu dat ik koppels kan onderwijzen in, en herinneren aan, de beginselen die voldoening en ware intimiteit in het huwelijksleven bevorderen. Maar verandering kan pas tot stand komen of blijvend zijn als ze met een zacht hart aan hun huwelijk werken.

Ik keer nog vaak terug naar de Schriftteksten met de hartjes in de kantlijn. Ik lees ze opnieuw en blijf eruit leren. Ik heb zelfs nieuwe 'hartteksten' gevonden waar ik de eerste keer overheen heb gelezen. Daardoor besepte ik dat we altijd iets nieuws uit de Schriften kunnen leren en toepassen.

Maar ik word vooral aan de liefde van mijn hemelse Vader en mijn Heiland herinnerd. Dankzij die liefde heb ik een eeuwig gezin. Dat weet ik met heel mijn hart, waarvoor ik enorm dankbaar ben. ■

Darcy Logan (Alaska, VS)

De pijn in mijn benen werd ondraaglijk en ik had in de duisternis om me heen haast geen zuurstof meer.

Toen de schoenen van mijn collega helemaal schoon waren en weer blonken, zette ik ze weer op hun plek.

DE CELESTIALE SCHOENEN VAN MIJN COLLEGA

Jaren geleden kwam ik, na het Jopleidingscentrum voor zendelingen in Provo (Utah, VS) te hebben doorlopen, in Florida (VS) aan. Ik had het gevoel dat ik klaar voor was voor het zendingsveld en wilde enthousiast aan de slag. Mijn nieuwe collega en ik hadden grotendeels dezelfde interesses en we leken perfect bij elkaar te passen.

Maar na enkele weken merkte ik toch een paar verschillen op. Ik wilde bijvoorbeeld elke dag langs de deuren gaan, maar mijn collega was daar niet bijster enthousiast over. Hij koos er zelfs voor om het weinig te doen, hoewel hij de senior collega was.

Ik merkte ook dat mijn collega veel over zichzelf praatte. Zijn familie was welgesteld en hij had veel dingen meegemaakt die ik, vanwege mijn

minder gefortuneerde achtergrond, niet had gehad.

Dat leidde ertoe dat ik onaangename, zelfs rancuneuze, gevoelens voor hem begon te krijgen. Die rancuneuze gevoelens voor mijn collega hadden zijn weerslag op mijn geestelijke instelling, vooral als ik probeerde in het evangelie te onderwijzen. Ik moest er iets aan doen. Ik overwoog eerst om met mijn collega te praten en mijn frustratie gewoon te uiten. Maar ik koos voor een andere benadering.

Elke ochtend namen mijn collega en ik om de beurt een douche en maakten ons klaar. Terwijl hij aan het douchen was, sloop ik naar het voeteneinde van zijn bed en poetste ik zijn schoenen. Als ze helemaal schoon waren en weer blonken, zette ik ze weer op hun plek. Dat deed ik zo'n twee weken.

Ik merkte in die tijd dat mijn rancune afnam. Door mijn collega te dienen, begon mijn hart te veranderen. Ik vertelde hem niets over mijn bescheiden dienstverlening. Maar op een dag zei hij dat hij met 'celestiale' schoenen gezegend moest zijn omdat ze nooit vuil werden.

Ik leerde twee belangrijke lessen uit die ervaring. Ten eerste leerde ik dat het echte probleem binnenin me zat, ook al kwam de aanleiding tot mijn gevoelens van buitenaf. Mijn collega was het probleem niet.

Ten tweede wist ik dat we meestal hen dienen wie we liefhebben. Maar ik besepte niet dat we dat beginsel ook andersom konden toepassen: we leren hen liefhebben wie we dienen. ■

Michael Reid (Arizona, VS)

IK HERKENDE DE STEM VAN DE PROFEET

Zo'n drie maanden nadat ik voor mijn studie uit mijn geboorteland, Mexico, naar de Verenigde Staten verhuisd was, zocht ik op de radio naar wat goede zondagse muziek. Ik luisterde naar verschillende plaatselijke zenders en hoorde plots een vertrouwde stem.

Ik dacht dat het de stem van president Gordon B. Hinckley (1910–2008), de toenmalige president van de kerk, was. Ik besepte dat het raar was dat ik zijn stem kon herkennen. Ik luisterde bij de algemene conferentie, CES-haardvuuravonden en andere kerkuitzendingen altijd naar de stem van de Spaanstalige tolk die de spreker vertolkte. Maar toch wist ik op de een of andere manier dat de stem op de radio die van president Hinckley was.

Mijn Engels was nog niet goed genoeg om te verstaan wat hij zei, maar ik bleef toch naar de toespraak op de radio luisteren. Zijn stem gaf me een vredig gevoel. Na de toespraak zei de omroeper: 'Zojuist

heeft president Gordon B. Hinckley tot ons gesproken.'

Ik weet dat de Heer bij monde van zijn dienstknechten spreekt en dat het geen verschil maakt of Hij door zijn eigen stem of door die van zijn profeten spreekt (zie LV 1:38).

Ik dacht na over hoe ongewoon het was dat ik de stem van president Hinckley herkend had. Daardoor besepte ik dat ik de stem die de Heer gebruikt om met zijn kinderen te

communiceren altijd wil herkennen, ongeacht de bron.

'Mijn schapen horen Mijn stem en Ik ken ze en zij volgen Mij', heeft de Heiland gezegd (Johannes 10:27).

In deze wereld met zoveel stemmen, zoveel 'zenders' die we kunnen afgaan, hoop ik dat ik altijd zo afgestemd ben dat ik de stem van mijn Herder en zijn dienstknechten kan horen en hun raad kan opvolgen. ■
Miriam Ruiz (Utah, VS)

Ik luisterde naar verschillende plaatselijke zenders en hoorde plots een vertrouwde stem.

Lessen ouders

Jongvolwassenen vertellen hoe ze de lessen toepassen die ze van hun ouders geleerd hebben.

van onze

IJVERIG WERKEN

Ik leerde thuis hard werken. In ons gezin hadden we een systeem dat we de 'ijverlijst' noemden. Aan het begin van de maand kregen we een lijst met karweitjes, zoals afwassen, de paarden verzorgen enzovoort. We vinkten de karweitjes af als we ze gedaan hadden en aan het eind van de maand kregen we een som geld voor ons ijverige werk. Het bedrag hing af van het aantal vinkjes op de lijst. Daardoor heb ik geleerd om ijverig te werken en voorzichtig met geld om te springen.

Peter Stegeby (Västerbotten, Zweden)

RECHTSCHAPEN OUDERSCHAP

Als alleenstaande vrouw had mijn moeder het erg druk, maar ze nam steeds tijd om me te helpen, te troosten of gewoon naar me te luisteren. Het was van onschatbare waarde te weten dat ze er altijd voor me was. Ik wil dat mijn toekomstige kinderen dat ook weten.

Toen mijn moeder hertrouwde, koos haar nieuwe echtgenoot ervoor om mijn oudere broer en mij te adopteren. Kort daarna kregen we er een zusje bij, maar ik heb nooit een verschil gevoeld in de liefdevolle manier waarop hij ons allen als zijn eigen kinderen behandelde. Dankzij zijn houding konden mijn broer en ik in een sterk en eensgezind gezin met het priesterschap in huis opgroeien. De dag waarop we aan elkaar verzegeld werden, was erg bijzonder. Zijn liefdevol voorbeeld heeft me geleerd dat je niet gewoon vader bent, je wordt het.

Amanda Cornelius (Stockholm, Zweden)

GODDELIJKE BESCHERMING

Toen ik jong was, werkte mijn vader ver weg van huis en kwam hij altijd in het pikdonker thuis. Ik bleef op tot hij thuiskwam. Maar op een dag was hij wel erg laat en kon ik hem niet telefonisch bereiken. Ik was heel bang. Ik herinnerde me dat mijn ouders me hadden geleerd om altijd te bidden en om hulp te vragen als ik bang was. Dus knielde ik neer en bad dat mijn vader veilig thuis mocht komen. Tot mijn verbazing hoorde ik na mijn gebed mijn vaders fiets buiten. Ik was mijn hemelse Vader zo dankbaar dat Hij over mijn vader gewaakt had.

Als jongvolwassene denk ik eerst aan mijn hemelse Vader als ik verward of bang ben. Ik weet dat Hij altijd bij me is en naar mijn gebeden luistert.

Rohini Krishnan (Bangalore, India)

GEBED

Op een avond ging ik de slaapkamer van mijn ouders binnen om mijn vader iets te vragen, maar hij was op zijn knieën aan het bidden. Ik ging weg, keerde een paar minuten later terug en vond hem nog steeds in dezelfde positie. Ik besloot om me klaar te maken om te gaan slapen en dacht dat hij daarna wel klaar zou zijn met bidden. Ik ging een tiental minuten later terug naar de slaapkamer van mijn ouders en zag dat hij nog steeds aan het bidden was! Dat voorbeeld van mijn vader heeft mijn getuigenis versterkt. Hij stortte zijn hart echt in gebed tot zijn hemelse Vader uit.

Jen Hansen (Idaho, VS)

TEMPELHUWELIJK

Ik ben dankbaar dat mijn ouders me over hun verkering verteld hebben. Toen ze veertien waren, werden ze goede vrienden. Ze groeiden samen op en leerden samen. Na verloop van tijd evolueerde hun vriendschap in ware liefde en ze trouwden met elkaar in de tempel. Ik wil net als mijn ouders een tempelhuwelijk en hoop dat ik ook geluk en ware liefde mag ervaren.

Pasăre Ana Maria (Prahova, Roemenië)

EEN CHRISTUSGERICHT GEZIN

Jezus Christus heeft in het huwelijk van mijn ouders altijd een belangrijke plaats ingenomen. Zij werken aan een thuis waar de Geest kan vertoeven en hechten veel belang aan gezamenlijke Schriftstudie, gezinsgebed en de gezinsavond.

Mijn moeder werd gevraagd bij een jonge moeder op huisbezoek te gaan die het na een recente echtscheiding moeilijk had. Als ik thuiskwam, was mijn moeder vaak op de twee zoontjes van de vrouw aan het passen. Af en toe gingen we onder het boodschappen doen bij de woning van de vrouw langs en dan liet mijn moeder een briefje aan de deur achter. Ik ben zo dankbaar voor mijn moeders voorbeeld van naastenliefde die zichzelf niet zoekt (zie Moroni 7:45).

Mijn ouders leren voortdurend bij en gebruiken hun nieuwe vaardigheden en kennis om het koninkrijk van God op te bouwen. Dankzij hun voorbeeld heb ik van opleiding een prioriteit gemaakt. Het voorbeeld van mijn ouders heeft ertoe geleid dat ik met een man ben getrouwd die Christus een belangrijke plek in zijn leven geeft.

Rachel Nielsen (Utah, VS)

VERTROUWEN OP ONZE HEMELSE VADER EN JEZUS CHRISTUS

Mijn vader kan zo goed als alles repareren. Als tiener vroeg ik hem hoe het kwam dat hij daar zo goed in was. Hij zei: 'Voor ik eraan begin, vraag ik mijn hemelse Vader in gebed om me te helpen. Daarna ga ik aan het werk.' Zijn voorbeeld heeft me geleerd om nederig te zijn en hemelse inspiratie te zoeken.

Als mijn moeder ontmoedigt raakt, zoekt ze genezing en gemoedsrust aan de voeten van de Heiland. Toen ik me in een vergelijkbare situatie bevond, moedigde ze me aan om op de macht van de verzoening beroep te doen. Als jongvolwassene blijf ik de vrede en geruststellende liefde van de Heiland ontvangen door haar rechtschapen voorbeeld te volgen.

Isak Malm (Jönköping, Zweden)

GODDELIJKE AARD

Toen ik jong was, brachten mijn ouders me de reine liefde van mijn Vader in de hemel bij. Ik leerde Hem kennen doordat mijn moeder 'Ik ben een kind van God' (*Lofzangen*, nr. 195) voor me zong. Na verloop van tijd heeft het voorbeeld van mijn ouders me sterk aangespoord om mijn Vader in de hemel beter te leren kennen en Hem lief te hebben door te dienen en trouw kerkbijeenkomsten en -activiteiten bij te wonen.

Marlin Ortega Vásquez
(Managua, Nicaragua)

Een nieuwe **bestemming**

Amancay Kotecka-Miño

Soms voelt het alsof mijn leven een voortdurende vliegreis is. Mijn moeder komt uit Ecuador en mijn vader uit Polen. Ik ben in Ecuador geboren, maar toen ik tien was, verhuisden we naar Spanje. We woonden er maar twee jaar. Op mijn twaalfde vertrok het vliegtuig opnieuw, dit keer richting Polen. Ik snakke naar stabiliteit, naar vrienden en familieleden om me heen, en naar niet meer afscheid hoeven nemen.

Eerst ontmoeting met de zendingen

Er werd op onze deur geklopt. Ik deed open en zag twee jonge mannen staan. Ik gooide de deur bot dicht vóór ze iets konden zeggen.

‘Doe de deur weer open en bied je verontschuldiging aan’, riep mijn vader vanuit de andere kant van het huis. ‘Zo hebben we je niet opgevoed!’

Ik voelde me een beetje dom en deed de deur open. ‘Het spijt me’, zei ik.

‘Ik wil meer over jullie en jullie geloof te weten komen. Kom binnen’, zei mijn vader. De jonge mannen stelden zich voor als zendingen van De

Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Ik luisterde met tegenzin naar hun boodschap — als dertienjarige had ik geen keus.

Die zendingen bezochten ons vier manden lang en onderwezen ons in de leerstellingen van de herstelde kerk van Jezus Christus. ‘We respecteren en bewonderen jullie moed, maar we zullen nooit van geloof veranderen’, vertelde mijn vader hun uiteindelijk, en we zagen die zendingen nooit meer terug.

Een verlangen naar de waarheid

Twee jaar later was ik erg verdrietig vanwege veranderingen in ons gezin. Mijn vader had Polen verlaten om werk te zoeken, waardoor ons gezin niet meer bij elkaar was. Ik voelde me wanhopig en zocht naar God. Ik bad oprechter en smeekte mijn hemelse Vader om me Hem te laten vinden.

Op een dag vertelde mijn moeder me: ‘Een zekere Garling heeft naar je gevraagd. Ik zei hem volgende week terug te bellen.’ Ze wist dat hij een zending was en was zelf niet in de boodschap geïnteresseerd, dus

Het leek alsof mijn hele leven een voortdurende vliegreis was. Ik snakke naar gemoedsrust en stabiliteit, maar kon die niet vinden tot ik me echt tot de Heer wendde.

vond ze het niet belangrijk om snel te reageren.

Die vrijdagavond werd er opnieuw aangeklopt. Deze keer verwelkomde ik de boodschappers hartelijk en met een glimlach. ‘Jullie zijn hier welkom, maar ik zal nooit mormoon worden’, zei ik.

De zendingen onderwezen me toch — elke vrijdagavond, zes maanden lang. Bergen van mijn moeders koekjes en duizenden vragen later begon ik antwoord op mijn diepste vragen te krijgen. Het leek alsof er na elk bezoek van de zendingen een stukje aan de puzzel van het leven toegevoegd werd. Ik was nieuwsgierig en deed uiteindelijk wat de zendingen van me vroegen: bidden en mijn hemelse Vader vragen of hun woorden en het Boek van Mormon waar

waren. Ze verzekerden me dat God gebeden verhoort.

Bevestiging en aarzeling

Door te bidden en de Schriften ernstiger te bestuderen, werd de leer zoet voor mijn ziel. Maandenlang aarzelde ik en dacht ik dat ik tastbaar bewijs

in mijn antwoord naarmate mijn doopdatum dichterbij kwam. Ik begon me met wereldse zaken bezig te houden en vreesde dat mijn dierbaren mijn keuze om me te laten dopen niet zouden aanvaarden.

Beetje bij beetje zorgden vergissingen en beslissingen ervoor dat ik de

mijn ouders Polen verlaten. Ik zag er tegenop om weer te moeten verhuizen. Uiteindelijk knielde ik weer in gebed neer en meende elk woord dat ik uitbracht: ‘Hemelse Vader, uw wil, en niet de mijne, geschiede.’

Dat gebed was het begin van mijn terugkeer naar de kerk, en ik wist dat dit bekering inhield. Die zondag woonde ik voor het eerst in bijna een jaar de avondmaalsdienst bij. De daaropvolgende dag besloot ik opnieuw om me te laten dopen.

De Heer leidde me door het moeilijke proces van terugkeren naar hetgeen waarvan ik ooit wist dat het waar was. Nu zie ik die moeilijke omstandigheden als mooie zegeningen van God. Hij was me niet vergeten. Hij luisterde naar mijn gebeden en wachtte tot ik zijn antwoord herkende. Hij leidde me door al mijn lijden, sterkte en beschermde me. Tijdens dit proces kreeg ik meer begrip van de goddelijke zending en de verzoening van Christus.

In april 2011 liet ik me dopen. Sindsdien is mijn vliegtuig weer vertrokken — ik woon nu in Frankrijk, wat weer verandering inhoudt. Maar ik ben Hem nu dankbaar voor mijn leven en voor de omstandigheden die Hij op mijn pad bracht. Dankzij mijn getuigenis van de verzoening van Jezus Christus begrijp ik nu dat ik niet alleen ben, ongeacht de bestemming waar het leven me heen brengt. Ik weet niet of mijn vliegtuig opnieuw zal vertrekken. Ik weet alleen dat mijn nieuwe bestemming het rechte pad is dat naar het eeuwige leven met mijn hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, leidt. ■

De auteur woont in Frankrijk.

nodig had en alles van het evangelie moest weten vóór ik lid van de kerk werd. Uiteindelijk raakten de woorden van de Heiland in Johannes 20:29 mijn ziel: ‘Zalig zijn zij die niet gezien zullen hebben en toch zullen geloven.’ Ik besloot me te laten dopen.

Mijn ouders eisten dat ik wachtte tot ik volwassen was vóór ik me liet dopen. Die wachttijd bevorderde mijn vooruitgang en kennis van het evangelie. Helaas verloor ik mijn vertrouwen

influisteringen van de Geest niet meer kon horen. Mijn Schriften verzeilden ergens onderin mijn koffer en ik hield zelfs op met bidden.

Bekering is een zegen

Mijn leven liep niet op rolletjes — veel tranen en teleurstellingen. Ik vond het moeilijk om te begrijpen waarom ons gezin zoveel beproevingen kreeg. Vlak voor mijn laatste jaar in het middelbaar onderwijs moesten

KRACHT DIE DE ONZE TE BOVEN GAAT

De instaatstellende kracht van de verzoening van Jezus Christus geeft ons de kracht om goed te doen en te zijn, om beter te dienen dan ons verlangen en onze natuurlijke capaciteiten toelaten.

**Ouderling
David A. Bednar**
van het Quorum der
Twaalf Apostelen

Ik vermoed dat veel leden van de kerk meer vertrouwd zijn met de essentie van de verlossende en reinigende kracht van de verzoening dan met de versterkende en instaatstellende kracht. Het is één ding om te weten dat Jezus Christus naar de aarde is gekomen om voor ons te sterven, wat fundamenteel en elementair is aan de leer van Christus. Maar we dienen het ook te waarderen dat de Heer verlangt, door zijn verzoening en door de macht van de Heilige Geest, in ons te *leven* — ons niet alleen te leiden, maar ook bij te dragen tot onze zelfverwezenlijking.

De meesten van ons begrijpen dat wanneer we een fout begaan, we hulp nodig hebben om de gevolgen van de zonde in ons leven teniet te doen. De Heiland heeft de prijs voldaan en heeft het voor ons mogelijk gemaakt om rein te worden door zijn verlossende kracht. De meesten van ons begrijpen dat de verzoening voor zondaars is. Ik ben er echter niet zeker van of we begrijpen en beseffen dat de verzoening ook voor heiligen is — voor goede mannen en vrouwen die gehoorzaam, waardig en gewetensvol zijn, en die ernaar streven om een beter mens te worden en getrouw te dienen. Misschien geloven

we ten onrechte dat we de reis van goed naar beter en naar heiligheid geheel alleen dienen te maken door mentale moed, wilskracht en discipline aan te spreken en onze kennelijk ontoereikende capaciteiten in te zetten.

Het evangelie van de Heiland draait niet louter om het mijden van slechte zaken; het draait in essentie ook om goed doen en goed worden. En de verzoening biedt ons de hulp om het slechte te overwinnen en te mijden én om goed te doen en goed te worden. De hulp van de Heiland staat ons de hele levensreis ter beschikking — van slecht naar goed naar beter — en om een verandering in de kern van ons wezen aan te brengen.

Ik bedoel daarmee niet dat de verlossende en instaatstellende krachten van de verzoening afzonderlijk en verschillend zijn. Deze twee dimensies van de verzoening houden verband met elkaar en vullen elkaar aan; ze behoren beide te functioneren gedurende alle fases van de levensreis. En het is voor ieder van ons van eeuwig belang om in te zien dat deze *beide* essentiële elementen van de levensreis — zowel de natuurlijke mens afleggen als een heilige worden, zowel het slechte overwinnen als goed worden — worden bewerkstelligd door de kracht van

de verzoening. Wilskracht, vastberadenheid, motivatie, goede planning en doelstellingen zijn noodzakelijk, maar voldoen uiteindelijk niet als we onze levensreis met goed gevolg willen voltooien. We moeten echt gaan vertrouwen op 'de verdiensten en de barmhartigheid en de genade van de heilige Messias' (2 Nephi 2:8).

Genade en de instaatstellende kracht van de verzoening

Uit de Bible Dictionary leren we dat het woord *genade* in de Schriften vaak gebruikt wordt om er instaatstellende kracht mee aan te geven:

'[Genade is] een woord dat vaak in het Nieuwe Testament voorkomt, vooral in de brieven van Paulus. De belangrijkste betekenis van het woord

is: *goddelijke hulp of kracht*, door middel van de overvloedige barmhartigheid en liefde van Jezus Christus.

'Door de genade van de Heer Jezus, die Hij door zijn zoenoffer mogelijk heeft gemaakt, zal de mens onsterfelijk worden, waarbij ieder zijn lichaam na de dood terugkrijgt in een onsterfelijke staat. *En dankzij de genade van de Heer kunnen mensen door geloof in de verzoening van Jezus Christus en door bekering van hun zonden, de kracht en de hulp ontvangen om de goede werken te verrichten die zij anders, op eigen kracht, niet hadden kunnen verrichten. Deze genade is een instaatstellende kracht die het voor mannen en vrouwen mogelijk maakt om het eeuwige leven en de verhoging te*

beërven, nadat zij er zelf eerst hun uiterste best voor hebben gedaan.' (Zie Gids bij de Schriften, 'Genade'; cursivering toegevoegd.)

Genade is de goddelijke bijstand of hemelse hulp die ieder van ons hard nodig heeft om voor het celestiale koninkrijk in aanmerking te komen. Aldus geeft de instaatstellende kracht van de verzoening ons de moed om goed te doen en goed te zijn, om beter te dienen dan onze verlangens en onze capaciteiten toelaten.

Als ik het woord *genade* tegenkom in mijn Schriftstudie zet ik daar vaak de term 'instaatstellende kracht' voor in de plaats. Denk bijvoorbeeld aan het vers dat we allemaal kennen: 'Want we weten dat wij, na alles wat wij kunnen doen, door de genade

worden gered' (2 Nephi 25:23). Ik ben van mening dat dit belangrijke aspect van de verzoening ons duidelijker zal worden als we voor het woord *genade* 'instaatstellende en versterkende kracht' in de plaats zetten.

Het voorbeeld van Nephi

Het doel van de levensreis is van slecht naar goed naar beter te gaan en onze gevallen staat af te leggen. Het Boek van Mormon bevat vele voorbeelden van discipelen en profeten die zich bewust waren van de instaatstellende kracht van de verzoening, die kracht begrepen en er op hun levensreis door waren veranderd. Als we deze heilige kracht beter gaan begrijpen, zal dat ons evangelisch perspectief in grote mate verruimen en verrijken. Een dergelijk perspectief zal ons op opmerkelijke manieren veranderen.

Nephi is een voorbeeld van iemand die de instaatstellende kracht van de Heiland kende, begreep en vertrouwde. U herinnert zich dat de

zoons van Lehi naar Jeruzalem waren teruggekeerd om Ismaël en zijn gezin voor hun zaak te winnen. Laman en anderen in de groep die daarna met Nephi uit Jeruzalem de wildernis introkken, rebelleerden, waarna Nephi zijn broers aanspoorde om geloof in de Heer te hebben. Het was op dit punt in hun reis dat Nephi's broers hem vastbonden en zijn dood beraamden. Let op het gebed van Nephi: 'O Heer, wil mij, naar mijn geloof in U, uit de handen van mijn broeders bevrijden; ja, *geef mij kracht dat ik deze banden waarmee ik ben gebonden, mag verbreken*' (1 Nephi 7:17; cursivering toegevoegd).

Weet u waar ik hoogstwaarschijnlijk om had gebeden als ik door mijn broers zou zijn vastgebonden? 'Wilt U mij alstublieft NU uit deze rotzooi halen!' Ik vind het vooral interessant dat Nephi niet bad of God zijn omstandigheden wilde veranderen. Nee, hij bad voor de kracht om zelf zijn omstandigheden te veranderen. En ik geloof dat hij juist op deze

manier bad, omdat hij de instaatstellende kracht van de verzoening kende, begreep en had ervaren.

Ik denk niet dat de koorden waarmee Nephi was vastgebonden op magische wijze van zijn polsen en armen zijn gevallen. Ik vermoed eerder dat hij met doorzettingsvermogen en de lichamelijke kracht gezegend werd die zijn eigen kracht te boven ging, en dat hij toen 'in de kracht des Heren' (Mosiah 9:17) aan de koorden trok en wrong en sjarde, en uiteindelijk letterlijk in staat was om de koorden te breken.

De implicatie van deze episode is duidelijk voor ieder van ons. Wanneer u en ik de instaatstellende kracht van de verzoening gaan begrijpen en gebruiken, zullen we bidden om de kracht om zelf onze omstandigheden te veranderen, niet om dat aan God over te laten. We gaan dan handelen in plaats van met ons te laten handelen (zie 2 Nephi 2:14).

De Heiland weet en begrijpt het

In hoofdstuk 7 van Alma lezen we hoe en waarom de Heiland ons van die instaatstellende kracht kan voorzien:

'Hij zal uitgaan en *pijnen* en *benauwingen* en allerlei *verzoekingen* doorstaan; en wel opdat het woord wordt vervuld dat zegt dat Hij de *pijnen* en *ziekten* van zijn volk op Zich zal nemen.

'En Hij zal de dood op Zich nemen, opdat Hij de banden des doods moge verbreken, die zijn volk binden, en Hij zal hun *krankheden*, op Zich nemen, zodat naar het aardse lichaam zijn hart van barmhartigheid moge worden vervuld, opdat Hij volgens het aardse lichaam zal kunnen weten, hoe zijn volk hulp te

verlenen volgens hun krankheden' (Alma 7:11–12; cursivering toegevoegd). De Heiland heeft niet slechts voor onze zonden geleden, maar ook voor de ongelijkheid, de onbillijkheid, de angsten, het verdriet en de emotionele pijnen die ons zo vaak overvallen.

Er is geen lichamelijke pijn, geen zielenleed, geen psychische pijn, geen ziekte of zwakte die u en ik ooit hebben ondergaan op onze levensreis die niet eerst door de Heiland is ervaren. U en ik roepen misschien in een moment van zwakte uit: 'Niemand begrijpt me. Niemand

weet wat ik doormaak.' Misschien weet geen mens wat u doormaakt. Maar de Zoon van God begrijpt het volkomen, want Hij heeft, voordat wij dat doen, onze lasten gedragen en gevoeld. En omdat Hij de hoogste prijs heeft voldaan en die lasten heeft gedragen, heeft Hij een volmaakt invoelingsvermogen en kan hij zijn arm van barmhartigheid in zoveel fases van ons leven uitstrekken. Hij kan zijn hand uitstrekken, ons aanraken, onze toevlucht zijn — d.w.z. ons letterlijk ter hulp snellen — en ons zo sterken dat we meer kunnen zijn dan we ooit zelf zouden kunnen bewerkstelligen en ons helpen om datgene te doen wat we nooit zelf zouden kunnen doen, omdat het ons aan de capaciteiten ontbreekt.

'Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven.

'Neem Mijn juk op u, en leer van Mij dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en u zult rust vinden voor uw ziel;

'want Mijn juk is zacht en Mijn last is licht' (Mattheüs 11:28–30).

Ik getuig van en spreek mijn waardering uit voor het oneindige en eeuwige offer van de Heer Jezus Christus. Ik weet dat de Heiland leeft. Ik heb zowel zijn verlossende kracht als zijn instaatstellende kracht ervaren en ik getuig dat deze krachten er zijn en ons ter beschikking staan. Voorwaar, 'in de kracht des Heren' kunnen we op onze levensreis alles doen en overwinnen. ■

Uit: 'De verzoening en de reis door het sterfelijk leven', Liahona, april 2012, pp. 12–19.

Randall L. Ridd

Tweede raadgever
in het algemeen
jongemannenpresidium

Oordeel niet WIE ER KLAAR VOOR IS

*Je weet nooit wie klaar
is om het evangelie te
ontvangen.*

Het diner op mijn veertigste reünie van de middelbare school zal me altijd bijblijven. Ik keek ernaar uit om oude vrienden van lang geleden terug te zien en te weten te komen wat er sindsdien in hun leven gebeurd was.

Toen we met acht of tien andere klasgenoten aan tafel aan het praten waren, zei Greg Link, een van mijn oude vrienden, dat hij lid van de kerk geworden was toen hij in de twintig was.

Toen stelde hij ons een indringende vraag: 'Waarom heeft niemand van jullie me in de middelbare school een exemplaar van het Boek van Mormon aangeboden? Dachten jullie dat ik niet in de kerk zou passen?'

Een andere vriend die geen lid van de kerk was, zei: 'Je had er een van mij mogen hebben; ik heb er een stuk of vijftig gekregen!'

Ik was stomverbaasd. Als je me in mijn tienerjaren verteld had dat Greg zich zou laten dopen en een succesvol motiverend spreker zou worden, zou ik je niet geloofd hebben. Ik vond Greg geweldig. Hij was het soort vriend op wie je altijd kon rekenen als je hem nodig had. Maar ik wist dat hij graag naar feestjes ging en zich vaak in de nesten werkte. Ik stond er gewoon nooit bij stil dat hij misschien interesse in de kerk zou kunnen hebben. Het grappige was dat ik wél had geloofd dat die andere vriend die ik een exemplaar van het Boek van Mormon gegeven had en over de kerk verteld had, op een dag lid van de kerk zou worden. De waarheid is dat je gewoon nooit weet wie klaar is om het evangelie te aanvaarden en wie niet.

Ik voelde me een beetje dom na dat gesprek met Greg omdat ik, net zoals vele anderen, hem het evangelie niet aangeboden had. Ik vroeg hem hoe hij uiteindelijk lid geworden was. Dit is zijn verhaal:

Toen ik elf was, verhuisde ons gezin naar Salt Lake City (Utah, VS), maar ik werd pas op mijn vierentwintigste lid van de kerk. Als ik erop terugkijk, besef ik waarom niemand me over het evangelie heeft verteld. Ik was op het eerste gezicht geen ideale kandidaat. Ik was zelfs een beetje wild. Ik was vaak bij vechtpartijen betrokken en kwam op school regelmatig in de problemen.

Ik had een aantal mormoonse vrienden, maar er was er slechts één die iets over de kerk vertelde. En dat was omdat ik hem plaagde, omdat hij onder het babysitten in het Boek van Mormon las.

Maar ik was wél nieuwsgierig. Mijn moeder nam me naar een christelijke kerk mee. Ik vroeg hun op een keer waarom Christus niet naar Amerika gekomen was. Ze lachten me eigenlijk uit vanwege die vraag, dus ik stelde er verder geen vragen meer over.

Jaren later besloot ik het bezoekerscentrum op Temple Square in Salt Lake City te bezoeken. Er stond een diorama over Christus in Amerika. Ik moest plots aan mijn vragen uit mijn jeugd terugdenken. Op dat moment raakte de Geest me, en ik wist dat ik klaar was om te luisteren.

Het voorbeeld van mijn vrienden in de middelbare school was me bijgebleven. De mensen die ik het meest respecteerde, waren mormoon. Randy Ridd en zijn vrouw gingen naar dezelfde school. Ze waren altijd een goed voorbeeld, heel goede mensen. Dat had later een grote invloed op me. Ik dacht: als Randy dit geloofde, moet het belangrijk zijn.

Ik weet niet wat er gebeurd zou zijn, als ze me toen meer over het evangelie hadden verteld. Misschien was ik er nog niet klaar voor. Maar als ik erop terugkijk, wou ik dat ze het gedaan hadden. Ik weet dat het van invloed op me zou zijn geweest.

DE HEER BEREIDT ZIJN KINDEREN VOOR

‘De Heer heeft al zijn kinderen lief. Hij wil dat zij allen de volheid ontvangen van zijn zegeningen. Hij weet het als zij er klaar voor zijn, en Hij wil dat wij luisteren naar zijn aanwijzingen om anderen te vertellen over het evangelie. Als wij dat doen, zullen zij die er klaar voor zijn, reageren op de boodschap over Hem die heeft gezegd: “Mijn schapen horen naar mijn stem en zij volgen Mij” (Johannes 10:27).’

Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Anderen over het evangelie vertellen’, *Liahona*, januari 2002, p. 9.

Ik ben zo dankbaar dat mijn voorbeeld een positieve invloed op Greg gehad heeft. Maar ik zou me nog beter voelen als ik er toen iets aan gedaan had. Als ik Greg toen over het evangelie of het Boek van Mormon verteld had, of hem gewoon op een activiteit uitgenodigd had, had het zijn leven misschien veranderd. Misschien had hij de kerk dan veel eerder gevonden. Misschien zou hij zelfs op zending gegaan zijn.

Ik heb geleerd dat het echt belangrijk is om

een goed voorbeeld te zijn, maar anderen over het evangelie vertellen is even belangrijk. De Heer heeft het ons geboden: ‘Ga heen in heel de wereld, predik het Evangelie aan alle schepselen’ (Markus 16:15).

Wees dus niet bang om er anderen over te vertellen. En oordeel bovendien niet te snel wie er klaar voor is en wie niet. Het kan je verbazen wiens hart verzacht is, zelfs als die interesse diep in het binnenste verborgen is, waar je ze niet merkt. ■

DE MOED OM HET EVANGELIE UIT TE DRAGEN

Het vergt moed om iemand die je niet kent over het evangelie te vertellen. Vraag maar aan een nieuwe voltijdzending. Soms vergt het zelfs nog meer moed om je vrienden te vragen of ze meer over de kerk, het Boek van Mormon of ons geloof willen weten.

Je vraagt je af: wat als ze geen interesse hebben? Wat als ze zich beledigd voelen? Wat als ze me uitlachen? Wat als ze zeggen dat ze me haten en me nooit meer willen zien?

Maak je geen zorgen. Dat is heel onwaarschijnlijk. Je vrienden zeggen waarschijnlijk: 'Nee, bedankt.' Maar wees niet verbaasd als iemand zegt: 'Is goed, vertel me er meer over' — vooral als je het evangelie naleeft.

Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'We zijn lid van de herstelde kerk van Jezus Christus, gemachtigd en uitgestuurd door de Heer zelf, om allen die op zoek zijn naar de waarheid, te vinden, te voeden en veilig in zijn kerk te brengen.'

Vanuit dat perspectief is het evangelie uitdragen 'eenvoudig en duidelijk'. Maar ouderling Ballard gaf toe: 'Het zendingswerk [kan] soms een hele uitdaging en soms wel beangstigend [zijn].'

Hoe kunnen we die angst overwinnen? Ouderling Ballard geeft hieronder drie tips:

TEN EERSTE: *bid persoonlijk en in gezinsverband* dat de Heer jullie zal helpen om gelegenheden te vinden om het evangelie uit te dragen. (In de rechterbalk kun je lezen wat een Braziliaanse jongevrouw gedaan heeft.) Vraag de Heer ook om je te leiden naar mensen die er klaar voor zijn.

TEN TWEEDE: *wees een voorbeeld.* In een wereld waarin normen steeds meer verwachten, zullen je vrienden jouw licht opmerken. Je persoonlijke rechtschapenheid zal je moed en geestelijke kracht geven.

TEN DERDE: *oefen geloof en vertrouw op de Heer.* Wees altijd lief voor anderen.

‘Sommige leden zeggen: “Ik breng niet graag mensen in contact met de kerk omdat ik ze niet wil beledigen”, zei ouderling Ballard. ‘Ervaring leert ons dat men niet beledigd is als onze bedoeling gemotiveerd wordt door de geest van liefde en zorg. Hoe kan iemand nou beledigd zijn als we zoiets zeggen als: “Ik vind het fijn dat de kerk mij helpt bij” om daaraan toe te voegen wat de Geest ingeeft?’¹

Alle leden van de kerk hebben de plicht om het evangelie uit te dragen — jij ook. Wees dus moedig en laat de Heer je inspanningen zegenen. ■

NOOT

1. M. Russell Ballard, ‘Het belang van zendingswerk door leden’, *Liahona*, mei 2003, pp. 38, 39–40.

DE MOED VAN GELOVIGEN

‘Laten we moedig en met overtuiging samen met de apostel Paulus verklaren: “Ik schaam mij niet voor het Evangelie van Christus.” (Romeinen 1:16). En laten we dan met diezelfde moed de volgende raad van Paulus toepassen: “Wees een voorbeeld voor de gelovigen in woord, in wandel, in liefde, in geloof en in reinheid” (1 Timotheüs 4:12).’

President Thomas S. Monson, ‘Wees sterk en moedig’, *Liahona*, mei 2014, p. 69.

MIJN KOSTBAARSTE BEZIT

Mariana Santos

Op onze jeugdconferentie voor meerdere ringen kregen we allemaal een exemplaar van het Boek van Mormon en werden we gevraagd het aan iemand te geven. Ik wilde mijn exemplaar aan mijn favoriete popzanger geven.

Toen ik hoorde dat hij in mijn stad een concert gaf, dacht ik dat dit mijn kans was. Bij elk van zijn concerten worden er vijftien fans uitgeloot die hem backstage mogen ontmoeten. Het is haast onmogelijk om te winnen, maar ik schreef me toch in.

Enkele weken vóór het concert schreef ik mijn getuigenis in een boek-van-mormon en bad ik. Ik legde mijn hemelse Vader uit dat ik maar weinig kans maakte en zijn hulp nodig had.

Vlak nadat ik ‘amen’ gezegd had, ging mijn telefoon. Het was iemand van het kantoor van de zanger. Ik was een van de winnaars!

Op de dag van het concert gaf ik de zanger backstage het boek. Hij sloeg het open en las mijn getuigenis: ‘Ik heb lang zitten denken welk waardevol en nuttig geschenk ik je zou kunnen geven. Ik besepte dat ik je iets moest geven dat vanwege de inhoud en niet de prijs waardevol was. Dit is het Boek van Mormon; het is mijn kostbaarste bezit. En dat zal het ook voor jou zijn als je het leest.’

Hij gaf me een knuffel en zei dat hij het zou lezen. Ik kon mijn tranen niet bedwingen!

Je krijgt zelden de kans om een beroemdheid het Boek van Mormon te geven. Maar we zouden het boek regelmatig aan iemand moeten schenken. Ik had het aan een klasgenootje, een buur of iemand anders kunnen geven.

Het Boek van Mormon aan iemand schenken, ons getuigenis geven, over de kerk vertellen en een voorbeeld zijn, maken deel uit van onze plichten. We mogen ons niet schamen om anderen over het evangelie van Jezus Christus te vertellen.

De auteur woont in Brazilië.

VERGEET NIET dat het hun keuze is

Iedereen heeft keuzevrijheid, ook de mensen die je vraagt of ze meer over de kerk willen weten.

Als je anderen vraagt of ze meer over het evangelie willen weten, is het belangrijk dat je beseft dat de keuze aan hen is of ze je uitnodiging aanvaarden. Hun reactie is geen maatstaf van jouw succes. Het gaat erom dat jij hen erover wilt vertellen.

Welke doelen voor zendingswerk dien je dan *wél* te stellen als we succes niet aan de hand van positieve antwoorden en dopelingen meten? Concentreer je op wat *jij* kunt doen in plaats van op de reactie van anderen. Vergeet niet dat jij ook keuzevrijheid hebt. Jij kunt voor het volgende kiezen:

NODIG REGELMATIG UIT, EN NODIG IEDEREEN UIT.

Omdat we niet op voorhand weten wie interesse voor het evangelie heeft, moeten we regelmatig en zoveel mogelijk mensen uitnodigen. Luister daarbij aandachtig naar de influisteringen van de Geest. We zijn een goede zendeling als we mensen vragen of ze meer over de kerk willen weten.

BLIJF VRIENDELIJK.

Blijf hoffelijk en aardig als iemand je uitnodiging om meer te weten te komen afslaat. Behoud je vriendschapsbanden zolang je normen niet in gevaar komen. Schenk iedereen christelijke liefde, zelfs als ze je overtuigingen en handelingen niet snappen.

BLIJF GETROUW.

De Heiland heeft dat het best onder woorden gebracht: 'Laat uw licht zo schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken zien en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken' (Mattheüs 5:16). Hou van het evangelie en leef het na. Vroeg of laat *zul* je mensen vinden die willen weten waarom je dat doet en die klaar zijn om het evangelie te aanvaarden.

GELOOF OM UIT TE DRAGEN

‘We respecteren andermans keuze en timing. De Heer heeft gezegd: “Laat ieder mens voor zichzelf kiezen” (LV 37:4). Iemands gebrek aan interesse hoeft onze banden van vriendschap en liefde niet te beïnvloeden. U zult de goedkeuring van de Heer voelen, of de uitnodiging “kom en zie” nu wel of niet wordt geaccepteerd, en met die goedkeuring krijgt u meer geloof om uw geloofsovertuiging voortdurend te blijven uitdragen.’

Ouderling Neil L. Andersen van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Het is een wonder’, *Liahona*, mei 2013, p. 79.

Hoe je een succesvolle zendeling kunt zijn

Zoek je nog tips om een succesvoller zendeling te zijn? Op pagina 11 van *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* (2004) staan tien geweldige ideeën.

VOLHARD IN GEDULD.

Zoals je in het verhaal aan de rechterkant kunt lezen, zijn er soms veel uitnodigingen nodig tot de timing goed is. Blijf de deur openen, blijf vriendelijk en raak niet ontmoedigd. De Heer ziet je inspanningen en zal je zegenen. (Zie LV 98:2.) ■

IK VROEG HET STEEDS WEER

Meiry Susana da Silva Rosa

Ik wist dat we allemaal het evangelie behoren uit te dragen, maar ik was er nog nooit in geslaagd. Maar op een cursus Spaans maakte ik kennis met een jonge man die Tiago heette. We werden vrienden en gingen vaak samen naar huis. Op zekere dag kwamen we voorbij een recent opgeleverd mormoons kerkgebouw.

‘Ik ben al een paar jaar lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen’, zei ik. Ik vertelde hem over ons geloof en dat het evangelie ons gezin en mijzelf erg tot zegen is. Ik nodigde hem uit op de diensten van de volgende zondag om 9.00 uur.

Het was zondag en ik stond gespannen te wachten, maar hij kwam niet opdagen. In de week erna nodigde ik hem opnieuw uit. Dat herhaalde zich zo’n twee à drie maanden. Hij had altijd een excuus waardoor hij niet gekomen was: ‘Ik had me verslapen’, ‘Ik was te moe’, ‘Er is iets tussen gekomen’. Maar ik bleef het hem vragen en hij leek dat niet erg te vinden.

Op zekere zondag zat ik achterin de kapel in een van de banken. Een paar minuten vóór aanvang van de dienst hoorde ik iemand zachtjes mijn naam zeggen. Ik keek naar de deur en daar stond Tiago!

‘Ik zei toch dat ik op een dag zou komen?’ zei hij. Hij woonde de avondmaalsdienst bij en bleef tot mijn verbazing ook voor de lessen. Hij vond het ook niet erg dat ik hem aan de zendingen voorstelde. Hij begon regelmatig met hen af te spreken. Tiago en ik bleven onder het van school naar huis gaan praten, maar nu hadden we het over de waarheden die de zendingen hem vertelden. Ik beantwoordde zijn vragen en gaf mijn getuigenis. Uiteindelijk kreeg hij zelf een getuigenis en werd hij lid van de kerk.

Ik ben momenteel voltijdzendeling in het zendingsgebied Santa Maria (Brazilië). Vóór ik op zending vertrok, diende Tiago ook zijn zendingsaanvraag in, en hij is nu in het zendingsgebied Manaus (Brazilië) werkzaam.

Ik kreeg onlangs een brief van hem. Hij schreef: ‘Bedankt dat je me bleef uitnodigen om naar de kerk te komen. Ik ben je eeuwig dankbaar.’ Het maakt me gelukkig dat ik elke dag het evangelie kan uitdragen, maar ook dat Tiago hetzelfde doet.

De auteur woont in São Paulo (Brazilië).

Probeer deze elf makkelijke manieren om het in
dagelijkse gesprekken over het evangelie te hebben.

UITNODIGEN EN GEVEN

Als je het evangelie wilt uitdragen, maar nerveus bent of niet weet hoe je het moet aanpakken, is dit artikel voor jou. Het evangelie verkondigen, houdt meer in dan je vrienden uitnodigen om met de zendingen te praten. Dat is een goed idee, maar er zijn zóveel andere dingen die je kunt doen om 'anderen [uit te nodigen] om tot Christus te komen'. (*Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* [2004], p. 1.) En het is makkelijker dan je denkt. We kunnen het evangelie uitdragen met voetballen vergelijken.

Goede voetballers weten hoe en wanneer ze de bal naar hun ploeggenoten moeten passen om bij het doel te komen. Anderen uitnodigen om meer over het evangelie te weten te komen is net als een pass geven. Alleen geven we hun niet de kans om te scoren, maar om tot Christus te komen.

Hier volgen enkele ideeën om je op weg te helpen. Bid om inspiratie en wees creatief als je deze ideeën op de interesses en situatie van je vrienden toepast. En moedig ze daarna aan!

Een vriendin voor een JMJV-activiteit uitnodigen

Je hebt een vriendin die door sport geobsedeerd is. Je komt te weten dat je tijdens de wekelijkse activiteitenavond gaat sporten en beseft dat dit de ideale gelegenheid is om haar uit te nodigen.

Een vriendin uitnodigen om samen naar de algemene conferentie te kijken

Op weg naar school luister je op je mp3-speler naar een conferentietoespraak. Een vriendin vraagt je waarnaar je aan het luisteren bent. Je vertelt haar de waarheid: je luistert naar de woorden van een hedendaagse profeet van God. 'Wat betekent dat?' vraagt je vriendin. Je legt uit wat hedendaagse profeten en apostelen zijn en vraagt haar of ze zin heeft om in april samen met jou naar de toespraken van die leiders te luisteren.

Een vriend een artikel uit de *Liahona* geven

Een van de artikelen in een recente uitgave van de *Liahona* doet je aan een gesprek met een van je vrienden denken. Je geeft hem een exemplaar van het tijdschrift (of een link op het internet) en vraagt hem het artikel te lezen.

Iemand over het Boek van Mormon vertellen

Je wijk heeft het doel gesteld om vóór het eind van het jaar het Boek van Mormon uit te lezen. Je neemt je Schriften dus mee naar school. Een vriend ziet je boek en vraagt waar het over gaat. Je legt uit wat het Boek van Mormon is en geeft je getuigenis.

Lees het verhaal van Kenneth in dit artikel en kom te weten wat er gebeurde toen hij op school een lid van de kerk met het Boek van Mormon zag.

Een vriend op een dansavond van de kerk uitnodigen

Je beste vriend nodigt je uit om op vrijdag iets leuks te gaan doen, maar er is die avond een dansavond van de kerk. In plaats van zijn uitnodiging gewoonweg af te slaan, nodig je hem op de dansavond uit.

Een vriendin naar de kerk uitnodigen

Je moet op zondag een deel van de les geven. Als een vriendin je vraagt wat je dit weekend gaat doen, leg je uit dat je zondag in de kerk een deel van een les gaat geven in plaats van je zondagse plannen voor jezelf te houden. Je vriendin is nieuwsgierig, dus nodig je haar uit om met je mee te gaan, zodat ze kan zien hoe je lesgeeft.

Je vrienden Mormon.org tonen

Je vrienden hebben heel wat vragen over ons geloof. Je toont hun Mormon.org om hun vragen mee te beantwoorden.

UITNODIGEN EN VERVOLG GEVEN

'Ik getuig dat als we samenwerken, die ene zoeken, uitnodigen en met vertrouwen en geloof een vervolg geven, de Heer ons zal toelachen en honderdduizenden kinderen van God zin en vrede in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zullen vinden.

Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Vervolg geven', *Liahona*, mei 2014, p. 81.

KLEINE STAPJES OP HET PAD NAAR BEKERING

Op de eerste dag in mijn nieuwe school merkte ik een meisje op dat anders dan de anderen was. Ze had het thuis moeilijk en werd voortdurend door de andere leerlingen gepest. Ik leerde haar goed kennen omdat haar kastje vlak naast dat van mij was. Ze was aardig, maar ze vloekte nogal veel.

Ik vertelde haar over mijn geloof en de normen in *Voor de kracht van de jeugd*. Dat vond ze heel interessant. Ik nodigde haar een paar weken lang op de wekelijkse activiteitenavond uit en ze deed erg hard haar best om niet meer te vloeken.

Uiteindelijk gaf ik haar een exemplaar van *Voor de kracht van de jeugd* en van *Trouw aan het geloof*. De volgende dag op school zei ze dat ze zoveel uit die twee boekjes geleerd had. Ik nodigde haar voor de JMJV-activiteit van die avond uit en toen we achteraf aan het opruimen waren vroeg ze: 'Hannah, kan ik me laten dopen?'

Ik was stomverbaasd. Ik had nog nooit iemand bij de kerk gebracht. Ik stond haar gewoon aan te kijken – ik wist niet wat ik moest zeggen – maar uiteindelijk nam ik haar hand en gingen we naar een lid van het jongemannenpresidium. Hij bracht mijn vriendin in contact met de zendelingen zodat ze zich op haar doop kon voorbereiden.

Het was zo leuk dat mijn vriendin besloten had zich te laten dopen. Het was geweldig om te beseffen dat ik haar op het pad naar bekering geholpen had. Ik begon onmiddellijk na te denken hoe ik anderen op dat pad kon helpen.

Hannah Christensen (Idaho, VS)

Een Schriftekst in een sms versturen

Tijdens je ochtendstudie kom je een vers tegen dat een vriendin die het de laatste tijd moeilijk heeft zou kunnen helpen. Je stuurt haar een sms-bericht, waarin je haar vertelt dat je aan haar dacht en een Schriftekst vond die ze misschien wel leuk zou vinden.

Iemand te eten uitnodigen

Je vader maakt deze week zijn befaamde spaghetti klaar! Je merkt op school een nieuwe leerling die weinig vrienden lijkt te hebben en nodigt hem te eten uit. Als het maandag is, kun je hem ook vragen of hij achteraf de gezinsavond wil bijwonen.

Een vriend(in) vragen je met je Persoonlijke vooruitgang of Plicht jegens God te helpen

Je bent een groot project aan het plannen en beseft dat je hulp nodig hebt, dus je vraagt een paar vrienden die geen lid van de kerk zijn je te helpen. Dit biedt je de kans om uit te leggen waarom je anderen dient, en je kunt samen plezier maken onder het dienen.

Een vriend een exemplaar van *Voor de kracht van de jeugd* geven

Als een vriend vraagt waarom je bepaalde normen naleeft, geef je hem een exemplaar van *Voor de kracht van de jeugd* en leg je uit dat je gelukkiger bent omdat je die normen naleeft.

Lees het verhaal van Hannah in dit artikel en kom te weten hoe zij dit boekje aan een vriendin gaf.

WIL JE MEER OVER MIJN GELOOF TE WETEN KOMEN?

Apryl had iets bijzonders. Ik wist niet wat het was, maar het was iets positiefs. Uiteindelijk kwam ik erachter dat ze mormoon was.

Op een dag ging ik tijdens de lunch aan een lege tafel zitten. Apryls boeken lagen in een kleine stapel op de tafel. Het Boek van Mormon lag bovenop de stapel. Ik nam het van de stapel.

‘Ik ben je boek aan het lezen’, zei ik tegen Apryl toen ze een paar minuten later met haar lunch arriveerde. ‘Oké’, zei ze een beetje verbaasd.

Ik las enkele pagina's en vond het erg interessant. Ik geloofde in God, maar hechtte ook veel belang aan wetenschap. Maar hetgeen ik las, leek

me geloofwaardig. Het kon echt gebeurd zijn. En wat als het ook echt gebeurd was? Die gedachte prikkelde mijn ziel.

Na de lunch gaf ik Apryl haar boek terug en ging ik naar mijn volgende les. Ik was erg enthousiast over wat ik in het Boek van Mormon gelezen had, maar was te verlegen om er haar over aan te spreken.

Een paar weken later stapte Apryl in de studiezaal met een ernstige blik op me af. ‘Ben je echt in mijn geloof geïnteresseerd?’ vroeg ze. Dat was ik inderdaad en dat zei ik dan ook. ‘Op vrijdag is er een bijeenkomst voor mensen die

meer over onze kerk willen weten’, zei ze. ‘Ik vroeg me af of je misschien wilde gaan.’

Dat wilde ik graag. In de bijeenkomst legde de zendingspresident enkele basisleerstellingen van de kerk uit. Wat hij zei, klonk heel aannemelijk. Kort daarna begon ik de zendelingenlessen te volgen. Ik was niet meteen bekeerd, maar dankzij vasten en gebed ontving ik mijn getuigenis en liet ik me dopen.

Mijn leven is heel anders dan wat het geweest zou zijn, had ik het herstelde evangelie niet aangenomen. Het is op een positieve manier anders.

Kenneth Hurst, Alabama (VS)

Het vervolg niet vergeten

De volgende stap na het uitnodigen is een vervolg geven. De beste voetballers blijven niet staan als ze de bal gepast hebben — ze blijven in beweging en lopen zich vrij.

Vervolg geven kan heel eenvoudig zijn. Je kunt je klasgenoot gewoon vragen wat hij van de Schrifttekst of van de kerkdiensten vond.

Lees het verhaal van Kenneth om te weten te komen hoe een vervolg geven het leven van een jongeman veranderde.

Als je anderen uitnodigt om meer over je geloof te weten te komen, en daarna een vervolg geeft, toon je dat je hun geluk belangrijk vindt. Dan voelen ze jouw oprecht verlangen om te helpen en zullen ze in de toekomst niet aarzelen je meer vragen te stellen. ■

*Moest Luisa
dit geheim
bewaren?*

GEHEIMIEN

David Dickson

Kerkelijke tijdschriften

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

'Zoals 'k u liefheb, houd van elkander.'
(*'Houd van elkander'*, Lofzangen,
nr. 199.)

Toen de bel ging, sloot Luisa haar wiskundeboek. Ze had zich het afgelopen uur toch niet op de vraagstukken kunnen concentreren.

Al haar klasgenootjes stormden de deur uit. Het was de laatste les op vrijdag. Normaal gezien voelde Luisa zich ook altijd blij als het weekend begon. Maar vandaag maakte ze zich alleen maar zorgen. Al sinds de lunch. Haar beste vriendin, Carlotta, had haar toen gevraagd: 'Kun je een geheim bewaren?'

Luisa had zich naar haar toe gebogen en had gretig geknikt. Ze was erg goed in geheimen bewaren. Ze was er zeker van dat Carlotta haar zou vertellen dat ze op een leuke jongen verliefd was.

Maar Carlotta's geheim was helemaal niet leuk.

Een stem onderbrak Luisa's gepieker. Ze knipperde met haar ogen

verklappen

‘Een vriend bekommert zich om anderen. Een vriend heeft lief. Een vriend luistert. En een vriend steekt de helpende hand toe.’

Thomas S. Monson, ‘De reddende hand’, *Liahona*, juli 2001, p. 59.

en keek op. ‘Heb je een vraag over je huiswerk, Luisa?’ vroeg haar leerkracht. Al haar klasgenoten waren al buiten.

‘Nee’, antwoordde Luisa. Haar blik kruiste die van haar leerkracht. Ze moest het gewoon aan iemand vertellen! Maar ze had Carlotta beloofd dat niet te doen.

‘Ik moet mijn bus halen’, zei Luisa snel. Ze deed haar jas aan en liep vlug het koude winterweer in.

Tijdens de hele rit naar huis voelde Luisa zich zo zenuwachtig dat ze het haast niet uithield. Het was alsof iets op haar borst drukte, waardoor ze moeilijk kon ademen.

Luisa bleef maar aan Carlotta’s geheim denken. Tijdens de lunch had Carlotta haar verteld dat ze met iets gevaarlijks bezig was. Luisa kon het nog steeds niet geloven. Ze dacht dat ze haar beste vriendin goed kende! Ze kon niet geloven dat Carlotta zoiets engs zou doen. Na de lunch had Carlotta Luisa laten beloven het aan niemand te vertellen.

Maar wat als Carlotta gewond raakte?

Luisa probeerde het gelach en gepraat om haar heen te negeren, sloot haar ogen en bad in haar binnenste.

‘Hemelse Vader, help me alsjeblieft te weten wat ik moet doen. Ik wil niet dat mijn vriendin kwaad op me is. Maar ik wil ook niet dat er haar iets ergs overkomt. In de naam van Jezus Christus. Amen.’

De weg naar huis leek langer dan gewoonlijk. Zou mama kunnen zien dat er iets mis was als Luisa thuiskwam? Wat moest ze zeggen?

Luisa keek naar de sneeuw op de grond en moest aan het sneeuwballengevecht denken dat ze de afgelopen week met Carlotta en wat andere kinderen in het park gehouden had. Dat was mieters geweest! Ze moest denken aan de andere leuke dingen die ze met Carlotta deed. Samen zijn. Wandelen. Huiswerk doen. Sporten.

Hoe zou het zijn als Luisa het geheim verklapte en Carlotta geen vriendinnen meer wilde zijn? Bij die

gedachte voelde Luisa haar buik samentrekken.

Toen kreeg ze een ander idee. Het allerbelangrijkste was wat het beste voor *Carlotta* was — niet wat Carlotta van *haar* dacht. Carlotta had een echte vriendin nodig, een vriendin die haar zou beschermen. Luisa wist dat Jezus altijd deed wat het beste was voor anderen, zelfs als sommige mensen Hem daardoor niet leuk vonden.

Luisa wist wat ze moest doen. Ze moest er met mama over praten. Ze besloot Carlotta ook op te bellen en haar te vertellen dat ze zich zorgen maakte en dat een volwassene haar moest helpen. Misschien zou Carlotta dan ook met haar mama praten.

Luisa voelde zich opgelucht toen ze naar de voordeur stapte.

‘Mama?’ riep ze toen ze binnenging. ‘Kunnen we even praten?’

Carlotta zou misschien boos worden, maar Luisa wist dat dit de juiste beslissing was. Ze wilde een echte vriendin zijn.

Sommige geheimen zijn te belangrijk om te bewaren. ■

Jan Pinborough
Kerktijdschriften

WANNEER moet ik het aan iemand vertellen?

Als iemand...

Een gevaarlijk spel-
letje speelt
Medicijnen neemt die
niet van hem of haar zijn
Iets raars eet, drinkt of opsnuift
Zijn of haar lichaam pijn doet
Iets doet wat volwassenen niet mogen weten

Als iemand...

Probeert om je iets van de lijst hierboven te laten doen
Foto's van mensen zonder kleding toont
Je vraagt naar zijn of haar lichaam te kijken of het aan te raken, of je vraagt om naar jouw
lichaam te mogen kijken of het aan te raken
Je vraagt om een geheim te bewaren waarover je je slecht voelt
Jou of iemand anders pest of slecht behandelt — zowel in persoon, op papier of online

Als iets...

Je een onveilig of ongemak-
kelijk gevoel geeft
Niet lijkt te kloppen of je
een 'oei'-gevoel geeft

Luister naar de Heilige Geest
en ga op je gevoelens af!

Wie moet ik het vertellen?

Een ouder, grootouder of voogd
Een leerkracht op school of begeleider
Een leerkracht of leider in de kerk
Een oudere broer of zus
Een arts
Een vriend die je helpt om het een volwassene te vertellen

Je hoeft je niet alleen te voelen met een geheim. Een volwassene kan je raad geven. Blijf het aan mensen vertellen tot je de hulp krijgt die je nodig hebt.

Wees moedig! Je bent sterk. Als je er iets over zegt, kunnen jij en anderen veilig zijn! ■

BIJZONDERE GETUIGE

**Ouderling
Robert D. Hales**

van het Quorum
der Twaalf
Apostelen

*De leden van het
Quorum der Twaalf
Apostelen zijn
bijzondere getuigen
van Jezus Christus.*

Waarom behoren we naar de algemene conferentie te **LUISTEREN?**

*Uit: 'Algemene
conferentie: ons
geloof en getuigenis
vergroten', Liahona,
november 2013,
pp. 6–8.*

Ik beloof je dat je
de Geest zult voelen
als je luistert.

We kunnen het woord
van de Heer horen,
dat speciaal voor
ons bedoeld is.

Conferenties
vergroten ons geloof
en ons getuigenis.

Als je bidt om echt de
stem van je hemelse
Vader in de boodschap-
pen van de conferentie te
horen, zul je ontdekken
dat Hij tot je gesproken
heeft om je te helpen.

Jezus Christus gaf het volmaakte voorbeeld dat wij moeten volgen. Je kunt deze activiteit gebruiken om meer over Hem te weten te komen en je op Pasen voor te bereiden. Begin op de zondag vóór Pasen bij nummer 1. Lees elke dag over Jezus en antwoord op de vraag. Knip dan de tekening uit die erbij hoort en plak ze op het overzicht.

Ons voorbereiden

1

1. Jezus waste de voeten van zijn discipelen en troostte hen door te zeggen: 'Laat uw hart niet in beroering raken en niet bevreesd worden' (Johannes 14:27). Wat kun jij vandaag doen om een vriend te dienen of te troosten?

2

2. Tijdens het laatste avondmaal leerde Jezus zijn discipelen over het avondmaal. Hij zei hun: 'Doe dat tot Mijn gedachtenis' (Lukas 22:19). Hoe kun je tijdens het avondmaal eerbiediger zijn?

3

3. Toen Jezus in de hof van Gethsémané aan de verzoening begon, deed Hij wat zijn hemelse Vader van Hem verlangde, ook al was dat erg moeilijk. Hij bad: 'Laat niet Mijn wil, maar de Uwe geschieden' (Lukas 22:42). Hoe kun je in de kerk, op school of thuis gehoorzamer zijn?

op Pasen

4

4. Toen de mensen Jezus aan het kruis pijn deden, zei hij: 'Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen' (Lukas 23:34).
Waarom is het belangrijk om anderen te vergeven?

5. Jezus zorgde ervoor dat er na zijn dood voor zijn moeder gezorgd zou worden. Hij zei tegen Johannes: 'Zie, uw moeder', waarmee Hij bedoelde dat Johannes voor Maria moest zorgen alsof ze zijn eigen moeder was (Johannes 19:27).
Wat kun je vandaag doen om je ouders of voogden te helpen?

5

6

6. Vlak voor Hij stierf, bad Jezus tot zijn hemelse Vader en zei: 'In Uw handen beveel Ik Mijn geest' (Lukas 23:46).
Wat kun je doen om je gebeden zinnvoller maken?

7. Na zijn dood kwam Jezus weer tot leven! Dat vieren we met Pasen. Christus bezocht zijn discipelen na zijn opstanding en zei: 'Wees niet ongelovig, maar geloovig' (Johannes 20:27).
Waarom is Pasen zo belangrijk?

7

DIRECT

Uit een interview door
Richard M. Romney

Kerkelijke tijdschriften

Ik ben Magnolia. Ik ga naar een Spaanstalige wijk. Op een dag kwam Mia naar mijn jeugdwerkklas. Ze spreekt alleen Engels. Ik wilde dat Mia zich thuisvoelde en besloot haar te helpen. Ik zou voor haar *tolken!*

VEEL GEMEEN

We waren allebei net gedoopt en bevestigd. We houden allebei van muziek, vooral lofzangen en jeugdwerkliedjes. We houden allebei van gezinsavond. En we lezen allebei graag de verhaaltjes in de Liahona.

BIJHOUDEN

In het begin was het moeilijk om de leerkracht bij te houden toen ik voor Mia tolkte. Daarna spraken de leerkrachten wat rustiger om me meer tijd te geven. We waren blij dat we Mia konden helpen.

Een tolk vertaalt de woorden die iemand zegt naar een andere taal.

HELP ONS EEN HANDJE!

Hoe toon jij je liefde door anderen te helpen? Trek je hand over en stuur ons je verhaal en foto, en de goedkeuring van je ouders. Ga naar liahona.lds.org of e-mail liahona@ldschurch.org.

MAGNOLIA

Begrip

GEFLUISTERDE HULP

Ik ben Mia. Mijn ouders spreken Spaans, dus gingen we naar de Spaanstalige wijk. Ik begreep niet wat de mensen zeiden. Magnolia zag dat ik dat niet leuk vond. Ze kwam naast me zitten en fluisterde Engels in mijn oor.

HOE JIJ KUNT HELPEN

Tips van Mia en Magnolia:

Als iemand:

- Nieuw is op school of in de kerk, laat haar zich dan thuis voelen.
- Niet vaak naar de kerk gaat, nodig hem dan uit om me je mee te gaan.
- Gepest wordt, bescherm haar dan. Vertel het aan je leerkracht.
- Eenzaam lijkt, nodig hem dan uit.
- Een vriend nodig heeft, vraag haar dan je vriendin te zijn. Vraag eerst de toestemming aan je ouders en nodig haar dan uit om te komen spelen.

Als je meer dan één taal spreekt, kun je aanbieden om te tolken.

GOEDE VRIENDINNEN

Na het jeugdwerk vroeg ik Magnolia of ze mijn vriendin wilde zijn. Dat vond ze een goed idee. Sindsdien is Magnolia mijn vriendin en mijn tolk. Ze heeft me ook aan andere vrienden geholpen.

DOEN WAT JEZUS ZOU DOEN

Iedereen kan andere mensen helpen zoals Magnolia mij hielp. Bid. Je hemelse Vader zal je vertellen wie je kunt helpen. Het is net zoals in het liedje 'If The Savior Stood Beside Me'. (Friend, oktober 1993, p. 14.) We kunnen proberen om te doen wat Jezus van ons zou vragen. ■

MIA

Het verhaal van de wijze man en de dwaze man

WAT IS EEN GELIJKENIS?

Een gelijkenis is een soort verhaal. In het verhaal komen eenvoudige dingen die we kennen voor, zoals een storm of parel. Jezus vertelde gelijkenissen zodat de mensen geestelijke waarheden konden begrijpen. Een van die gelijkenissen staat in Mattheüs 13:44–46. Hoe kostbaar is het evangelie volgens die tekst? Kun je andere gelijkenissen vinden?

Jean Bingham

Op een dag wilde Jezus de mensen leren hoe ze zelfs als ze het moeilijk hadden sterk konden blijven. Hij vertelde hun een verhaal over een grote storm, een wijze man en een dwaze man. Toen de storm opstak, stortte het huis van de wijze man niet in omdat het op een rots gebouwd was. Maar het huis van de dwaze man stortte wél in omdat het op zand gebouwd was.

Jezus leerde hoe belangrijk het is om in Hem te geloven en zijn leringen te volgen. Als we een sterk getuigenis ontwikkelen, zijn we sterk genoeg om pal te blijven staan, wat er ook gebeurt. ■

De auteur woont in Utah (VS).

ROTS OF ZAND?

Schrijf wat activiteiten, zoals die hieronder, op een stukje papier. Kies er om de beurt één uit en lees het voor. Leg uit waarom die activiteit als het bouwen van een huis op zand of op rots is. Hoe kunnen we door te luisteren naar de profeten de leringen van Jezus beter volgen en wijze keuzes maken?

Samen in de Schriften lezen	Spieken op school
Een weddenschap aangaan	Iemand die nieuw is verwelkomen
Naar de kerk gaan	Slechte woorden gebruiken
Iemand anders de schuld geven	Met je broer of zus spelen
Je huiswerk doen	Met anderen delen
Anderen respecteren	Urenlang computerspelletjes spelen
De waarheid vertellen	Iets nemen wat niet van jou is
Niets doen als iemand gepest wordt	Elke ochtend en avond bidden
Naar de algemene conferentie luisteren	Iemand betrekken die zich eenzaam voelt

STEENKUNST

Zoek een effen steen. Schrijf er met een stift of met verf 'Jezus Christus' op. Leg uit waarom het zo belangrijk is dat we ons leven op zijn leringen bouwen. Bewaar de steen ergens waar je hem vaak ziet.

TEKSTENTIP

Het Boek van Mormon helpt ons om het Nieuwe Testament beter te begrijpen. Lees Helaman 5:12. Wat leer je uit die tekst over de betekenis van het woord *rots*? Zoek in de Gids bij de Schriften het woord 'Rots' op en kijk of je andere teksten kunt vinden waardoor je het beter begrijpt.

GEZINSBESPREKING

Lees samen Mattheüs 7:24–29. Je kunt ook een tekening van het verhaal maken. Daarna kun je over deze vragen praten: welke dingen in ons leven zijn als de regen en wind? Hoe kunnen beslissingen die je populair maken als het bouwen van je huis op zand zijn? Hoe worden we door het volgen van de leringen van Jezus beschermd en maakt het ons zo sterk als een huis dat op een rots gebouwd is? Praat over manieren waarop je je geloof in Jezus Christus kunt versterken.

Liedje: 'De wijze en de dwaze man' (*Kinderliedjes*, p. 132)

Schrifttekst: Mattheüs 7:24–29

MIJN HEMELSE VADER HOUDT VAN MIJ

*'Van U heb ik ogen waar ik mee zie de vlinders zo bont
en zo schoon; van u heb ik oren waar ik mee hoor ieder
lief'lijk geluid, elke toon. [...] Dit alles bewijst mij [...] uw
liefde oneindig en teer'* (Kinderliedjes, p. 228).

Bonnie L. Oscarson
Algemeen
jongevrouwenpresidente

SCHRIFTEN onder de sterren

'De Heilige Geest helpt ieder die leest en zegt: de Schriften zijn waar' (Kinderliedjes, p. 66).

Toen ik jong was, sliepen mijn broers en ik in de zomer graag buiten. We legden onze slaapzak dan op de veranda, zochten de sterrenbeelden en luisterden naar de krekels terwijl we in slaap vielen.

Op een avond lagen mijn broer Larry en ik op de veranda. We strekten ons uit en keken naar de sterren. Larry was meestal weinig spraakzaam, maar die avond wilde hij me wat verhaaltjes vertellen. Hij vertelde me verhalen uit het Boek van Mormon en begon met Lehi en

zijn gezin die Jeruzalem verlieten.

Ik had in het jeugdwerk al verhalen uit het Boek van Mormon gehoord, maar als Larry ze vertelde, was het anders. Ze leken echter. Toen ik naar de sterren keek en naar mijn broer luisterde, voelde ik me gelukkig en warm vanbinnen. Ik besepte het toen nog niet, maar dat was de Heilige Geest die me vertelde dat het Boek van Mormon waar was.

Een paar maanden later vond ik thuis een stripverhaal van het Boek van Mormon. Toen ik erin begon te lezen, kreeg ik datzelfde warme, geruststellende gevoel als toen Larry

me dezelfde verhaaltjes vertelde.

Toen ik jaren later probeerde te achterhalen of ik een getuigenis had, was ik een beetje teleurgesteld dat ik nooit een groot of sterk antwoord gekregen had. Betekende dat dat ik geen getuigenis had? Toen herinnerde ik me hoe ik me voelde toen mijn broer me verhalen uit het Boek van Mormon vertelde, en ik wist dat ik *wél* wist dat de kerk waar was.

Een getuigenis krijgen we niet altijd door een grote ervaring. We krijgen er meestal één door verschillende kleine, stille momenten waarop de Heilige Geest ons toefluistert dat die dingen waar zijn. ■

Slapen op zaterdag, glimlachen op zondag

Miche Barbosa

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal
*'Ik ben altijd blij als ik naar de kerk
ga'* (Children's Songbook, p. 157).

Mara liet andere mensen graag glimlachen. Ze liet haar leerkracht op school glimlachen door haar hand op te steken en vragen te stellen. Ze liet haar zus, Marcella, glimlachen door haar complimentjes te geven.

En dan moest Mara ook glimlachen. Het voelde goed om anderen gelukkig te maken.

Maar er was elke week een moment waarop Mara zelden glimlachte. En dat was zondagochtend. Mara en Marcella waren altijd erg moe op zondagochtend. Ze waren extra knorrig omdat ze zich moesten haasten om zich klaar te maken voor de kerk. En dan was er nog die lange wandeling naar de kerk.

Dat was wel anderhalve kilometer! Mara en Marcella waren vaak te laat. Dan misten ze het eerste uur van het jeugdwerk.

'We missen jullie als jullie niet op tijd zijn', zei zuster Lima op een dag. Zij was de

jeugdwerkpresidente van hun wijk in Brazilië.

Mara wist dat ze op tijd moest zijn. Maar hoe? Toen kreeg Mara een idee. De volgende zaterdagavond probeerde Mara iets nieuws uit.

In plaats van na het avondeten nog wat snoepjes te eten, poetste Mara haar tanden. Meestal moest mama de meisjes zeggen de tv af te zetten en naar bed te gaan. En dan nog speelden en fluisterden ze tot heel laat onder de lakens. Soms bleven ze zolang op dat ze hun ogen niet meer open konden houden. Dan moesten ze bewegen om wakker te blijven.

Deze avond deed Mara haar pyjama aan en sprong ze meteen het bed in. Mama hoefde het haar zelfs niet vragen. Ze begon naar de afbeeldingen vooraan in haar boek-van-mormon te kijken.

‘Wat doe je?’ vroeg Marcella.

‘Ik probeer iets uit’, zei Mara. Ze dacht alleen maar aan leuke dingen. En ze was al slaperig aan het worden.

Voor ze het wist, scheen de zon door haar raam. Het was bijna tijd om haar klaar te maken voor de kerk. Mara voelde zich niet slecht, maar geweldig. Haar hoofd was niet draaiërig. Haar lichaam was niet moe.

Ze kwam zelfs vóór enkele leidsters in het jeugdwerk aan.

‘Bedankt dat je zo’n goed voorbeeld voor de andere kinderen bent’, zei zuster Lima.

Nu was het Mara’s beurt om te glimlachen. Ze besloot om elke zaterdag vroeg naar bed te gaan. Zo kon ze op zondag de hele dag een glimlach op het gezicht van anderen toveren. ■

De auteur woont in Utah (VS).

Ouderling Orson F. Whitney (1855–1931)

van het Quorum der
Twaalf Apostelen

OP DE ROTSGEBOUWD

Geen boek is groots of goed genoeg om deze kerk te presideren.

Vele jaren geleden kwam er een geleerde hoogwaardigheidsbekleder van [een ander] geloof naar Utah. [...] Hij was naar een ‘mormoonse’ avondmaalsdienst geweest en had veel kritiek op onze bediening van het avondmaal van de Heer, met name ons gebruik van water in plaats van wijn. Hij zei dat hij de rillingen kreeg toen hij zag dat de mensen water dronken; en hij wees op het feit, want het is een feit, dat de Heiland volgens de Bijbel bij het instellen van het avondmaal onder de joden wijn gebruikte en verklaarde dat het zijn bloed was, of dat het zijn bloed voorstelde. Ik zou daar aan toe kunnen voegen dat er ook in het Boek van Mormon staat dat de Heiland wijn gebruikte toen Hij het avondmaal instelde onder de Nephieten.

Mijn [...] vriend wist het misschien niet, maar hij was gestuit op het grote onderscheidende kenmerk dat Gods kerk onderscheidt van alle andere kerken onder de zon — namelijk dat zij gebaseerd zijn op boeken en tradities en denkbeelden van mensen, maar dat deze kerk gebouwd is op de rots van Christus, op het

beginsel van onmiddellijke en voortdurende openbaring. De heiligen der laatste dagen doen niets omdat het toevallig in [Schriftuur] gedrukt staat. Zij doen niets omdat God de Joden heeft gezegd dat ze het moesten doen; noch laten ze iets achterwege omdat Christus het de Nephieten droeg.

Wat er ook [officieel] gedaan wordt in deze kerk, komt doordat God in onze tijd uit de hemel spreekt en deze kerk heeft geboden om het te doen. [...] Dat is de grondwet van de kerk van Christus. Wij gebruiken water in plaats van wijn bij het heilig avondmaal omdat Christus ons dit geboden heeft [zie LV 27:1–4].

Goddelijke openbaring past zich aan de omstandigheden en toestand van de mens aan, en verandering volgt op verandering terwijl dit voortschrijdende godswerk zijn bestemming vervult. Geen boek is groots

of goed genoeg om deze kerk te presideren.

Nu ik dit zeg, verwijs ik echt in alle eerbied naar het geschreven woord Gods dat is opgetekend in de boeken, hoewel delen ervan misschien achterhaald zijn, hun doel hebben gediend en op de plank gelegd zijn [zoals dierenoffers; zie 3 Nephi 9:19–20], terwijl de rest krachtig, vol leven en toepasbaar is op ons in deze situatie — in onze huidige mate van ontwikkeling. Maar zelfs dat deel moet juist geïnterpreteerd worden. Geen mens zou moeten twisten over de inhoud van de boeken, want Gods spreekbuis spreekt namens Hem en interpreteert zijn woord [zie LV 1:37–38]. Dat te doen zou betekenen dat dode tekst de voorkeur krijgt boven het levend orakel, wat altijd een verkeerd standpunt is.

Wat de Heer tweeduizend jaar geleden tegen de Joden en de Nephieten zei, of wat Hij vijftig of zestig jaar geleden tegen de heiligen der laatste dagen zei, is in deze tijd uitsluitend van kracht als het overeenstemt met hedendaagse openbaring, met de meest recente instructies van de Heer aan zijn volk, bij monde van zijn aangewezen dienstknechten of dienstknecht; en zij die dit feit negeren, lopen gevaar en kunnen in moeilijkheden komen. ■

Uit een conferentietoespraak op 7 oktober 1916, herdrukt in 'Op de rots gebouwd', Liahona, juni 2010 pp. 12–13.

INZICHT

Welke rol vervult de vader in het ouderschap?

‘Vaders geven zegens en verrichten heilige verordeningen voor hun kinderen. Dat worden geestelijke hoogtepunten in hun leven. Vaders geven persoonlijk leiding aan het gezinsgebed, dagelijkse Schriftstudie en de wekelijkse gezinsavond. Vaders ontwikkelen gezinstradities [...]. De kinderen zullen de bijzondere tijden die ze samen doorbrengen nooit vergeten. Vaders praten onder vier ogen met hun kinderen en onderwijzen hun evangeliebeginselen. Vaders leren hun zoons en dochters het belang van werken en moedigen ze aan om goede doelen te stellen. Vaders geven het goede voorbeeld in getrouw evangelisch dienstbetoon. Broeders, denk alstublieft aan uw heilige roeping als vader in Israël — uw belangrijkste roeping in tijd en eeuwigheid.’

Kom met familieleden, vrienden en buren bijeen

voor de 185ste algemene aprilconferentie van De Kerk
van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

4-5 april 2015: algemene bijeenkomsten voor alle leden

28 maart 2015: algemene vrouwenbijeenkomst voor vrouwen en meisjes vanaf acht jaar

4 april 2015: priesterschapsbijeenkomst voor mannen en jongens vanaf twaalf jaar

Alle bijeenkomsten worden in het conferentiecentrum in Salt Lake City (Utah, VS) gehouden en naar kerkgebouwen over de hele wereld uitgezonden. U kunt op LDS.org in vele talen live naar de conferentie kijken of luisteren. Op BYUtv, Mormon Channel en het YouTube-kanaal LDS general conference kunt u dat in een beperkt aantal talen doen. De archieven van de toespraken worden op LDS.org en op de app Gospel Library geplaatst.

DE KERK VAN
JEZUS CHRISTUS
VAN DE HEILIGEN
DER LAATSTE DAGEN